

Mustafa Ceylan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.11.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Ceylan (1952 -)

25 Ocak 1952 Ankara-Elmadağ doğumlu... İlk ve orta tahsilini doğduğu yerde, lise ve yüksek okulu Başkent Ankara' da okudu. 1975 yılında ADMMA' dan 'Makina Mühendisi' olarak mezun oldu. Okul hayatı boyunca gündüz çalıştı gece okudu.

Kamu kuruluşlarında 1972' den itibaren çalışmaya başladı. Kamuda; işçi, memur, şef, müdür, işletme müdürü, daire başkanı, Başbakanlık Müşaviri, Belediye Başkan Yardımcısı İl Müdür Yardımcısı gibi değişik görevlerde bulundu. Son olarak 1998 yılında Antalya Köy Hizmetleri'nden emekli oldu.

Edebiyat yaşantısına gelince;

İlk şiirini 1966 yılında yayınladı. Tam 38 yıldır 'şiir isimli efsane bir sevdanın peşinde' ancak, yakalayamadım' diyor. Hiç kimsenin de yakalayabileceğine inanmıyor. 'Ömrümün sonuna dek o sevdaya koşacağım!' demektedir... 'Bugüne dek 19 adet kitap yayınladım, ancak, 'ölümsüz ve kalıcı' şiiri bulamadım' diye seslenmekte....

Bu yetmez mi?

İlesam Üyesi... Ayrıca 2000 Yılında Folklor Araştırmaları Kurumunca 'Yılın Folklor Ödülü' ne lâyık görüldüğü gibi, yıllarca çok değişik kuruluşlarca ödüllendirildiği halde 'HİÇ BİR ŞİİR YARIŞMASINA GİRMEMİŞ' gönül tahtını 'en büyük makam' görmüş, kendisini 'karıncanın gölgesi, Yunusun odunu' olarak nitelemiş birisi...'Antalya GULLUK DERGİSİ' nin sahibi ve yazı işleri müdürü...

Ülkenin dört bir yanında yüzlerce talebesi olan bir şair. 'Şiir yazdım' diyen herkesi seven bir ozan. Çok sayıda genç şairin kitabının editörlüğünü yaparak, yayınlamış bir yayıncı...

Tahlil ustası...

Kendi şiir kitabını yayınlamak yerine, zirvedekilerin tahlilleriyle gençlerin kitaplarını yayınlamış, onlara yol göstermiş, halâ da yol gösteren birisi...

Türk Edebiyatı'nda hocası rahmetli MEHMET KAPLAN' dan sonra 'TAHLİL SAHASI' nı doldurmaya çalışan tek şair, yazar ve araştırmacı. Ünlü şairimiz AHMET TUFAN ŞENTÜRK' ün ve 'GÜZİDE TARANOĞLU' nun mânevi evladı, 'İSA KAYACAN' in ve de 'şiir yazıyorum, şiir seviyorum' diyen herkesin kardeşidir. Şiirleri, yıllarca; Anadolu basını ile bütün edebiyat-şiir dergilerinde yayınlanmıştır.

ARİF NİHAT ASYA ile NECİP FAZIL KISAKÜREK üstadların öğrencisidir.

Hakkında birçok yazı yayınlanmış, şiir yazılmış ve 'dergi özel sayısı yayınlanmış bir şairimiz' olup, roman, deneme, öykü, tahlil sahasında eserler vermiştir..

Şiirlerinin 45 adeti değişik besteciler tarafından şarkı ve türkü normunda bestelenmiştir Halen Antalya' da yaşamaktadır.

Eserleri:

Şiir kitapları:

Kırat Geliyor (1973) , Ezan Susmaz (1974) , Yaralı Ceylan (1986) , Paşa Gönüm (2005)

Araştırma - İnceleme Kitapları:

Tarihi ve Folkloruyla Elmadağ (1983) , Her Yönüyle Yenimahalle (1995) , Köyümüz Yeşildere (1986) , İlçemiz ve Köylerimiz (1989) , Seğmen Ruhu (2001)

Antoloji:

Bayramlar Haftalar Günler (1996) -1.Baskı, Bayramlar Haftalar Günler (1997) 2. Baskı

Roman:

Torosların Türküsü (1999)

Anı Kitapları:

Armağan 1- Sarıveliler- Ünlü Şair Ahmet Tufan Şentürkle Beraber. (2000) , Armağan 2-Ahmet Tufan Şentürk İçin Ne Dediler (2001) -Ahmet Tufan Şentürk' le beraber

Tahlil Kitapları:

Ahmet Tufan Şentürk Hayatı-Sanatı-Eserleri (1997) , Destanlaşan Köylü İsa Kayacan (1999) , Sultan Şaire-Toprak Ana-Güzide Gülpınar Taranoğlu' nun Hayatı - Sanatı ve Şiirlerinin Tahlili (2000) , Halil Soyuer- Hayatı, Sanatı, Eserleri (2000) , Lale Şairi Abdullah Satoğlu (Hayatı-Sanatı ve Eserleri) , Tahir Kutsi Makal (Hayatı-Sanatı-Eserleri) ,Gülende'nin Beşiği(Halk Ozanı Muharrem Yazıcıoğlu'nun Şiirsel Yolculuğu (2005)

Dergiler:

-Halen 'Antalya GÜLLÜK' isimli aylık bir derginin sahibi ve yazı işleri müdürü
-'Ceylan Şiir Tahlilleri' isimli aylık bir şiir tahlili ve kitap tanıtımı bülteni yayınlamaktadır.

İnternette e- Dergie ve site:

www.gullukdergisi.com

-----**Adam**-----

Adam: Taş, toprak, kerpiç
Adam, Adem' e koşar
Nefes nefese
Ademse hiç! ..

Adamın boşlukta elleri
Rüzgâra ısılık çalar
Adamın mendilleri.

Adamın parmağı kanar
Adamın yüreği yanar
Adam var dam ardında
Çelik çomak oynar.

Adam var idamlık
Adam var adam içinde
Görmemiş ki adamlık...

Mustafa Ceylan

-----*****Cumhuriyet Destanı*****-----

Halkın halkla beraber seller gibi coşması
Ayyıldızlı bayrakla sonsuzluğa koşması
Sevgi, huzur, güvenin yüreklerden taşması
.....Çiçek çiçek mutluluk, güler yüzlü hürriyet
.....Barış ve demokrasi gülümüz Cumhuriyet...

Seksen bir yıl geçti can, işte o güne erdik
Kimdir Yüce Atatürk, cihana da gösterdik
İnsanlara mutluluk, kardeşlik, dostluk verdik
.....Değişmez çare sensin, senden umarız elbet
.....Barış ve demokrasi yolumuz Cumhuriyet...

Öyle güzel yakıştın kahraman millet Türk'e
"Önce vatan!" diyoruz, asla değişmez ilke
Her karış toprağında şehit yatan bu ülke
.....Arı gibi çalışır, beklemez elden medet
.....Barış ve demokrasi balımız Cumhuriyet...

Kovarak ufkumuzdan kararan bulutları
Aşkın ateşiyle sarmışız hudutları
Yurduma fidan fidan dikmişiz umutları,
.....Yeşerecek fidanlar, meyve verecek.. Sabret
.....Barış ve demokrasi dalımız Cumhuriyet...

Herşey yalnız halk için, herşey halkla beraber,
Başım buluttan üstte, bereket doludur yer,
Uğrunda can vermemiz gerekiyorsa eğer,
.....Hazırız can vermeye...Önün içindir gayret!
.....Barış ve demokrasi sevdamız Cumhuriyet...

Mustafa Ceylan

-----Yeşil Karıncanın Düş Yolculuğu-----

Yeşil karıncanın düş yolculuğu
Uyusam, uyansam gözbebeğimde...
Hasret tokmağı iner de çıkar
Ömür avlusunun aşk dibğinde;
Ve orada,
.....avlunun en uç noktasında
Miniminnacık bir karınca
.....bir tokmağa, bir de bana bakar,
Çevirir başını iki yana, şaşkın...
Donar kalır
..... zembereğinde saatin...

Yüce dağ yolcusuydu yeşil karınca
Adımları küçük, yüreği büyük
Çıkamadı avludan dışarıya
Bulamadı kapıyı...
Düştü, kalktı garibim,
Ağrı Dağı'dır sırtındaki yük...

Yuvası vardı boz toprakta
İlman, sıcak.
Eşi, çocukları, dostları vardı...
Çıkıp gidecekti eşikten
Tokmağın sesiyle dona kaldı oracıkta...

Mustafa Ceylan

-----*Şaire*-----

Sözcük dünyasının sultanısın sen
Dik gökdelenleri, şiir boş saha...
Busen yarınlara menekşelensin,
Daha ne beklersin..? ! ..

Fildişi kulenin yık duvarını,
Zaman teknesinde yoğur yarını;
Dikkatli kullan dil fermuarını
Dil, seni ezberlesin...

Gönül meclisinde adın okunsun
Dokunsun haksıza kalam kılıcı...
Mısra zindanından çıksın da sesin;
Yüreğin gümbürdesin...

Acı, ekmek-aşın; aşk kaderindir
Gözde uyku, sudan bile derindir.
Uyuma, sevdanın bahçesine gir!
Bülbüller 'gülüm...! ' desin...

Eskisi, yenisi hepsi bu dünya,
Ses, ışık, koku, renk; böyle gördün ya...
Durma, çöz sırları; sanma yerdesin...!
Özlenen seherdesin...

Sözcük dünyasının sultanısın sen,
Ey erenler ereni, ey paşalar paşası...!
'Yaşasın' diyen alkışlara inanma hiç...!
Çiledesin,
Benimlesin...

Mustafa Ceylan

-----*--Anadolu' m Sana Doymadım--*-----

Başak ile, burçak ile, ot ile
Düğün yaptım, kiraz ile, dut ile
Kına yaktım, gelin aldım, at ile

Sağdıç oldum, döne döne oynadım
Anadolu'm sevdim seni doymadım.

Giresun' da, Alanya' da gülen ses
Karanlığı parça parça bölen ses
Heybelerden, kovanlardan gelen ses

Başka bir ses, can evimde duymadım
Anadolu' m sevdim seni doymadım.

Toroslarda taşı delen bir türkü
Erciyes' in başındadır ak örtü,
Manavgat' ta göğe çıkan gürültü;

Dilim dilim portakalı soymadım,
Anadolu' m sevdim seni doymadım.

Dört yanında, dört bir mevsim oynasır
İnsanların birbirine kaynasır,
Büyük kentler her köyümden iz taşır.

Ocağında fokur fokur kaynadım,
Anadolu' m sevdim seni doymadım.

Ben sendeyim, sen bendesin, ikimiz
Tarlalarda, bahçelerde tek BİR' iz
Çotuk çotuk, incir incir ve ceviz

Dallarını çiçek çiçek saymadım
Anadolu' m sevdim seni doymadım.

Mustafa Ceylan

-----*-Sevginin Bittiği Yerde-----*-*

Dünyam tepe taklak
Göğsümde ihanet bıçağı
Çarmıhtaki İsa gibiyim,
Yaban gülüm savruldu rüzgârda...

Yorgan toprak, yatak sinsin ateşi
Everest'ten kopan taşır başımdaki yastık
Omuz başlarımda sızıların en çekilmezi
Neyleyim? Düşmüşüm onulmaz derde,
İçimde bir ceylan,
Bir ceylan can veriyor şimdi
Sevginin bittiği yerde...

Vazoda çiçek kurumuş
Farkına varamadım.
Düşlerim gerçeğe dönmedi asla
Acı bir türküydü dostlarım, bunca yıl
Dudağımda gülüşlerim...
Dantel kırmızı tül örtün üstüme
Kefen yerine,
Gazele dönmüş yapraklarla
Donatın çevremi
Ve mil çekin gözlerime seherde,
Müjdeler verin sonumu gözleyenlere
Ceylan can veriyor şimdi deyin
Sevginin bittiği yerde...

Mustafa Ceylan

-----*Sabrediniz Çocuklar-----*

Yazılmadı son şiir, söylenmedi son söz daha
Dil tarlası işlenmedi, sürülmedik yerler var.
Yağmura gebe bulut, zaman geliyor aha
Sabrediniz çocuklar...

Sallanıyor portakal, kırılıyor dalında nar
Canlanacak yeniden alfabenin gül mevsimi
Gölgesi yeter bize ağlıyor bak koca çınar
Az kaldı, sabrediniz çocuklar...

Sırtında alıç heybesi Yunuslar dizi dizi
Gelecekler göreceksin; duyacaksın, bileceksin
Mevlâna dergâhına çökerekten dizimizi
Yedi kat göğe doğru süzülecek, süzüleceksin...

Yazılmadı son şiir, dizilmedi son mısra daha
Çağırarak Dedem Korkut, olacak dilde bahar
Maziden atiye uzanacak ışık salkımı,
Sabrediniz çocuklar...

Mustafa Ceylan

-----Ağladım-----

Bütün yürekleri aydınlık tutan
Kudret kandilini gördüm, ağladım.
Bütün eğrileri nurla doğrultan
Işıktan giysiler ördüm, ağladım.

Cennet kapısından içeri baktım,
Irmaklar misali çağlayıp aktım,
Nefsimi iğneli fıçıya soktum,
Yüzümü toprağa sürdüm, ağladım.

Buldum Hak diyerek açan gülümü,
Düğün merasimi saydım ölümü,
Yavan hesaplardan çekip elimi
Bağlayıp divana durdum, ağladım.

Anladım sırrını, arşın, âlemin
Fâniyi, bâkiyi yazan kalemin.
Yunus ellerimden tuttu...Yetmiş bin
Hisardan içeri girdim, ağladım.

Dost bağında bülbül oldum şakıdım,
Aşk halısın usta oldum dokudum,
Doksan bin kelâmı hemen okudum
Kudret lokmasına erdim, ağladım.

Canan meclisinde coşan erlere,
Selâm verdim kutbu devran pirlere.
Yedi gök yüzüne, yedi yerlere
Ben' i zerre zerre serdim, ağladım.

Perdeyi gözümünden açtım kaldırdım,
Hikmet deryasına bin tas daldırdım,
Kâmil hayat ile testim doldurdum,
Dolmayan testiği kırdım, ağladım.

Gördüm güzelliği gördüm her yanda,
Solmayan çiçekler açtı dünyamda,
Atomdan hızlıca gittim bir anda
Doksan günlük yola vardım, ağladım.

Yüzbin bıçak attım kendi derime,
Nice ilim kattım bildiklerime,
Şu küçük dünyada gördüklerime,
Hakikat mührünü vurdum, ağladım.

Canlar meclisine canan hoş geldin!
Kanayan yareme bir melhem oldun.
Ey miskin Ceylan' ım ölmeden öldün
Gönül yarasını sardım, ağladım.

Mustafa Ceylan

-----Aynalar Bir Kişilik-----

Bir kişilik aynaları hararet bastı
Gözlerin var içinde bayram yeri,
Sırrı çözülecek bilmecelerin
Aynalarla beklerken seheri...

Gece, aynalar da kör benim gibi
Gece, aynalar da yalnız, kederli
Güneşim neredesin, gitme kalbimden? !
Kal can evimde, kal temelli...

Bir kişilik aynalar buz tutmasın
Titremesin, kalmasın soğukta...
Bir bakışın yeter şöyle ceylansı
Yakamoz dolsun aynalar, bir bak da...

Dik tut başını, omuzlarını dik
Saçlarını salıver yukardan aşağı.
Dolgun dudakların gül açsın
Türküler söylesin de gör
Şakakların...

Bugün böyle yalnız geçiyor canım
Bekle, sen gelmezsen, ben geliyorum...!
Yarın, yarın, yarın...

Mustafa Ceylan

-----Önemli Olan-----

Taş atıyor Filistinli gençler tanklara karşı
Yanıyor içten içe Arjantin' de pazar, çarşı
Afgan dağlarına bomba yağıyor, bomba
Tüm bunlar sanki umurunda?
Şana, incir çekirdeği, ceviz kabuğu canım
Önemli olan senin için
Saç peruk, etek yarım;
Ojeli tırnakların, ojeli tırnakların...

Bir kamyon dolusu
Kaçak yakalanmış sınırda
Yurtlarından binlerce mil uzakta...
Küçümen bir bebek ölmüş Manisa' da
Hem de açlıktan...
Diyorsun ki 'ne var bunda? '
Hiç birisi değil ki umurunda...
Önemli olan senin için
Jambonların, sucukların...
Hele yarın, hele yarın...

Kuzu kopyalanmış Amerika' da
Şıra insandaymış... Umurunda mı?
İğne deliği bunlar canım, önemsiz sana
Önemli olan fuların ve de oyunların...

Mustafa Ceylan

---*-En İyisi*-----*-

Anlaşıldı bitmeyecek bu çile
Nefesimin karşılığı olsa gerek
Başka bir yanıt bulamıyorum
Bıktım yaralı kuş olup çırpınmaktan
Yazdırıp mahalle bakkalına
Kafayı çekmek en iyisi...

Bebeler uyurken televizyon karşısında
Kurulup kırık koltuğa
Pimini çekmek dünyanın
Ve unutmak bütün gün yaşanan
Kalleşliği, kahpeliği, ihaneti
En iyisi dostum, en iyisi...

Mustafa Ceylan

---*İftar Sofrasında Bir Yetim Çocuk*-----

İstifa ediyorum şimdi ben benden
Can kuşum gökyüzüne uçtu uçacak.
Gücümün yettiğince haykırsam size
Ve sorsam: "Bu gidişin sonu n' olacak? "
Dalı, ağacı kırar
Kuşu kurşunlar, yuvayı bozar
Denizi kirletir
Köle yaparsınız insanı, bilirim
Acımaz, acıkmazsınız...
Ne desem, ne söylesem duymazsınız siz
Davul göbeğinizden, fil boynunuzdan
Daha neler, neler çıkacak kim bilir?
İsrafil' in suru da çaldı çalacak,
Anlamazsınız...

Açlıktan ölürken bebekler
Yok olurken bir bir
Yok olurken kelebekler
Elinize geçen her şeyi
Ama her şeyi yutarsınız...
İstifa ediyorum şimdi ben benden
Yazmayın safınıza, ölüm çıkacak...
İftar sofrasında bir yetim çocuk var
Ağlamaklı, utangaç, mahcup ve cılız...
Üşümüş, titreyen elleriyle böler pideyi
Küçümen gözlerinden damla damla
Yaş düşüyor akıl pençereme tak tuk...
O ağlar, ben ağlarım
Siz ağlamazsınız...
Siz ağlamazsınız...

Mustafa Ceylan

---Anladın mı Hayat Bu! ! ----

Güvenmem dağların bozardığına
İnanmam narların kızardığına
Gözlerimden akan Ceyhun'a bakın
Bilirim her şeyin bir sonu var.

Kırlangıç ısığında dünyam
Akasya kokusunda duygum
Gül yaprağında inceden ince
Sonsuza uzanan uykum...

Sarılmam bozkırın otlarına
Yel eser, gün vurur, yok olur...
Bir ezgiyle geçer de ömrüm
Çiğdemlerin şarkısını dinlerim...

Bebek ellerinde masum öpücük
Kapanan perdelerde çıkmazım
Asılı kalır balkon tellerinde
Delirten arzularım...

Işık yanar, kâğıt uçar, yel eser
Kapılar açılmamak için küser
Vurur duvarların
Beton göğsüne çılgılığım
Sen yoksun yanımda biliyorsun
Mutlu değilim...

Güvenmem seslerin yansıdığına
Hangi sözcük kalacak, bilinmez yarına
Kara biber kokusunda saatler
Derman olmaz
Efkârıma...

Hayat bu sarmal sarmal pamuk ipliği
Alır içimdeki ressamdan gül sanıp
Lâcivert garipliği...

Deprem olur, dağ çöker, bulut gider
Bir başkası çıkar balkona göremem
Ellerini uzatır boşluğun ortasına
Ellerimi veremem...

Mustafa Ceylan

---Üç Kuşum Vardı benim----

Üç kuşum vardı benim, aynı yuvada
Besledim, yürüttüm, büyüttüm
Uçmasını öğretemedim, nedense
Zira uçmadım, uçamadım;
Hep süründüm...
Onlar da peşimden, aynen...

Üç kuşum vardı benim, aynı yuvada
İkisini el aldı, birisini yel
Yuva darmadağın şimdi
İki gözüm iki sel...

Mustafa Ceylan

--*-Bahar Düşü-*--*

Yeşil bir tebessüm iner dallara
Umut gözlüğüyle baktığım zaman.
Kuşlar meydan okur geçen yıllara
Bulutları yere yıktığım zaman.

Tutamam depresir kanım, iliğim
Gelir de aklıma birinciliğim...
Çıkar durgun sudan mahzun gençliğim
Göllerden çöllere aktığım zaman.

Akça sütü saklar, otlar-çayırlar
Dönüşür evet'e dilde hayırlar,
Çiğdem çiçek olur kırlar-bayırlar
Gönül kuzusuyla çıktığım zaman.

Nazlı yâr avcuna yakar da kına
Ceylan yüreğimin varır farkına..
Uzaktaki dostlar gelir yakına
Çoban ateşini yaktığım zaman...

Mustafa Ceylan

---Diyorum-**-**

Ey zalim sevgili kaçma uzağa
Bu gece odamda kalsan diyorum.
Koyun koyuna dudak dudağa
Yatıp ta tek benim olsan diyorum.

Gayri korkmuyorum bunca suçlardan,
Tutmuşum bırakmam siyah saçlardan,
Bu gece, bu saat avuçlarımdan
Şöyle çağıl çağıl aksan diyorum.

Çok şükür, geldin ya işte yanıma,
Tatlı zehir olup girsen kanıma.
Yaklaş, sokul bana, sarıl boynuma
Aşkın potasında yaksan diyorum.

Kapı kilitlendi, kapandı perde,
Bir nokta koymuşum hasretle derde,
Demir dağlar erir, koynuma gir de
Eritip dağları yıksan diyorum.

Uzat ellerini haydi çekinme!
Yatağıma uzan, korkma, sakınma!
Unut dertlerini gayri yakınma;
Sen de benim gibi baksan diyorum.

Bu gece, bu gece benimsin benim!
Ağlasın sevinçten Ceylan gözlerim,
Yanımdayken bile seni özlerim!
Sensiz aklım bile noksan diyorum.

Mustafa Ceylan

--*Sevgiliye Ultimatom--*

Operasyon yapacağım gelmezsen
Harp gemilerime emir verdim
Bulunduğun sahilleri bombalayacağım
Gelip beni sevmezsen...

Biliyorum kapalı kapılar ardındasın,
Biliyorum gönlümün haritasındasın,
Füze duygularımı ateşledim işte
Hedefimin tam ortasındasın
Gülmezsen...

Sana tanıdığım son süreydi bu
Gerisini sen düşün, sorumluluk senin.
Günah gitti benden
Farkında olamazsın hiç bir şeyin
Sevdiğimi bilmezsen...

Operasyon yapacağım, operasyon
Bir ordu kurmuşum şiiirlerimden,
Gücün yetmez, durduramazsın
Uğraşma, direnme boşuna...!
Öpücük alamazsın benden
Öpmezsen...

21. 02. 2003

Mustafa Ceylan

--Gönülkıran--

- Gitti dönmez o ceylan
- Şimdi yalnız bu Ceylan

Canan dedim, canım gitti elimden
Döndü gönül evim viranelere...
Ceylanımdı adı düşmez dilimden
Vallahi benzedim divanelere....

Nerde bilmiyorum o gönülkıran?
Bakışıyla her an aşkı haykıran
Sızlar yârelerim yok işte saran
Düştüm hasretiyle meyhanelere...

Sevda başkentimi yangınlar sardı
Feryâdım, figânım göklere vardı
Sönmeyen ışıktı, ateşti, nardı
Çevirmişti beni pervanelere...

Şimdi öykümüzü şairler yazsın
Şimdi bağımızı yâdeller bozsun
Soruma cevap ver, neden yalnızsın?
Sığınma ey gönül bahanelere! ..

Mustafa Ceylan

--Parça Parça---

- Gör
- Bir' in
- Nasıl sonsuz olduğunu...

Sevdim,
Çağlaya döndüğünde çiçek.
Sevdim,
Hasretim-ıstırabım bir gerçek...
Düşlerim gerçekleşecek diye
Bekledim, çok bekledim...
Acılar tayfununda yüreğim,
Can parça parça...

Demir attım zamanlar ötesine
Kervan yollarında boyun büktü çiğdemim
Yağz atlıların nal seslerini,
Kendini beğenmiş güzellerin
topuk seslerini duyarım
Ne gelen var, ne giden var
Kapı tokmaklarını öpüyor rüzgâr
Han parça parça...

Evveli böyleydi baharların
Ökse otlarından aşka pusula
Göçmen kuşlar yuva yaptı dalıma
Kapı kilide emanet, duvar yıkık
Öncesinde idamım var dost dergâhının
Son parça parça...

Cam parça parça
Gözümde gözlük, karşımda ayna
Sılayı bekleyen pencерem
Ekran, lâmba, kadeh, şişe...
Akıl erdiremedim gitti, bu gidişe
Her parçada yansır tebessümlerim
Hoşgörü ırmağında yıkanır öfkem
Kin parça parça...

Bugünden bellidir yarınlar
Sigara dumanında, örümcek ağında sabrım.
Aklım düşlerimin nakışında tutuklu
Dün parça parça...

Bırakın beni bana kuyruklu yıldızlar
Bırakın yaşadığım ana
Sonsuzlar, bitiveren hızlar
Işıktan elbisemi giymeliyim canıma
Heyhat!
Gün parça parça...

Mustafa Ceylan

--Zamazingo! ! ! ---

ZAMAZİNGO

Ne faiz fazlam var, ne kayıt dışım
Vallahi birdir içimle dışım! ..
Şu son hükümetin bütçesi olamadım;
Bekle beni, dediğim yerde, olur mu "dingo"? !
Zamazingo! ... Amazingo! ...

Ne borsadan kaptım, ne birini çarptım
Zeytin, peyniri bile zor buldum inan...
Vurmaz benim gibi adama, ne loto, ne piyango!
Ne olur ne olmaz, sen beni bekle orada,
Zamazingo! ... Amazingo! ...

Haram yemedim, yalan demedim
Hep emeğimdir alnımdaki terim...
Kara para aklayanlar akrabam değil;
At boynunda at yarışı, kramponda toto;
Ne olur ne olmaz, sen beni bekle olur mu?
Zamazingo! ... Amazingo! ...

Dibine vurduğum Dünya bu, belli olmaz
Ya Hoca' nın gölü maya tutar, eşeği anırırsa?
Biliyorum ardımdan en çok ağlayacak sensin
"Yiyemedim, diyemedim" diyerek...
Hiç kimse dökmeyecek gözyaşını senin kadar,
Sonra gidip oynayacaksın, benim için de "bingo"
Zamazingo! ... Amazingo! ...

Haram ne, günah ne, herhal seninle olduğum? !
Başka bir şey bilmiyorum ki ben!
Sen üzüm çaldığım bağ, kuş vurduğum dağımsın
Sen ilkten ilk günahımsın, içi dolu bardağımsın
Islığım, ayna tuttuğum yüz, sen, bence helâlimsin
Saçların ıslak ta olsa, başını göğsüme ko!
Zamazingo! ... Amazingo! ...

Zambak kadar mor ve mavisin,
Zambak kadar buyurgan.
Mezarlığın kapısında beklerken seni kırmızı oto
Kabrimi zambak soğanı dikesin e mi? !
Zamazingo! ... Amazingo! ...

Sorgu sualde önce sen gelmelisin önüme
"Bu kim? " dediklerinde yıkılmalıyım...
Cehenneme tunçtan bir kapı gerekmiş, duydum;
Senin yüzünden,
İlk ben çakılmalıyım...
Senin gibi birisini sevdiğim için,
Ve de "adam" sanıp değer verdiğim için,
Cayır cayır yakılmalıyım...
Sonra sen çıkıp meydana, oynamalısın tango;

Zamazingo! ... Amazingo! ...

Mustafa Ceylan

-*-*-Üç-*-*-

Üç asıl, üç suret; üç var üçte üç
Mendil gözlerimde ağızda sürgüç.
Üç fidan dikmiştim olmadı orman
Bizde solda sıfır, el de otuz üç...

Elin üçü üçyüz olur başıma
Üç silâh, üç kurşun sıkar döşüme,
Üç günde üç gölge düşer peşime,
Üç vakit gölgenin sırtında hörgüç...

Üç kuş uçu üç kuş, geçti üç vakit
Yetmiyor bilirim üç aylık nakit,
Üç destan, üç masal, üç büyük öğüt
Üçü de anlamaz, anlatması güç...

Üç tane üç yazdım, üç ile çarptım
Üçünün yüzünden kalemi öptüm,
Üç saat geçince üç hesap yaptım,
Bel ki üçbin kere olmuşuz gülünç...

Ceylan üç depremin üç aktif fayı
Yerle yeksan eder şol fabrikayı.
Üç pula satarak kahpe dünyayı
Gideriz, duymadan üçüyle övünç...

Mustafa Ceylan

-*-Ayrılık*-*

Sevda yollarında gönül kervanım
Dağ olur önüme düşer ayrılık.
Ne kadar özlerse özlesin canım
Çiğ olur önüme düşer ayrılık.

Başıma kar yağmış, sinemde duman
Demen dostlar bana, delirmiş demen!
Yâre kavuşmama yetmiyor zaman
Çağ olur önüme düşer ayrılık.

Tükettim umudu gönül dağımda,
Hüzün şarkıları dudaklarımda.
Zalim takvimlerin yapraklarında
Ağ olur önüme düşer ayrılık.

Mustafa Ceylan

-*-Mavi Melek (Cevaba Cevabımdır) *-*

Doğrudur hazine harabededir
Ancak 'internette' parlıyorsun dost.
Bakışın kâfire meydan okuyor
Vallahi secdeye zorluyorsun dost.

Sorma beni; Ceylan, yalnız karınca
Bilmem neler söyler, mesaj varınca?
Gönül hamurunu aşkla karınca
İnan ki milyonu bir'liyorsun dost...

Aşına yüzlere açılır perde
Perde ki masmavi her gün seherde
Meleklerin su içtiği çeşmede
Barış, sevgi diye 'gür'lüyorsun dost.

Mısramız yürekten, candan, samimi
Her bir harfine de koydum kalbimi
Bin melek eliyle kazın kabrimi
Gören gözü bile 'kör'lüyorsun dost.

Hakikat güneştir, çevirdim gözü
Kaybettim gözümü, verirken özü
Antoloji com' da bulursun bizi
Sorgu sual ile 'sır'lıyorsun dost.

Şairin yolları şiirle hasret
Ahiret sıladır, dünya da gurbet
Melekler elinden içmişsin şerbet
Dumanın tüttükçe 'har'lıyorsun dost..

Nigâr'sın bilirim hem de yıldızsın
Maviden mavisin, rüzgârda hızsın
Cadısın, mutlaka efsunkâr kızsın
Elinle büyüler derliyorsun dost.

Köroğlu misali söyletme canı
Nigâr karşımdaysa Köroğlu hani?
Antalya' dan selam sunar Ceylani
Ruhunu, gönlünü 'nur'luyorsun dost

Mustafa Ceylan

-*-Padişah Dayısı Kadar*-*

Taç oldun başıma ahir zamanda
Gökteki yıldızın sayısı kadar...
Benzeri olmayan şekersin, balsın
Tadından yarılan kayısı kadar...

Kucak açıyorken sularım aya
Aşkın nabız nabız başlar atmaya...
Züleyha yüreğin hazır yutmaya
Yusuf'un su dolu kuyusu kadar...

Neler yaptın neler, bu Ceylan için?
Yorgun hafızamı işgal eden cin
Ya da şeytanımsın, dopdolu için
Çözülmeven papaz büyüğü kadar...

Her saat ismini bahsederim ben,
İsminle dönerim, raksederim ben,
Seni görür, bilir, duyar; hissederim ben
Sağlam insanın beş duyusu kadar...

Sevda kuşum oldun dalda çırpınan,
Yaprağa, çiçeğe müjdelere sunan...
Olgunsun, dolgunsun güzelim inan
Sarı portakalın iyisi kadar...

Benziyor gözlerin çfte silâha,
Aşk kurşunu sıkır, ermem sabaha.
Sevdim ya ben seni şükür Allah'a!
Mutluyum, padişah dayısı kadar...

Mustafa Ceylan

-*-Atatürk--

Zamanı, mekânı aşan düşünce,
Kabına sığmayıp taşan düşünce,
Bayrağın renginde coşan düşünce
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Tanırî' nın katına kutsal yakarış,
Şüngünün ucundan fışkıran barış.
Özgürlüğe doğru bu sonsuz yarış
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Çağıl çağıl zafer ırmaklarıyla
Dalga dalga iman bayraklarıyla,
Göğe çıkan şehit dudaklarıyla
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Tarihin beynine kurulan otağ,
Mazlum milletlere açılan bir çağ,
Kükreyen, kükreyen koca yanardağ
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Zincirleri damla damla eriten,
Toprağımı avuç avuç diriltten,
Burcu burcu, insan insan yeşerten
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Şimşek şimşek nabızlarımda vurur,
Vatan aşkı ile sınırdan durur,
Gözlerimde ışık, ellerimde nur
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Mustafa Ceylan

-*-Ben Senin Olacağım--*

Girsen de yüz yaşına, ben seni alacağım
Gözlerinin içinde aşkımı bulacağım...
Cehennemin dibinde olsan da sevdiceğim
Yemin ettim bin kere ben senin olacağım...

Alnımıza yazılan yazılar değişecek,
Aşkımızın fidanı boy atıp yetişecek,
İçimdeki ihtilâl gülersen yatışacak
Aşkın bayraklarıyla hep sende kalacağım...

Büyülü gözlerinle zincirledin kendine,
Adamışım ömrümü, hiç bitmeyen sevgine
Naz edip durma n'olur, bu aşkın sahibine?
Gölge gibi peşinden kovsan da geleceğim...

Uzat da ellerini öpeyim, koklayayım
Aşkını yüreğimde ebedi saklayayım,
Kimmiş sana bakanlar, söyle de haklıyayım? !
Ölümü göze aldım, uğrunda öleceğim...

Çağla rengi gözlerin, elma elma yanağın
Bir hilâldir kaşların, bal şekerdir dudağın
Fincanları tersine çeviriyor parmağın
Parmağınla zamanı ikiye böleceğim...

Ne kadar kaçarsan kaç, düşeceksin elime
Kutsal bir yemin olup yerleşmişsin dilime
Sırlı sıklam aşığım, şöyle bir bak halime
Gördüğüm her varlıkta tek seni bulacağım...

Ceylan' ın dinleyerek meclisten kanun çıktı,
Gizli saklı değildi, öylesine açıldı,
Aşka susamış ruhum, yalnız sana acıktı
Bakışını yemesem açlıktan öleceğim...
Yemin ettim bir kere ben senin olacağım...

Beste: Şenol YAĞAR

Mustafa Ceylan

-*-Bizim-*-

Dünyayı üç pula sattım giderim
Sandıkta kilitli kürkümüz bizim.
Dertli bülbül gibi daim öterim,
Gülün goncasında türkümüz bizim.

Ağlarız, yanarız içten; gülsek de
Çağları ortadan tutup bölsek de;
Bu yalan dünyada bir gün ölsek de
Yaşar destan destan ölümüz bizim.

Kara toprak, nice sırrı saklıyor,
Kılıç elde ölüm bizi yokluyor,
Güneş hangi dağın orda bekliyor?
Işıkla yoğrulmuş hâlimiz bizim.

Döner değirmenler, durmadan döner
Şular yükseğinden aşağı iner;
İçimdeki yağmur buluta siner
Kırkbin çiçek açar dalımız bizim.

Araya vasıta koyamam artık,
Çünkü mor gökleri duayla yaktık.
Yolları maziye gömdük, bıraktık
Bizden bize gelir yolumuz bizim.

Yücelerin eksilmiyor kar'ları,
Uçurumu, karanlığı, yar'ları...
Başımda dans eden şom efkârları
Dağıtır şiirle kelimiz bizim.

Tapdukla Tebrizi yaşasa idi
Gönlüme ilhamlar taşısa idi;
Aklım yüreğimin çılgın şahidi,
Nur tufanı bekler elimiz bizim.

Yollar var iç içe dolanan yollar,
Yollar var uç uca ulanan yollar,
Yollar var içimde ağlayan yollar
Tutmuyor yollarda belimiz bizim.

Şeytan oyuncağım, melek sırdaşım
Bir büyük kavgada fedadır başım,
Manavgat ırmağı akan gözyaşım
Bismillâhla akar selimiz bizim.

Asla toz zerresi bile değilim,
Ben bende şehidim, ben bende zulüm
Bilirim aşkım var, öldürmez ölüm
Doğarken taşınmış salımız bizim.

Yeter ey Ceylan'ım o dostu sözün,
Kırık aynalarda delirir gözün.

Kaplumbağa misâl rüzgârın, hızın
Gene boşluklarda kolumuz bizim.

31.05.2000

Mustafa Ceylan

-*-Busekondü--*

Gel artık neredeysen ey şehir yüzlüm...!
Yüzüne bakmaya doyamıyorum.
Gönül tapusunu ayırdım sana
Halâ bekliyorum busekondunu
Kaç yıl geçti bilmem, sayamıyorum...

Tahtadan evlerle doldu çevrem
Derdimi kimseye diyemiyorum.
Uykusuz gecelerde esiriyim kadehlerin,
Kaldırımlarda sarhoş
Serserinin birisiyim...
Vermiyor kokunu çiçeklerin hiç birisi
Özledim, inan çok özledim
Hoş kokulu busekondunu...

Gel artık neredeysen ey şehir yüzlüm..!
Gittiğin yolda minübüsler sevdanı taşıyor
Ölümden beter ayrılığı çığırır türkülerim
Keskin dilli falcılar yüzünden çektiğimiz bu çile
Bitir şu dağlaşan gurbeti
Bitir Allah aşkına..!
Portakal çiçeği vuslat gecelerine hasretim
Zindan karasını siliver dudağınla...
Özledim, inan çok özledim
Bana ümit, bana ışık, bana heyecan veren kokunu
Ve de canım
Busekondunu...

Mustafa Ceylan

-*-Felâketimsin--*-

De güzelim 'bana neler oluyor...? '
Aklımın üstünde kıyafetimsin.
Sen yoksan, billâhi karnım doymuyor...!
Sevda masasında ziyafetimsin...

Var mı ki dünyada ben gibi olan...?
Mecnunca dolanan, Keremce yanan...?
Şeherde uyanan, aşkla boyanan
İçi gurbet dolu memleketimsin...

Sevgi işleminde 'ortak payda'yım,
Sivrilmiş ok gibi eğri yaydayım,
Hasret girdabında, zindanlardayım;
Hüznümün kaynağı felâketimsin...

Has bahçemde açan ey çılgın lâle...!
Düşürdün sonunda beni bu hale...
Mıknatıs bakışla eyledin köle;
Kurtuluş olmayan esaretimsin

Damarda, kanımda gezip dolaşan
Terime, tenime sinip bulaşan...
Yaz-bahar ayında dört nala koşan
Deli taylardaki cesaretimsin...

Dudak mührün ile vurulur 'öpkü'n
Gül açar elinde zaman ile gün..
Tek sana âşığım tek sana tutkun;
Hedefte vurduğum isabetimsin...

Mustafa Ceylan

-*-Güneşi Vurdular Gönül-...*-

Yıllardır göğsünde duran güneşi
Vurdular, farkında değilsin gönül.
Kanayan yarana hasret ateşi
Sardılar, farkında değilsin gönül.

Buna takvim derler atarmış ağı
Ağını örerken susmaz dudağı.
Ferhat'ı olduğun o yüce dağı
Yardılar, farkında değilsin gönül.

Zannetme, sırtına giydiğin samur
Akar eteğinden sulu bir çamur.
Öfke teknesinde yumrukla hamur
Kardılar, farkında değilsin gönül.

Öteler, kalbine takılan çengel
Çıktığın gurbette bekleme dön gel,
Kahpe gecelerde umuda engel
Gerdiler, farkında değilsin gönül.

Çevrene şöyle bak, doğrul da yerden
Atılır güneşe kurşunlar nerden?
Aşkınla işleyen saatler birden
Durdular, farkında değilsin gönül.

Ve bu şiire ilişkin bir TAHLİL....
Kimden: Asım Yapıcı (Bay, 39)
Kime: Grup: Antalya GÜLLÜK Şiir Gül Destesi
Tarih: 6.9.2005 20:11 (GMT +2:00)

Konu: Mustafa Ceylan Hoca'nın 'GÜNEŞİ VURDULAR GÖNÜL' isimli şiiri üzerine bir değerlendirme

Modern dönemde şiir eleştirileri, özellikle şiirin dili, sesi, anlamı, tür-kurgu-anlam uygunluğu ve edebi sanatlar çerçevesinde yapılmaktadır. Bir de buna şairin etkilendiği ve etkilediği kişiler ilave edilmektedir.

Bu şiirde bunların hepsini ele almaya çalışmam uzunca bir vaktimi alacağı için, ben bu kriterleri de desteğime alarak, ama tamamen bunlara bağlı kalmayarak bir analiz yapmak istiyorum.

Bir kere bu, olumsuz eleştiriye büyük oranda kapalı oldukça güzel açıklama tarzı bir şiir. Teknik anlamda hecesi, durakları, kafiye sistemi ve yapısı yerli yerinde. Bu sebeple bunlar üzerinde durmaya gerek yok. Şiir sesi de oldukça kuvvetli. Lirikizm ve duygusal yoğunluk üst düzeyde.

Şiir dili ve söylem açısından yer yer oldukça bakir ve yaratıcı. Bir iki yer de detone oluş ve şiir dilinde problemler olsa da bu tür bir eleştiri, şairin ustalığı ve özellikle şiir sesinin ve mısra tekniğinin güzelliğiyle geri plana düşüyor. Bu anlamda şiirin bütünlüğü de kendisini eleştiriye büyük oranda kapatıyor.

Tür ile anlam ve kurgu arasındaki ilişki yerli de yerinde. Bu şu anlamda önemlidir. Bu tür bir temayı bana göre 11'li heceyle ve aşıklama tarzıyla yazmak gerekirdi, şair de bence çok isabetli bir tercihte bulunmuş.

Şair şiirinin en vurucu, şiir dili açısından en can alıcı, söylemsel yaratıcılık açısından en bakir ifadeyi şiirine başlık olarak seçmiş ve bu isim şiirde çok sık duruyor: 'Güneşi vurdular gönül'

Buradaki 'Güneş' neyin nesi, 'güneşi vurmak da ne' demeden şiir üzerindeki değerlendirmemi sunmak istiyorum.

'Yıllardır göğsünde duran güneşi
Vurdular, farkında değilsin gönül.
Kanayan yarana hasret ateşi
Sardılar, farkında değilsin gönül.'

Giriş kıtası oldukça güzel. Ses, dil, mısra tekniği açısından. Anlam çok zahir görünse de örtük sembolik anlatım insanı içten bir kavrayışla tutuyor ve bu anlatım 'zihinlerde derinlikli ve açık uçlu bir söyleme' dönüşüyor.

'kanayan yaraya hasret ateşi sarmak'

diye nesre çevirebileceğim bu imgesel teşbih hakkında sadece sukut ediyorum, çünkü çok güzel. Ve bu ifade, şiir dili açısından yaratıcılığa çok güzel bir örnek teşkil etmekte.

Tanıyanlar ve şahsen tanımasalar da şiirleri hakkında yorum yaptığım kişiler bilirler ki, hemen her yorumda 'şiir dili' kavramını ön plana çıkarırım. Çünkü müziğin nasıl kendisine has bir dili varsa, romanın, hikayenin, resmin, hatta rüyaların vs. özel bir takım söylem ve ifade tarzları varsa, şiirinde bir dili ve tarzı vardır. Bu dil tabii ki günlük konuşma dilidir, ancak konuşma dili sadece kelime sağlar şiire. Şair o kelimeleri engin hayal denizinde ve ruhunun en gizli bölümlerinde bazen farkında olarak, bazen de farkında olmayarak öyle yoğurur ki, 'arkası görünür gibi olan, ama yaklaştıkça uzaklaşan seraba benzer dizeler yaratır'.

Buna takvim derler atarmış ağ
Ağını örerken susmaz dudağı.
Ferhat'ı olduğun o yüce dağı
Yardılar, farkında değilsin gönül.'

Şiirin ikinci kıtası. Özellikle ilk iki satır bence bakir bir söyleme sahip.

'Takvimi ağa' benzetme, belki de örümcek ya da ipek böceğine, daha doğrusu ağ ören ne varsa onlara. Ancak iş bununla bitmemekte, ağ örülürken dudağın türkü söylemesi gibi, nefes alması gibi, belki de saatin sesi ve tıklaması gibi susmayan bir deveran ve gidiş, hatta kayboluş.

Türk şiirinin modern dönemlerde de en önemli temasıdır 'zaman'. Şair burada o kadar ustalıklı işliyor ki zamanı, gönlüne hitap ederken aslında zamana da gönderme yapıyor. Bunun şiir dilinde olması şiiri güzelleştiriyor..

'Ferhat'ı olduğun o yüce dağı
Yardılar, farkında değilsin gönül'

İşte buradaki üçüncü ve dördüncü dizelerde ise Ferhat'a telmihle yine güzel bir söylem var, tabii ki şiir dilinde ve sesinde. Bir de uyuyan gönle sesleniş. Ama hocam zaten gönül bunları görseydi o zaman 'akıl' olurdu. Gönül görmez, hatta görmemesi bit yana göze de göstermez. Bu sebeple aşk gönülde ve gönülden yaşanır. Belki aşkın gözünün kör olması da onun gönülle ilişkisindendir. Ve gönül et parçası olmayan kalbin belki eş anlamlısı belki de arkadaşısıdır. Yani Doğu-İslam kültüründe tüm duyguların yaşandığı temel merkezlerden birisi, hatta en önemlisi, hattası yok. 'Esası' demek daha isabetli olur kanaatindeyim.

'Zannetme, sırtına giydiğin samur
Akar eteğinden sulu bir çamur.
Öfke teknesinde yumrukla hamur
Kardılar, farkında değilsin gönül.'

Bu şiirde bu kıtada biraz takıldım. Önce ilk iki dizedeki söylem basit gibi geldi bana. Sonra 'neden' bu basitlik dedim ve düşündüm. Neticede söylemin pek de basit olmadığı kanaatine vardım, ama fazlaca yaratıcı da bulamadım doğrusu.

'Öfke teknesinde yumrukla hamur
Kardılar, farkında değilsin gönül.'

dizeleri de oldukça güzel. Ancak ben olsaydım 'hamuru' 'yumrukla' değil de başka bir şeyle yoğurmayı tercih ederdim. Gerçi burada şiddet ve saldırganlık olgusuna da harika bir gönderme var ve aslında bu gönderme oldukça kınayıcı bir tarzda. Bu sebeple anlam oldukça zahir ve yerli yerinde.

'Öteler, kalbine takılan çengel
Çıktığın gurbette bekleme dön gel,
Kahpe gecelerde umuda engel
Gerdiler, farkında değilsin gönül.'

Burada bir 'öteler' deyişi var ki, son derece kıvrak. Esasen şiirde bu kıvraklık dili ve sesi tamamlamakla kalmak, mısra tekniği açısından da şiiri şiir yapar.

'Öteler' ifadesi biryerlerde yabancı da gelmedi bana.

Evet, bu ifadeyi bir de Necip Fazıl'dan hatırlıyorum, böyle kıvrak kullanılışıyla

'Öteler öteler, gayemin malı;
Mesafe ekinim, zaman madenim.
Gökte saman yolu benim olmalı;
Dipsizlik gölünde, inciler benim.'

Bu dizelerde dönüşün kıvrımlı, acılı, sancılı yollarında yaşanan yoğun bir arayışın ifadesi var. İçsel bir harbin hatta ruhsal bir ihtilalin travmatik izleri.

Ama Mustafa Ceylan Hoca 'öteler' derken 'metafizik' olanı değil, fiziksel anlamda, hatta coğrafi manada 'öteler'i kastediyor, yanlış anlamadıysam. Ancak o kadar güzel ve yumuşak kullanılıyor ki, bu ifadeyle birlikte birden derin bir Bergsoncu sezgi kalıyor içimizde.

Gurbet teması bu fikrimi doğruluyor zaten. Ancak 'metafizik olan'da bir yönüyle fiziksel olanın gurbeti değı midir, diye soruyorum kendi kendime. Aslında böyle bir çağrışımı yapmaması gerekirdi diye düşünüyorum şiirin, ama yaptı işte.

Şiirin dili, sesi ve mısra tekniğı açısından en güzel dizelerinden birisi de yine bu dörtlüğün son iki mısrasıdır.

'Kahpe gecelerde umuda engel
Gerdiler, farkında değilsin gönül'.

Ah gönül olanı biteni bir bilseydin, ah bir aklını başına alabilseydin, ah farkında olabilseydin farkındalığının, anlamını anlasaydın anlamsızlığın, görseyin birşeyleri ve yine ahhh ki ümitler kahpe gecelerin karanlığında saklanacak yer ararken ya da gecenin karanlığı umutlara peçe yapılırken, hatta bizzat gece, yani karanlık, yani kötülük, yani yokluk, umudu yokluk trenine bildirirken, ne engeller gelir uzaktan beliren en ufak ziyalara ahh bir bilseyin.

'Çevrene şöyle bak, doğrul da yerden
Atılır güneşe kurşunlar nerden?
Aşkınla işleyen saatler birden
Durdular, farkında değilsin gönül.'

Şiirin finali bence çok güzel. İşte final diyesi geliyor insanın. Sadece ilk dize biraz rutin geldi bana, yani çok düz ve sıradan. Ama diğer üç satır yerli yerinde.

'Çevrene şöyle bak, doğrul da yerden'

Bir şiir de bunun olması da normal, yani doldurma mısraların bulunması. Gerçi anlam açısından alttaki söylemi hazırlayan bir işlevi de var bunun.

Çünkü; 'çevrene şöyle bak, doğrul da yerden' dizesiyle şair, biraz da budalaca bir şekilde olanı biteni bir türlü farkedemeyen, üstelik farketmek de istemeyen, bildiğini okuyan, kafasına göre takılan, sadece hisleriyle hareket eden gönle birinci elden hitap ederek onu uyarmak istiyor gibi. Ama yine de daha kıvrak bir ifade bulunabilirdi diye düşünüyorum.

'Çevrene şöyle bak, doğrul da yerden
Atılır güneşe kurşunlar nerden?
Aşkınla işleyen saatler birden
Durdular, farkında değilsin gönül.'

'Güneşe kurşun atmak', 'aşkla işleyen saatlerin durması' vb. söylemler şairin şiirsel yaratıcılığının, bakir söylem üretmesindeki ustalığının açık işaretleridir.

Güneşe kurşunlar neden atılır?
Güneş neyi temsil ediyor?

Burada işte sembolik anlatım denen olgu devreye girmekte, düşündürdükçe de düşündürmekte.

Güneş; aşk mı, kurtuluş mu, vuslat mı, yarınlar mı, yoksa umudun aydınlığı mı? Şairin yüreğini yoksa?

Güneş ne olursa olsun bu çok önemli değil ama onun olumlu birşey olduğunu zaten dizeler sezdiriyor bize.

Şiirde bunun olması kaliteyi artıran bir husustur. Çünkü şiirin manası kavranırsa, bu durum, tadı hemen alınan ve hemen kaybolan nesneleri yemeğe benzer. Ama ağza aldıkça tadı yavaş yavaş gelen, somurdukça daha fazla tadlanan neyse şiir de onun gibi (anladıkça demiyorum) sezdikçe ve kavradıkça tadlanan bir söyleyiş şeklidir.

İşin teknik kısımları da buna ilave edildi mi, işte buradaki gibi okundukça okunası gelen bir şiir ortaya çıkar.

İslam kültüründe, özellikle de tasavvufta insanın iç dünyasını ifade eden beş kavram vardır:

- 1) Sadr (göğüs) : sadra şifa vermez deyiminde olduğu gibi.
- 2) Fuad: Gönül diye ifade edilen yer. Bu şiirde de ifade edilen gönle oldukça yakın
- 3) Kalp: Bildiğimiz anlamıyla sol yanda bulunan ama acıyı ve mutluluğu duyan yer. 'Yere göğe sığmam da sadık kulumun kalbi beni içine alır' kudsi hadisinde de ifade edilen manevi mekan.
- 4) Lübb: Akılla duygunun birleştiği yer
- 5) Sırr: İşte kişinin en gizli yeri.

Bu tabakalardan her biri insanın iç içe girmiş iç dünyalarını temsil eder.

'Gönül' laf anlamaz ve söz dinlemezdir kültürümüzde. Sadece kültürde mi, aynı zamanda psikolojik olarak da böyledir bu durum.

Sevgili Hocam ben de laf dinletemedim ona şimdiye kadar.

Yaratılmışlar içerisinde gönlüne söz geçiren birisi oldu mu onu da bilmiyorum.

Allah vermiş lutfetmiş bize onu, onsuz da olmaz, onunla başımız beladan da kurtulmaz.

Özetle şiir gibi şiirdi.

Tebrikler ve başarılar.

Asım YAPICI

Mustafa Ceylan

--**-Taş Bile Değilsin-**-**-**

Kudret boyası le mavilere boyanmış
Suya düşen taş bak, çizgiyi nasıl çizer?
Dörtte üçü dünyanın dörtte bire dayanmış
Kalp gözünü aç da gör, içinde âlem yüzer...

Başka bir seyyâreden inmiş gibisin yere
Meçhuldür istikbâlin, mazin uçurum, dere
Fikrinin bayrağını çekiyorken göndere
Barış güvercinine gözlerin kurşun dizer...

Sen taş bile değilsin, olamazsın su zaten
Gökdeleni günahın can taşıyan bu beden
Katran gecelerdesin, sensin seni kaybeden;
Uçurum kenarında ıslığın şarkı düzer...

Secde görmemiş alnın, 'şükür' dememiş dilin,
En küçük rüzgâr ile sönyöyorken kandilin
Tahtadan bir tabuta serilince mendilin
Eşin, dostun, ahabın boşuna kendin üzer...

Mustafa Ceylan

-**-Aeorodinamik-****-**

Rüzgâr tüneline, ses duvarından
Uçak havasıyla çıkmış gibisin.
Farkı yok bugünün belki yarından
Tüneli, duvarı yıkılmış gibisin.

Bir kuş havalansa gene semaya,
Bakışın merdiven kuracak aya...
Düşmem diyordun ya kara sevdaya
Ekmeği fırında yakmışa benzer.

Dans eder beyinde bir sürü çengel,
Neden yerden göğe açılmış pergel?
Yollara çıkınca aşılmaz engel
Okyanusa doğru akmışa benzer.

Kendinde köledir, dışarda hürdür
Şarkısı ezelden ebede vardır.
Milyon mu, milyar mı, cümlesi bir' dir?
Efsunlu aynaya bakmışa benzer.

Ozon halkasını delse bir spre, y,
Onu tamir eder, bir dua, bir ney.
Birleşir sonunda kuzeyle güney
Doğuyla batı da yokmuşa benzer.

Mustafa Ceylan

-Abdal**-**

Dost diye inleyen gönül erinin
Yerden su çıkaran اساسındayım
Sildim izlerini dünya kirinin
Geçen zamanların اساسındayım

Geçiyor, geçecek bugünle yarın
Dilimde dili var sonsuz baharın
Maddeden mânaya tüm boyutların
Uzununda değil kısasındayım

Kızgın saç üstünde yanıp tütsem de
Kül olup savrulup, tozup gitsem de
Bakmayın hâlime iflâs etsem de
Sevda bankasının kasasındayım

Ağaca, çiçeğe verdim sesimi
Kara bulutlara gömdüm yasımı
İçimde kurşuna dizdim nefsimi
İdam sehпасının اساسındayım

Kovanda peteğim, tenlerde canım
Yaşamak, yaşatmak kesin fermanım
Dallarda tomurcuk, dizde dermanım
Hakimin, hekimin اساسındayım

Kendimde ölüyüm, diriyim aşka
Toprak çilehanem, orası başka
Ceylan'ım düşse de taş demir köşke
Gâribin, yetimin duasındayım

Mustafa Ceylan

-Geçilmez Çanakkale.....! "-**

Gelibolu dediğim Anadolu kapısı
Seddülbahir mutlaka İstanbul'un tapusu
Tepelerle Marmara benziyor bir pergele
"Ya Allah, Ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, düğün diye cepheye gelen benim,
.....Kartal kanatlarımla göğe yükselen benim...

Öksüzler çeşmesinden alıp ta abdestini
Şu mübârek toprakta namazın kılan benim.
Kopsa da kıyametler, olsa da bin zelzele...
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, süngü süngü düşmana dalan benim,
.....Şu mübârek siperde namazın kılan benim...

"Aynalı bir çarşı var Çanakkale içinde"
Eşi, benzeri yoktur, Hint'te, Yemen'de, Çin'de...
Ben mi çağırdım seni, ben mi, söyle hergele? !
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, düşmanıma korkular salan benim.
.....Çarpışıp göğüs göğse kılıcın çalan benim....

Gücüm var Seyitlerde hazreti Hamzaların,
Söylerim türküsünü cümle yıldırımların.
Şehitlik şeref bana, kanımla açsın lâle
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, dua dua mahşeri bulan benim.
..... Cennetin kapısında okunan destan benim...

Şimşegim, fırtınayım, geçerim kasırgayı
Bağdaş kurdum güneşe, taç yaptım başa ay'ı;
Tarih denen hadise yalan yanlış meş'ale
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, takvimleri kalbinden delen benim.
.....Yağız atın topuğun yollara çelen benim...

Son nefesime kadar, orucum ben orucum
Mermi kaç okkadır ki, yeter kınalı avcum? !
İkiyüz altmış okka, bu basit bir mesele,
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, gemileri ortadan bölen benim.
.....Suları tutuşturup bir anda silen benim...

Tetiği çeken eller, Kılıçarslan elidir,
Tebessümle açılan şehit çiçekleridir;
Mor sümbüllü dağlarım yâdele olur kale
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, kan kırmızı şafakta gülen benim.
.....Kızılırmak misali yanan, bükülen benim...

Arıburnu kahraman, Conkbayırı Atatürk
Nusret'te her bir mayın vallahi Müslüman-Türk!
Kefenimin rengidir kükreyen her şelâle

“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale! ,
Diyerek, yurt uğruna cephede ölen benim.
.....Bin melek kanadıyla göğ'e çekilen benim...

Peygamber'in övdüğü milleti, Batı bilmez,
Türk'ün olduğı yerde asla Ezan eksilmez
Kan dökölür toprağı, can verilir hilâle
“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, yüreklere arştan dökülen benim...
.....Işık ışık ufuktan gene sökülen benim...

Mustafa CEYLAN

Mustafa Ceylan

-*.*.*Yürüteç-1.*.*.*-

.....*AB yürüteçken
.....*Devir de 'gelgeç'ken
.....Ağlarım Kıbrıs için...

Kar-buz duygularım siz, siz gidin yüreğimden
Felç üstüne felçim ben, tutmuyor ki sol yanımla.
Yatağımın yanında sinsi durur yürüteç
Ve yarılr ortadan düşlerimde bir karpuz...

İlâç olmaz bilirim dostların tesellisi
Yokluğun ruh köküne zulüm eden bir kırbaç.
Süslenen vitrinlerde mahzun çocukluğumuz,
Dön de bir bak halime;
.....gel ey sonsuzdan sonsuz! ...

Nerde kaldı bütün gün koşturduğum o yollar?
Salıncak salladığım, türkü söyleyen dallar?
Bu ayıplı bahçeyi kim yaptı mahalleme?
Çarpışan arabasız,
.....dolapsız,
.....helezonsuz...

Omuz ver anneciğim, doğrulayım yerimden
Şu beton yığınları renk alsın gözlerimden...
Yalnızlık sana mahsus, böyle mi yazım benim?
Nasıl yaşarım Tanrım?
.....arkadaşsız,
.....okulsuz....

Açma televizyonu hitap etmiyor bana
Ses vermiyor sesime radyo ile kitaplar;
Kuşlara, çocuklara özlem dolu caddede
Bir çığırkan satıcı dolaşır
.....balonsuz...

Ey akreple yelkovan, siz tutun bileğimden!
Sihirli değneklerle çıkalım annemle ben...
Merdiveni göklere kuralım da yeniden
Bir menzile varalım,
.....tünelsiz,
.....istasyonsuz...

Yenerekten bu felçi, atmalı yürüteçi
Gül, gülistan olmalı kara gözlü memleket...
Gün çıksın güneş çıksın, erisin kar ile buz,
Yarılsın ortasından hakikaten bir karpuz....

Ve
Giymeliyim kırmızı beyazlı elbisemi
Vakit bu vakit anne, çıkmalıyım balkona...
Günaydın demeliyim, hatırın sormalıyım
Gökteki bulutlara, bahçedeki çınara...

Bu sinsi, yürüteçi fırlatarak kenara...

Mustafa Ceylan

-*A Bey! (Ben Adam Olmam) *-

Evet... Evet, ben adam olmam
Taa en baştan deyiverem
Kendimde kendimi sevmiyorum da ondan
Haddime mi düşmüş?
Güzel sevmek, güzelce sevmek? ! ..
"Cep delik, cepken delik"
Başım da kel üstelik
Delilik yaparım da metelik bulmam
Evet, ben adam olmam! ..

Kâğıt duygularım rüzgârlara emânet
Cümle güzellikleri sever de gönlüm
Neden sevilmez, hayret? !
Siyaset bilirim, seçilemem
Yapmadım kimseye ihanet,
Dünyadan murat alamam
Evet, evet ben adam olmam! ..

Büyük şehirlerin gürültüsü içimde
Çöp tenekesi beynim,
Gâvur puluyla trink etmez aklım
Dönen dolaplardan asla anlamam
Evet, ben adam olmam! ..

Veririm, isteyemem
İsterim, arzularım; diyemem...
Her naneyi yerim de sakız çiğnemem
Uçurumlara düşen topal at gibiyim,
Kırık bir kanat, bozuk saat gibiyim;
Ağlasam, ağlayamam
Evet, evet ben adam olmam! ..

Kuruşum yok bankada,
Yok üstte, yok baş' ta...
Cüzdanım arkadaşta...
Borçlar sırtımda dağ olmuş durur,
Sulu gözler beni taa yürekten vurur
Yarım kalır aşklarım, tamamlayamam
Evet, evet ben adam olmam! ..

Oysa hendese, fizik bilirim
Hesap-kitap anlamam, hep kesilirim
Güzeller trenine yolcu yazsalar
Sıraya girsem, çizilirim...
Bir fıstık arasam ağzıma göre, bulamam,
Evet dostlar, ben adam olmam...

Mustafa Ceylan

-*Bir Yanardağ Fıskırması*-

Bir yanardağ fıskırması
Benim gönlüm deli gönlüm.
Ceylanların hıçkırması
Benim gönlüm deli gönlüm

Dost dağının büyük çığı,
Çiğdemlerin hıçkırığı,
Su köpüğü, gün ışığı
Benim gönlüm, deli gönlüm.

Neye yarar çok ile az?
Biraz sevda, biraz da naz
Yunus' a can, Veysel' e saz
Benim gönlüm, deli gönlüm.

Yükseklerde harman olur,
Dertlilere derman olur,
Aşk denince ferman olur
Benim gönlüm, deli gönlüm.

Kanatlanıp göğe uçar,
Kendisinden kendi kaçar,
Hasret hasret çiçek açar
Benim gönlüm, deli gönlüm.

Beste: İsmail İPEK
Düzenleme: Musa EROĞLU

Mustafa Ceylan

-*Çözüver (Ofly Ahmet Faruk TÜRKYILMAZ Kardeşime Armağınım) *-

Ey gözlerim açıl açıl, iyi bak
Oluşların sırlarını çözöver.
Keşif, icad gelsin hepsi çabucak
Buluşların sırlarını çözöver.

Canlı, cansız bir frekans yayıyor
Her birini yüreciğim duyuyor,
Işık neden karanlığı soyuyor?
Bilişlerin sırlarını çözöver.

Çırpınıyor yele, yaprak, kol, kanat
Her birinde zikir yapan bir sanat
Bir anadan neden doğar beş evlât?
Gelişlerin sırlarını çözöver.

Hikmet doldur yürek denen heybeye
Gezip durma, boşboşuna haybeye;
Yüzümüzü dönerekten Kâbe' ye
Duruşların sırlarını çözöver.

Tövbemizdir kiri, pası hep silen
Nere gider, nerde bekler eksilen?
Nabzımızdan, kalbimizden yükselen
Vuruşların sırlarını çözöver...

Mustafa Ceylan

-*Gör*-

Özlem ateşiyile yanmışım deme
Ayaz gecelerde ocak ol da gör.
Has gül bahçesinden öte gideme
Öksüze, yetime kucak ol da gör.

Çıkar anıları bir bir resimden,
Bunca olaylardan, bunca isimden...
Bengisu bekleme giden mevsimden
Çevir takvimleri çocuk ol da gör.

Her ne arar isen vardır insanda,
İnsan ki aşk arar Martta-Nisanda...
Direksiz semaya uçtuğun anda
Yakıtı tükenmiş uçak ol da gör.

Hacer ül esved ol dost Kâbesinde
Yedi dil, bir dile dönsün sesinde.
Yok olan aşkların kulübesinde
Ucundan buz sarkan saçak ol da gör.

Aynaya benzersin hem de tıpa tıp
İnsana insanı gözle yansıtıp;
Umut doruğunda kından sıyrılıp
Buluta saplanan bıçak ol da gör.

Işık salkımıyla bağ yap özünü
Hoşça bak herşeye çevir yüzünü.
Karanlık gecede yumma gözünü
Soğuk güneşlere sıcak ol da gör...

'Ölmeden evvelce öl' de öyle gör...

Mustafa Ceylan

-*Sizden değilim (Galip SİNECİKLİ kardeşime armağanımdır) *-

-Galip kardeşim'in diliyle derim ki:

Geceler, geceler kara geceler
Gidin uzaklara sizden değilim
İçimde oturan çirkin cüceler
Gidin uzaklara sizden değilim

Bana göz kırparak gülen yıldızlar
Med-cezir oynayan sahte yaldızlar,
Dünya libasıyla süslenmiş kızlar
Gidin uzaklara sizden değilim.

Gözümde oturan gaflet uykusu
Nefsin ırmağında kirli akan su
Ey dünya denilen itin kokusu
Gidin uzaklara sizden değilim.

Çıkamaz sokaklarda can veren yollar
Gönül pençeremi kapatan çullar
Ey aşk bilmez, günah çiçekli dallar
Gidin uzaklara sizden değilim.

Ey beton yığını ruhsuz binalar
Çatılarda gezen huysuz keneler
Şevgiyi bilmeyen yârsiz Şuna'lar
Gidin uzaklara sizden değilim

Dertli Ceylan'ımı yakan geceler
Gönül defterinde eğri heceler
Galib'i kızdıran çirkin cüceler
Gidin uzaklara sizden değilim...

Mustafa Ceylan

-*Zikrini Yapar*-

Lisan-ı hâl ile cümle mahlukat
Allah ü Ekber der zikrini yapar.
Kâinat denilen muazzam sanat
Allah ü Ekber der zikrini yapar.

Kitap, yazarının adını anar
Kelebek çiçeğe "Hu! " der de konar
Bulutlar, yağmurlar, çağılayan sular
Allah ü Ekber der zikrini yapar.

Örümcek ağını sarıp sarınca
Göçmen kuşlar yuvasına varınca
Karanlık gecede minik karınca
Allah ü Ekber der zikrini yapar.

Karlı dağlardaki bulutlu başlar
Ağaçlar, çiçekler, böcekler, kuşlar
Uçuruma düşen kayalar, taşlar
Allah ü Ekber der zikrini yapar.

Vücut hücrelerim, damarda kanım
Coğrafyam, iklimim, güzel vatanım
Ten içinde canım, yüce imanım
Allah ü Ekber der zikrini yapar.

Bükerek boynunu saksıda çiçek
Yerin altındaki solucan, böcek
İhtişamlı zaman, geçmiş, gelecek
Allah ü Ekber der zikrini yapar.

Okyanus içinde duran perdeler
Yedi gökyüzünde dönen sahneler
Nineler, dedeler, küçük bebeler
Allah ü Ekber der zikrini yapar.

Amel defterimi yazan kâtibim,
İy' olmaz yâremi saran tabibim
Bir uyum içinde beynimle kalbim
Allah ü Ekber der zikrini yapar.

Yaradan aşkıyla büsbütün cihan
İçimde taht kurup oturan ceylan
Kırlangıç, köstebek, fil, deve, ceylan
Allah ü Ekber der zikrini yapar.

Mustafa Ceylan

-Burdur Güzellemesi-

-Ağabeyim İsa KAYACAN'a..

-I-

"İşte Cennet burada, ey Kınalı oymağı
Burada dur, burada, bura Burdur! " diyerek
Kurduk mavi bir gölün kenarına otağı
İşte zaman içinde, işte en katı gerçek...
Dinlendi yağız atlar, ovam, obam gayri şen
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.

Sonra; baktık çevreye, vurduk mührü toprağa
Birer birer çözerek insanlığın gizini.
Kırmızı gülden aldık renklerini bayrağa
Göklerin ay'ı ile süsledik yıldızını.
Hanlar, kervansaraylar; Gıyasettin Hüsrev'den
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.

Sonra; döndük oniki değirmenle peşpeşe
Her birinin taşında un ederek zamanı.
Kılıcı verdik suya, çaldık kızıl ateşe
Kaybetmedik çok şükür kalbde duran imanı.
Akıttık da suları Cümbüşlü çeşmelerden
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.

Sonra; anıt mezarlar, tümülüsler, höyükler
Antik kentlerle dolu yanımız ve yöremiz.
Bir leopar yavrusu sırta çileyi yükler
Hoşgörü, barış dedik; dedik bizim töremiz.
Ruh kökümüz yükseldi göğe minarelerden
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.

Sonra; bahçe içine iki katlı evlerde
Açılırken huzura, açılırken kapılar
Sevda bulutu gökte, hasret çiçeği yerde
Diyen, çoban kavalı, kulağımda hep çınlar.
Kınalı Oymağı'na dua, kınalı elden
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.

-II-

Kışlarda konuğundur tam üçyüzbin su kuşu
Dikkuyruk Ördeğinle çekiyorsun en başı
Sen en kutsal hazinem, sen gözlerimin yaşı
Ey doğa harikası, ey mavi yeşil türkü!

İşte Karataş, Salda, Yarışlı ve Gölhisar
At beni sularına, göğsüne beni de sar
Ey dünyalar güzeli, ey efsunkâr gözlü yâr
Ömrümün sonunda dek, yüreğimdesin bil ki...

Bil ki bil, sularının can evimde var dansı
İnsuyu'nda Dilek Göl, verirken bana şans.

Sarkıt ve dikitlerden alıyorken rövanşı
Aldıkların özlemim, vuslatım hiç değil ki.

Gizemli bir yolculuk, kristal bir bahçesin
İnsuyu'nu saklayan sırdaşımsın, bohçasın
Sensiz duramıyorum, Burdur' musun sen nesen?
Aşkı, tutkum, gururum; sen mavi yeşil türkü.

-III-

Bak şimdi yaz güneşi tepemde dolanıyor
Yükleyip de yükleri yaylalara göçelim.
Özledim kar suyunu, içim öyle yanıyor
Kırkpınar'da suları avuç avuç içelim.

Türkü yakalım türkü, kuralım çadırları
"Teke zortlat bacadan," şen edelim kırları
Ana bacı yan yana dizerken bakırları
Bindallı güzelleri yaylalarda seçelim.

Ha Dirmil, ha Eseler, farkı yok birbirinden
Çam havası solurum, Katrancı'da derinden
Tanırım Burdurluyu vallahi gözlerinden!
Der ki bana: "Yaylada ayırık otu biçelim."

Şaşırır da kalırım, ayırık otu biçmek ne?
Der ki: "Bizi bizden ayıran, solucan, yılan, kene."
İşte o an anlarım, derim bu ne şahane
İnsan, derim; derim de yaylalara göçerim...

-IV-

"Burdur alacası" nı bilir misin sen kardeş?
"Burdur bezi" dokuyan tezgâhları gördün mü?
Halı ve çul dokuma parmaklarda son güneş
Durup da karşısına hatırını sordun mu?

Bakırcılar çarşısı sesleniyor: Tak! Tak! Tak!
Bin maharet istiyor; eğil, dinle, işit, bak.
Hele kilim dokumak, hele hasır dokumak
Bir Yörük çadırında dizlerini kırdın mı?

Göl kıyısı sazlıktır, dokudum nice hasır
Her seccade, her heybe rengârenktir bin asır
Burdurlunun yüzü gül, tutsa da eli nasır
Bismillâh diye diye "sofra altı" serdin mi?

Yedin mi o çadırdaki bir Haşgeş helvasını?
Tattın mı ki acaba, bal kabak tatlısını
Konuk edip dostları, bir testi kebabını
Bir ceviz ezmesiyle ikram edip verdin mi?

-V-

“Demir kargı” isimli sert kamıştan yapılan
Ya da kartal kanadı, altı perde sipsiyim.
Gücünüz yetmez bana, susturamaz hiç kimse!
Yamacı’yla Kayacan; hasılı ben hepsiyim
Burdur’ da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

Yüzyıllardır söylerim, efelik-sevda-ölüm
Kabardıç’ın dibinde alınlık takar gülüm
Bir gurbet havasıyla biter gurbette zulüm
Yayla havalarından çıldıran birisiyim
Burdur’ da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

Kâh düğün, kâh ziyafet; fark etmez benim için
Çağlar çağı inlerim, dediniz mi “Hey niçin? !”
Gönül sanatı benim, dinleyin, kıymet biçin
Aşıkların sırdaşı, yüreğin yâresiyim
Burdur’da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

“Bir dam çökse Burdur’da, ben çökerim” diyormuş
Geceleri dört gözle sabahı bekliyormuş,
Sizlere hasret kalmış, ben gibi inliyormuş
Kayacan denen usta, kaleminin sesiyim!
Burdur’ da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

Şal, kuşak, cepken benim, yün çorap bacağımda
Dostluk dumanı tüter, billâhi ocağımda
Bindallı, üç etekle, gül kiraz yanağımda
Sevenin sevdiğine bitmeyen hasretiyim
Burdur’da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

Göllerin ve güllerin sancısını çekerim
Zeybeğin yüreğine yurt sevgisi ekerim
Avuçlarda kırkitim, dilde kaymak şekerim
Şu Teke beylerinin ses veren gurbetiyim
Burdur’ da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

21.08.2004 / Burdur

Mustafa Ceylan

-Ceylan-

Ayrılık ateşi yakar, kavurur
Gözümde akanlar sel ceylan ceylan
İçimde hasretin dağ gibi durur
Bekletme yollarda gel ceylan ceylan

Sevda kervanını çeken baş idim
Bir kutsal yük gibi aşkı taşıdım
Yapayalnız kaldım, dondum, üşüdüm
Esiyor bağrımda yel ceylan ceylan

Ağlayan sazımın telleri kopuk
Kader taylorından yemişim topuk
Düşüm uçuşuma kanadım kopuk
Elime el uzat el ceylan ceylan

Ne Mecnun, ne Ferhat değilim inan
Kurumuş yaprağım dalda çırpınan
Birgün kurumadı avcumda kınan
Hatırlatır seni bil ceylan ceylan

Ben de bir Ceylan' ım düşmüşüm dile
Yolunda bekleyen köleyim köle
Göğsünden çıkarıp mendilin ile
Gözümün yaşını sil ceylan ceylan

Mustafa Ceylan

-Divaneyim Ben-

Nedir suratının hali diyorlar
Sokağa bir çıksam deli diyorlar
O ahu gözlünün kulu diyorlar
Yâr senin aşkından divaneyim ben

Benim olacaksın yazdım deftere
Göğsümün solundan düşürmem yere
Gurbet havasıyla helikoptere
Yâr senin aşkından pervaneyim ben

Gelirsen noksanlar, yarımalar tamdır
Gündüze el pençe duran akşamdır
Aklıma bir düşsen, içim bayramdır
Yâr senin aşkından şahaneyim ben

Sevda dedikleri solmayan resim
Benden bana yansır kaybolan sesim
Cümle kara günler oldu adresim
Bilinmez sebebim, bahaneyim ben

Çılgın karıncayım senin izinde
Ceylan yüreğimi uyut dizinde
Kürek mahkumuyum aşk denizinde
Bilsem anlatırım daha neyim ben?

Mustafa Ceylan

-Duyduğum Zaman (Ümüt Güngör Kardeşime armağanımdır) -

Bir anda aşkımdan yanıp tutuştum
Sevda ateşini bulduğum zaman
Bir günde beş kere sana kavuştum
Beş vakit namazı kıldığım zaman

Kur'an-ı Kerim'in ışıklar saçır
Aşkınla ruhumda çiçekler açar
Başımda binlerce güvercin uçar
Derdimi tek sana sunduğum zaman.

Bir yüce ilhamı dilerim senden
Ayırma beni de O peygamber' den
Nice müjdelere açarım yelken
Bir'lik denizinde yunduğum zaman

Tutuldum sevdana yanar tüterim
Serçe olur, bülbül olur öterim
Sanki meleklerle sohbet ederim
Başımı secdeye koyduğum zaman

Ceylan'ın miskinçe kulun biridir
'Sevgi Militanı' ondan diridir.
Sanki dünya-âlem bayram yeridir
Beş vakit ezanı duyduğum zaman...

Mustafa Ceylan

-Gözümüz Yok Bu Dünyada-

Gönlümüz yok bu dünyada
Alan alsın, satan satsın...
Ellerimiz nefsimizin
Yakasından tutup atsın...

Bir menzile ulaşalım,
Alev alev tutuşalım
Bir mecliste buluşalım
Dost söylesin, dost anlatsın...

Ne ararsan var insanda,
Gözümüz yok ün'de-şan'da
Can gizlidir nice canda
Can canânı geldi sansın...

Terkederek maddiyatı
Yola düşsün gönül atı...
Bu dünyada iyi, kötü
Zerre zerre aydınlansın...

Bu dünyaya göz koymadık
Çağrısını hiç duymadık,
Nefsimizi yere çaldık
Ruh kökümüz bir uyansın...

İsteyenin olsun dünya
Bize gerek kutlu rüya
Sevgi varken boştur kavga
Gönül elbet barıştansın...

Mustafa Ceylan

-Gurbette Sıla Derdi--

Benden selam söylen Elmadağ'ına
Hasretim, büründüm karalarına
Yalvardım, yakardım; zalim feleğin
Yazmadı kalemi sıralarına

Fabrika bacası savurmuş duman
İşsizlik, yoksulluk getirmiş zaman
Bu nasıl çiledir, of aman aman!
Bir melhem olaydım yaralarına

Kargalı Bağları dönmüş toprağa
Betonlar dikilmiş bahçeye, bağa
Düşmüş kelebekler, ölmüş kurbağa
Çağlayıp dolsaydım derelerine

Kurumuş çeşmeler, yok olmuş kuyu
Köylüm de gözlerden silmiş uykuyu
Akdeniz' den alıp tonlarca suyu
Fıskiye olaydım seralarına

Bir serçe kuşuna bakar kamışlar
Zindana dönünce baharlar, kışlar
Komşudan yaylayı icarlamışlar
Karşılık olaydım kiralarına

Ey Ceylan, gurbete dolanmış paçan
Böyl'olur demişler zamansız göçen
Özlem çiğdemidir gözümde açan
Bir kuzu olaydım meralarına

Mustafa Ceylan

-Kayacan' ın Ağdı (Neredesin Sabahat?) -

KAYACAN' IN AĞIDI

"NEREDESİN SABAHAT? ! "

Aşkı ve heyecanı; en mübârek işimdin
Ocağı tüttüren sınırsız ateşimdin
Hayatımdın, eşimdin; her mevsim güneşimdin
.....Şimdi karanlıktayım, çekilmiyor bu hayat,
.....Öksüz, yetim kalmışım, neredesin Sabahat?

Bundan böyle alnıma nakşetmişim her gamı
Gidişin zindanlara çevirdi şu dünyayı
Bilmem nasıl yaşarım, gündüzü ve akşamı?
.....Sığmıyorum evlere kırıldı bende kanat
.....Boynu bükük kalmışım, neredesin Sabahat?

Dayanmam mümkün değil, çektiğim acılara
Şimdi mekân perişan, zaman ise kapkara
Şanki başıma çöktü Burdur ile Ankara
.....Seni benden kopardı, Yüce Yaradan, Ahad
.....İki gözüm iki sel, neredesin Sabahat?

Bu şehrin caddeleri fırtına, ayaz ve kar
Vücuduma emânet başımda durur efkâr
Koştuğum bütün yollar yalnızlığa çıkar
.....Koşamam, yürüyemem; etsem de sabır, sebat
.....Neredeyse geri gel, neredesin Sabahat?

Çocuklarla torunlar hıçkırıp ağlaşırlar
Dostların hatıranla avunup söylerler
Şimdi fotoğrafların acımı paylaşırlar
.....Deli kuşlar gibiyim, edemem istirahat
.....Hüzün elem doluyum, neredesin Sabahat?

Evin, eşyan duruyor; yatağın kar, buz, soğuk
Söyle nereden çıktı, bu âniden yolculuk?
Masum çocuğa döndüm- sesim çıkmıyor boğuk;
.....Gülmek bana haramdır, her şey anlamsız, bayat
.....Sensiz çılgına döndüm, neredesin Sabahat?

Senelerce çilemi çektin de of demedin
Hüznümü kader yaptın, bir gün tatlı yemedin
"Gidiyorum Kayacan, gayri hoşça kal! " dedin
.....Yüce dağlar devirdin üzerime kat be kat
.....Garip, mahzun kalmışım, neredesin Sabahat?

Uyusam uyanamam, uyansam göz yumamam
Atomu ağlatıyor bilirim şu ağlamam;
Ben garip bir yazarım, ötesini anlamam;
.....Kabrin gül bahçesidir, asvalttır sana Sırat
.....Beni de al yanına, neredesin Sabahat?

Apansız geldi hazan, kırıldı elim-kolum
En koyu gecelerde düğümlenince yolum
Bilmem ki ne diyeyim, felek en büyük zalim
.....Mekânın Cennet senin, nur – huzur içinde yat
.....Dualarım seninle, neredesin Sabahat?

Kimse bilmez ruhumda olan büyük depremi
Parçaladı içimi sensizlik denen mermi
İnsan böyle âniden bırakıp da gider mi?
.....Kaderde mi, bende mi bilmiyorum kabahat?
.....Gönlümün sultanıydın, neredesin Sabahat?

Daktilomun sesini kırk senedir çektin de
Yüreğime sevgiyi tohum tohum ektin de
Bak, göz yaşım sel oldu, aramızdan gittin de
.....Aynalara bakamam, n' olur elini uzat!
.....İşte dünyam toz duman, neredesin Sabahat?

Yüzden fazla kitabı senin sayende yazdım
Sen varsın diye evde, nice dünyalar gezdim
Her saniye tükendim, hayattan bıktım, bezdim
.....Mevsimler gelip gider, bana her iklim berbat
.....Çünkü yoksun yanımda, neredesin Sabahat?

Şimdi anımsıyorum, evlendiğimiz günü
Sade bir tören gibi yaptığımız düğünü
Yıkıldım, duman oldum; dağdan söktüler günü
.....Makberi söylemekte edebiyat ve sanat
.....Öyle hasretim sana, neredesin sabahat?

Nice nice makama desteğinle ulaştım
Göz yaşından bulutum, büyük dağları aştım
Canımın çekirdeği gör ki ne derde düştüm?
.....Benim de dileğimi Yaradan' ıma anlat
.....Dayanamam acına, neredesin Sabahat?

Bir köylü çocuğundan koca bir yazar yaptın
İnandın, iman ettin; yalnız Allah' a taptın...
Bu çekilmez dünyada beni yalnız bıraktın
.....Düzenim allak bullak, ağızımda kalmadı tat
.....Çağır ki ben geleyim, neredesin Sabahat?

Bakışın ve gülüşün gözlerimden gitmiyor
Bitsin diyorum ömrüm, neden bilmem bitmiyor?
Yıkılası bu dünya birazcık bekle diyor
.....Beynimdeki elemeler Dicle, Sakarya, Fırat
.....İstirabın bana dost, neredesin Sabahat?

Paylaştın yokluğumu, aşkımı, düşüncemi
Kendine kutsal saydın, zulmümü, işkencemi
Sen gidince bir tanem, dümen tutmuyor gemi
.....Tayfunlara tutuldum, yapamam hiçbir sürat

.....Gönlümün limanıydın neredesin Sabahat?

En kötü günlerimde destek verdin, el verdin
Yüreğime ilhamı, kalemime dil verdin
Hazin hazin ağladım, bembeyaz mendil verdin
.....Acına dayanamam, kalmadı bende takat
.....Bir iy' olmaz dertteyim, neredesin Sabahat?

Evimde, yüreğimde halâ izin duruyor
Sessiz sessiz ağlarım, Tanrı beni görüyor
Bazen de düşlerime bakışların giriyor
.....İçimden gizli bir ses:" İsa perdeyi kapat! "
.....Diyor, ama yapamam; neredesin Sabahat?

Çığlar düştü başıma, üşüyor üşüyorum
Ömrün ahir çağında seni düşünüyorum
Yere, göğe sığmadım, sanki taşınyorum
.....Can tenimde misafir, bir gün uçacak fakat,
.....Daim seni bekliyor, neredesin Sabahat?

Küstüm açan çiçeğe, dava açtım bahara
Gömdüm ümitlerimi gelip geçen yıllara
Seni anlatıp durdum inan ki torunlara
.....Ankara' yı dar etti, bu ayrılık, bu firkat
.....Özledim gülüşünü, neredesin Sabahat?

Kabrini pür-nur ile dolduruyor Yaradan
Sıra bize gelmiş ki gitmekteyiz sıradan
Daha dün doğmuş idik, ömür geçti aradan
.....Şu anlamsız zamanı nurlu elinle donat
.....Özledim, çok özledim; neredesin Sabahat?

Kan ağlıyor kalemim, kitaplar acı, çığlık
Geceler yastığımda düğüm düğüm hıçkırık
Azrailim savcıdır, bense en büyük sanık
.....Az kaldı oralara, geleceğim ben, heyhat:
.....Derdim sana kavuşmak, neredesin Sabahat?

Darma dağınık evren, söndü bütün ışığım
Güz bile gelmemişti kurudu sarmaşığım
Seni alan toprağa ben hergün dolaşığım
.....Kara yere bendoldum, ümidi eyledim azat
.....Elin tutmak isterim, neredesin Sabahat?

Giremem mutfağına, ışıkları yakamam
Şöyle gülen bir yüzle olaylara bakamam
Susuz kalan ırmağım, çağıldayıp akamam
.....Yürüsem yol çıkmazda, şahlansam topaldır at
.....Sanki bir özürlüyüm, neredesin Sabahat?

Zerreler ve ummanlar inliyor matemikle
Gönül kuşum, sevdiğim inlerim özleminle

Geceleyin uykumda bir ses haykırır: Dinle!
.....Dinlerim gelen sesi, ederim figân-feryat
.....Sesini de özledim, neredesin Sabahat?

Renklerin cümlesini çevirmişim siyaha
Zifiri gecedeyim erişemem sabaha
Dağlar bile dayanmaz, kalpten çektiğim ah'a
.....Ömür çok hızlı geçti, sürmedik hiç safahat
.....Benim çile ortağım, neredesin Sabahat?

Gündüz hayalimdesin, geceleri düşümde
Bir büyük ağrı gezer kahrolası döşümde
Geçenlerde öğrendim Azrail var peşimde
.....Dedim ki Yüce Mevlâ' m yüzün görmeyi sağlat
.....Duam, aşım, ekmeğim, neredesin Sabahat?

Yedi deniz birleşse hicranıma denk olmaz
Yaşadığım uçurum yedi denizle dolmaz
Ezel-ebed gülümsün, hem de yaprağı solmaz
.....Cennetine al beni, bir de yerimi camlat
.....Beraberdur ruhumuz, neredesin Sabahat?

Hangi tarafa baksam, hep seni görüyorum
Yüreğim parça parça mum gibi eriyorum
Yelkovan akrep koptu, saatim duruyorum
.....Kesmişim dünya ile sen gideli irtibat
.....Sensiz deliriyorum, neredesin Sabahat?

İçimde gam kasavet, ciğerim oldu kebab
Seni benden daha çok seviyormuş Yüce Rab
Yandım, tüttüm, kavruldu; gelmiyor ki bir cevap
.....Sesime ses ver gayri, bana da tanı fırsat
.....Dilim kelepçelendi, neredesin Sabahat?

Dünya hali bu canım, sensiz her şey boş ve hiç
Şimdi çok uzağımda mutluluklarla sevinç
Yıkıldım duvar duvar, yıkıldım kerpiç kerpiç
.....İçime ateş düştü, yüzüme indi tokat
.....Yanarım alev alev, neredesin Sabahat?

Göz bebeğim, canımdın; öyle güzel, öyle saf
Seni tarife yetmez mısra mısra cümle lâf
Çok acılar çektin de demedin bir kere öf!
.....Haydi rüyama gir de kulaklarımı çınlat
.....Evin direği çöktü, neredesin Sabahat?

Sarardı yaprak döktü son baharda yeşil bağ
Dinamitlendi sanki yaslandığım koça dağ
Gönlümün üzerine gümbürdedi dağdan çığ
.....Bilemem nerden çıktı bu dönülmez seyahat?
.....Hakk buluşturur bizi, neredesin Sabahat?

Kara toprak mıknaatıs, aldı başımdan tacı
Damar damar çekiyor vücudumu bu acı
Nefes alamıyorum, sensin bunun ilâcı
.....Söyle de meleklerle yaralarımı bağlat
.....İnan gökler ağlıyor, neredesin Sabahat?

Çağır, duyarım seni, beni de yanına al
Unutma ki meleğim hakkımı ettim helâl
Gelen gidecekmiş hep böyle imiş bu kural
.....Diyorlar ki yaşa git, ahbablarını ağlat
.....Ben de ağlıyorum bak, neredesin Sabahat?

Hüznümün girdabında sele döndü gözlerim
Acıların destanı satır satır sözlerim
Sana pek çok muhtacım, yanar, tüter, özlerim
.....Dağı delesi gelir, Kayacan oldu Ferhat
.....Hasretin dayanılmaz, neredesin Sabahat?

Simsiyahtır kâğıtlar, boynu bükük yazılar
Annesini soruyor masum yüzlü kuzular
Geçip gitti seneler, yüreciğim sızılar
.....Gel be güzel Azrail, kapımı vurup "çat! çat! "
.....Yaşasam neye yarar, neredesin Sabahat?

Canlanır hatıralar evin her köşesinde
Pamuk ellerin durur camların perdesinde
Ömrün anlamı vardı ılıman nefesinde
.....Mecnun' um kızgın kumda, ırmaklara bak çağlat
.....Tutuşur ciğerlerim, neredesin Sabahat?

Okundukça ezanlar yapıyorum duayı
Sen de yoksan içinde ne yapayım dünyayı?
Kahrolurum yaşarken haftayı, günü, ayı
.....Bilmiyorum nereye yapmalıyım müracaat?
.....Adresleri şaşırdım, neredesin Sabahat?

Depremden daha beter bu apansız gidişin
Yapacağın çok vardı, ne çabuk bitti işin?
Bu kader nasıl kader, sorarım neden, niçin?
.....Seni arayıp durur kızlar, torunlar, damat
.....Gaiplerden bir ses ver, neredesin Sabahat?

Kabrini ziyarette içimi okuyorsun
Yattığın yerden bana sevgiyle bakıyorsun
Geçen bunca seneyi tutup anlatıyorsun
.....Yangınlar içindeyim, ateşe şebnem damlat
.....Başımdan tüter duman, neredesin Sabahat?

Viraneye çevrildi etrafım, yörem, yanım
Bir tanem yoksun diye, yoksun diye sultanım
Zifiri gecelerde baştanbaşa vatanım,
.....Kabrindeki nurlardan enerji, ışık fırlat

.....Darma duman olmuşuz, neredesin Sabahat?

Aklım gitti başımdan, döndüm çılgın deliye
Bu zalim kara yazı bize yazılmış niye?
Bekle ben de gelirim, belki gelen seneye
.....Zaten kuşlar kanatsız, yaralanmıştır kırıat
.....Haydi tut ellerimden, neredesin Sabahat?

Mustafa Ceylan

-Seher Yeli-

Karac'olan ne ki benim yanımda?
Tutuşan bağrıma es seher yeli
Yâr hasreti damar damar kanımda
Bıçak vur, kökünden kes seher yeli

Hani nerededir çeşmenin başı
Güvercin topuğu, ak göğsü, kaşı?
Gelsin de öğrensin betonu, taşı
Yoktur sazi bile, sus seher yeli

Uğraşma boşuna, yorma kendini
Bulamazsın güzellerin merdini
Hasta cüzdan ile geçim derdini
Fil gibi üstüme bas seher yeli

Yaylaya gökdelen dikti ağalar
Çiğdem, çiçek değil betondur yollar
Bir tek kuşa bile hasrettir dallar
Çamlar salonlarda süs seher yeli

Eğil ey Ceylan'ım kahredip eğil
Bu devran böyledir, bozulup dağıl
Güneşle uyanan tül perde değil
Her bir pençerede yas seher yeli

Mustafa Ceylan

-Sen Diye Diye-

Dokuz gök, dört unsur sen diye yanar
Canımın içinde sen diye diye...
Üç mevlud, üç gece, üç hikmet sunar
Canımın içinde sen diye diye...

Toprak ayağımda dalgalanıyor,
Onsekizbin âlem halkalanıyor,
Yedi deniz aşkla çalkalanıyor
Canımın içinde sen diye diye...

Bir saniye sensiz edemiyorum,
Şaşırdım, bir yere gidemiyorum,
Bir kızgın saçtayım tütemiyorum;
Canımın içinde sen diye diye...

Omuz başlarımda melekler gördüm,
Dokuz gökten öte felekler gördüm,
Yağmuru getiren ulaklar gördüm
Canımın içinde sen diye diye...

Dünya toz zerresi gözümde şimdi,
Aşkın alev alev özümde şimdi,
Nice günah yanar közümde şimdi
Canımın içinde sen diye diye...

Ceylan'ım dokuz gök üstüne çıktı
Dostun yollarına gönlünü yıktı
Mesafe kısaldı, sonsuza aktı;
Canımın içinde sen diye diye...

Mustafa Ceylan

-*Yalancı Mevsim*-

Ey bahar, ey bahar nereye böyle?
Usulca dallara dokunup ta git
Sarı çiğdemlere selamım söyle
Kirlara kuzuca bakınip ta git.

Bekliyor yolunu uğra bağlara,
Çotuklar, erikler çekiyor nara...
Güneşin battığı koca dağlara
Sen de benim gibi yakınip ta git

Salkım söğütlerden esde inceden
Bir buse alıver gülde goncadan
Yeşil madımaktan, suskun yoncadan
Bir şiir misali okunup ta git

Kandırdın sanırsın dertli Ceylan'ı
Gitti niceleri, neredeler hani?
İnsan oğlu ile geçme dalganı
Sırtın yere gelir çekinip te git.

Mustafa Ceylan

***-Dosta Beni Götürecek-(Üstad Ali GÜNDÜZ kardeşime armağanımdır) *-**

Acı gerçek, katı gerçek
Dosta beni götürcek.
Yunus olup sarı çiçek
Dosta beni götürcek.

Uzun uzun ince yollar
Rûzgâr gibi geçen yıllar
Ve gelecek tüm asırlar
Dosta beni götürcek.

Meclislere gelip canlar
Atomu kudurtan HAN'lar
Hep bir olup tüm insanlar
Dosta beni götürcek.

Yüreğimde duran Cennet
Şu bağrımı saran gurbet
Eyyup'un başındaki dert
Dosta beni götürcek.

Mevlâna'ca inleyen ney
Birleşerek kuzey-güney
Kâinatta olan her şey
Dosta beni götürcek.

Yağmur deyu yanan çöller
Irmakları yutan göller
Tomurcukta kalan güller
Dosta beni götürcek...

Mustafa Ceylan

-Paşa Gönüm-

Paşa gönüm coştı yine,
Oluruna gitmiyor olayların
Meydan okuyorum zamana işte
Ne mi yapıyorum?
Dinleyin hele! ..

Paşa gönüm coştı yine,
Banka kasalarını yoksullara
Fırınları verdim açlara...
Yolda bir ceylan gördüm
Kalbimi bağladım zeytin saçlara.
Dağlar boynunu büktü,
Okyanuslar diz çöktü
Bulutlar şapka çıkardı aşkıma...
Ceylan gitti, ben gittim
Peşindeyim, eridim...

Paşa gönüm coştı yine,
Körlerin açtım gözlerini
Fırlattılar bastonları,
Doldurdular bostanları...
Sağırın açtım kulaklarını
Misket oynadık o an...
Elsizlere el, ayaksızlara ayak
Yurtsuzlara ev, yayanlara uçak
Her ne istiyorsam yaptım işte...

Paşa gönüm coştı yine,
Bütün mağazalarda her şey bedava.
Kıyma alabilene bin dolar üste,
Karanfil kokuyor rüzgâr
Mutluluk dağıtıyor hava...
Yok ettim geceleri, boşalttım zindanları
Bir çocuğun gülücüğüne verdim cümle yılları...
Pazarlar kurdum, parasız her şey
Meyhanelerde avantadan mey,
Hey ki hey! Hey ki heyy! !!

Paşa gönüm coştı yine,
Nuh' un gemisine benziyorum
Sonsuzluklarda geziniyorum...
Borsayı, lotoyu, totoyu kaldırdım
Herkes insan ya, herkes şanslı artık
Yok bundan sonra
Yok diyorum yok! .. Hasret, ayrılık! ..
Silâhları topladım attım denize
Gül verdim ellere...
Öfkeyi, nefreti, kini sildim, süpürdüm
Güneşe bile öğrettim şarkı söylemesini
Onun da tuttum kulağından
Bendeki bana götürdüm...

Paşa gönlüm coştı yine,
Beton yığını şehirleri çiçekle donattım,
Tarlalar buğday, başak...
Gel be dostum, gel, sen de gel!
Şu işe bak!

Mustafa Ceylan

****-İyi Geceler Papatya**-**

Sana iyi geceler papatya
Bana eziyet, zulüm...
Geceyi yıldızlardan al sen
Uykuyu yapraklarına düşür
Ayda - yılda bile olsa arama beni
Çünkü,
Bu halime torunlarım glşr...

İyi geceler sana papatya
Sorma halimi nicesin diye
Akdeniz' de kara bulutlar alır beni
Sevenim yok ya ondan..
İşlenmiş hasretin nakış nakış
Can evime, ak ciğerime...
Sarı sarı, beyaz beyaz...

Papatya, iyi geceler sana
Yum göz kapaklarını, düşle ceylanı
Ya da sil adımlı, unut gitsin
Kimler unutmadı ki bunca sene?
Sen sabaha açılan çieksin can
Seher yeli olup öpsem gönül sahillerini
Fena mı olur, hata mı yaparsınız yani? ...

İyi geceler papatyam sana
İyi geceler...
Sabah uyandığında,
Baktığında aynaya
Yüzünde sabaha dek gezinen
Gözlerimi göreceksin inan...
Hadi gülümse!
Hadi be, hadi! hadi! !
Sarı sarı, beyaz beyaz
Cadı! ..

Ah seni yaramaz!
Ah seni! ! !

Mustafa Ceylan

***Ahhhhh Bir Aşık Olsam! ! ! ***

“Haydi gel! ” diyordun goncayla, gülle
Mutlaka gelirim bu kıştan sonra!
Neler söylemezdim belâlı dille? !
Ah bir aşık olsam, bu yaştan sonra!

Yolları düz eder, dağı delerdim
Ardı sıra kuzu olur melerdim,
Ayrılığı parça parça bölerdim
Ah bir aşık olsam, bu yaştan sonra!

Günde yirmi kere olurdum traş,
Kaplardı içimi heyecan, telâş
Gül olur, beynimi parçalayan taş
Ah bir aşık olsam, bu yaştan sonra!

Zamanı-mekânı aşardım hemen,
Kınaman dostlarım, delirmiş demen
İnerdi yelkenler, tutmazdı dümen
Ah bir aşık olsam, bu yaştan sonra!

Torunumu alır parka koşardım,
Bir an göremesem derde düşerdim,
Sevda denen kızgın saçta pişerdim,
Ah bir aşık olsam, bu yaştan sonra!

Lunapark olurdu içimle dışım,
Şaşırdı kalırdı evimde eşim,
Ne yandan doğarsa doğsun güneşim
Ah bir aşık olsam, bu yaştan sonra!

Evde çocuklarım bayram yapardı,
Benden çıkan yollar yâre sapardı,
Kalbim yuvasından bin kez kopardı,
Ah bir aşık olsam, bu yaştan sonra!

Moralim yükselir, işim düzelir
Alacaklı bile, getirir verir.
Kuruyan dallarım birden yeşerir,
Ah bir aşık olsam, bu yaştan sonra!

Şiirler yazardım, türkü söylerdim,
Yâre akıyorsa suyu eğlerdim.
Sevgilim, bir tanem, ceylanım derdim
Ah bir aşık olsam, bu yaştan sonra!

Mustafa Ceylan

Çılgın Sarmaşığa...

-I-

Dostlar birer birer çekilip gitti
Sana baktım diye şafaklar attı,
Hasret ikimizi böyle ağlattı
Salkım söğüt oldun, münker gibisin. (münker: Eğilen, sürüklenen)

Her gece, her sabah aklımdasın sen
Yorgun seneleri siliyor neş'en
Sürç-i lisan etsen, yanlış söyleyen
Kabahatin olsa pancar gibisin.

Zaman kervanıyla geçip asırca
Sevgiyi kalbime serdin hasırca..
Bir ömür çıkılmaz sandığım burç'a
Bayrağını diken Sencer gibisin.

Balkonuma konan nazlı güvercin
Beynime busenle vuruver perçin.
Dedin mi geçen gün? De Allah için:
'Uç köyün delisi Tuncer gibisin...'

İçimden, dışımdan, yanı başımdan
Nefesin tütüyor ekmek-aşımdan
Söyle ne istedin yorgun düşümden?
Bağıma saplanan hançer gibisin...

-II-

Sesini duyarım kuşlar uçtukça
Yüzünü görürüm güller açtıkça
Senden uzaklarda hep dolaştıkça
Kırılır, darılır, incir gibisin.

Ilık bir meltemim, yel olup essem
Hatırandır diye saçından kessem
Ne kadar gizlesem, ne kadar sussam
Göğsümün solunda sancır gibisin.

Ruh kökümü gör yukardan in de
Yazılıdır adım ev ödevinde,
Ayaz gecelerde sevda evinde
Bahara açılan pancur gibisin.

Kara bulutları dağımdan tepen
Dostluk yağmurunu içime serpen
Gönül ağacımda güneşi öpen
Tadından yarılan incir gibisin.

Dal ucumda türkü söyleyen ışıık
Nice umutları sallayan beşik
Güzeller güzeli, çılgın sarmaşık

Boynuma dolanan zincir gibisin...

Mustafa Ceylan

Rağbet

Gönül burçlarında aşkın bayrağı
İlâhi rüzgâra bin yıldır hasret
Bayrağın gölgesi sarmış toprağı
'Hakk! ' diyen yerlerden sanadır rağbet...

Kurtuldum, kurtuldum nefis ağından
Duruyor içimde devamlı gurbet.
Elbise giyindim gök kuşağından
'Rabb! ' diyen göklerden sanadır rağbet.

Bayrağım, toprağım seslenir bana:
'Az kaldı, az kaldı ey Ceylan sabret! '
Hakikat mührünü vurmuş cihana,
'Rabb! ' diyen kırlardan sanadır rağbet.

Daneyi, tohumu yaratan sensin
Cümle tarlalarda heyecan, gayret.
Yedi renk, dört kapı donatan sensin,
'Hakk! ' diyen sırlardan sanadır rağbet.

Yoktur senden önce yada sonrası
Senden bekliyoruz, senden mağfiret!
Mülkün, melekut' un sonsuz sevdası
'Rabb! ' diyen sur'lardan sanadır rağbet...

Semâvat ve arz'ın Kayyum' u Rabb'im
Ben âciz kulunum, sense Azâmet.
Nurunla infilâk etmeli kalbim,
'Hakk! ' diyen nurlardan sanadır rağbet...

Kulunun Hakk'ına kavuşması hak
Senden bekliyoruz kullara rahmet.
Aşkın yağmurunu çöllere bırak,
'Hakk! ' diyen çöllerden sanadır rağbet...

Dönüşler sanadır, tevekkül sana
Rızan ile olur elbet selâmet.
Kara sevdalıdır bu gönül sana
'Rabb! ' diyen gönülden sanadır rağbet.

.....

Mustafa Ceylan

Sarhoşun Çağrısı

Bu sarhoş nereden gelmiş diyerek
Meydana bağlayıp taşılayın dostlar.
Millet ağlar iken gülmüş diyerek
Kızgın sular ile haşlayın dostlar.

Bitirdim içimde olan savaşı
Yok ettim ruhumda, derdi-telâşı
Ağır ağır kesin isyânkâr başı
Derimi yüzmeye başlayın dostlar.

Kendimden geçmişim, mülkten bana ne?
Sarhoşum, bir hoşum, oldum şahane
Vurun kırbaçları bulman bahane
Al - kırmızı renkle hoşlayın dostlar...

Efkârı, kavgayı bir yana attım
Bunca yıl boşuna konuşup öttüm
Kabına sığmayan nice lâf ettim
Kemal bıçağıyla şişleyin dostlar.

Bitmeyen sevdanın destanlarına
Gönül bekçisinin bostanlarına
Söz duymaz beylerin kaftanlarına
Beni sırma sırma işleyin dostlar.

Mustafa Ceylan

Sen Papatyasın

Unutma güzelim, sakın unutma
Seven kıskanacak, hem de yanacak
Hayat gül gülistan değildir dostum
Gül bile gülistanda yanacak...

Aç şu pençereni olumluya aç,
Toprağa bakma hiç, o, ölümlüye aç
Bir gün boz tarlalar, yamaçla kıraç
Papatya sesleriyle uyanacak...

Sen ki papatyasın umut dolusun
Bak sarı, sarı yada ak-akça
Vallahi, billahi Anadolu' sun
Neşe dağıt yanına-yörene parlakça...

Sızın geçicidir, sabretmeyi bil
Yaşanan gün, elbette son değil
Bırak hüznü olmayı, sev vede sevil
Gökyüzü muştularla boyanacak...

Mustafa Ceylan

Sevmişim Seni

Esiyor içimde tayfun, fırtına
Beden gömleğini giyemiyorum.
Düştüm sanki yanıp duran fırına
Suskunum, hiç bir şey diyemiyorum.

Ten kafesim can kuşuma dar gelir
Geçen zaman şimdi bana zor gelir
Hesabın sonunda mutlak BİR gelir
BİR' den başkasını sayamıyorum.

Kur'an merceğinde içsel seçimler
Yâre yüreğimi bağlar sicimler
Dar geliyor elde duran hacimler
Nedense kabımda duramıyorum.

Çağırıyor almak için kabristan
Kabristan ki inanana bir bostan
Bir düzen tuttursam ben yeni baştan
Çalışıp düzeni kuramıyorum.

Kimi gün âcizim, kimi gün atak
Çepçevre kuşatmış dünyamı bataklık
Günah çivisiyle donanmış yatak
Başımı yastığa koyamıyorum.

Affeyle ey Rabb'im! Affeyle beni!
Bize de nasip et, bir dünya, yeni...
Kabul et duamı, sevmişim seni
Asla başkasını sevemiyorum...

Mustafa Ceylan

Zehirli Dal Çiçeğine

Dün gördüğüm uşaklar, bugün gökte uçaklar
Dişli çarklar dönüyor, ben nasıl anlatayım?
Nasıl olsa gövdemden başımı alacaklar
Bırakın da fesimi göklere fırlatayım...

Tezgâhla dümenleri işlek yere kurmuşlar
Kurmuşlar da mübârek için için sarmışlar
Üç senelik bir yola tam üç günde varmışlar
Ayna tutun gözüme aklımı tırlatayım.

Milyarlar, trilyonlar düşmüyor dillerinden
Bir çıkmaz sokaktalar anladım hallerinden
Koklayamam çiçeği zehirli dallarından
Nasıl olur gülümle onları bir tutayım?

Çileyse benim çilem, böcekse bana korkunç
Varsın büyük dağları kaplasın ayva - turunç
Hiç kimseye yâr olmaz, öfke nefret ve de hınç
Geçmişteki günleri ben nasıl unutayım?

Çöp bidonları benim, oh ne rahat, ne rahat!
Ölmaz olsun ey dostum, böylesi bir safahat!
Vardı balın kaymağın, yeme de yanında yat
Bilemem dostum seni ben nasıl avutayım?

Ceylan' ımın sözünü gel yabana atma sen!
Elin parası ile beleş hava satma sen!
Safi sütün içine çeşme suyu katma sen!
Suyu safi süt diye ben nasıl okutayım?
Eylül-2003

Mustafa Ceylan

Zıplama Çekirge

Zıplama çekirge bekle pusuda
'Bekleyen derviş'; ne edermiş?
Attılar ya; bizim Yusuf kuyuda
'Ya sabır! ' dermiş...

Zıplama lâstik top, bekle biraz
Yaz gelsin, çiçek açsın kiraz
Çocuklar çıksın evlerden hele bir
Koşsunlar, oynasınlar
Bağırsınlar avaz avaz...

Neyin var, bu acelen neyin nesi?
Kan mı sıçradı beynine?
Bu elindeki ne, bu kimin fesi?
Bırak şöyle kenara, yaslan göğsüme
Daha iki gün var hafta başına
Unuttun mu bugün Cumartesi...

Zıplama çekirge bekle kenarda
Yoksa bir postalla ezilirsin,
Yusuf' un kuyusunun ağzı açık halâ
İstemem üzölürsün...

Mustafa Ceylan

, Nerdesiniz? .

Devlere kafa tutan
Cüceler nerdesiniz?
Güneşi bile yutan
Geceler nerdesiniz?

Çiğ olup dağdan kopan
Peygamber gülü kokan
Hak deyu zikir yapan
Heceler nerdesiniz?

Ey beni saran kucak
İçimde tüten ocak
Güneşten daha sıcak
Eceler nerdesiniz?

Karınca olup gülen
Uykularımı bölen
Büyüdükçe küçülen
Yüceler nerdesiniz?

Yazlar, kışlar, baharlar
Unutulan diyarlar
Toprak olan milyarlar
Niceler nerdesiniz?

Mustafa Ceylan

.*(Hakkımızda yazılanlardan bir kağı) *.

-'...Mustafa Ceylan, geniş bir örnekleme yelpazesi ile Soyuer'in yaşamını ve özellikle şiirlerini değerlendirmiştir. Böylece, Soyuer şiirinin ana konularını ve sınırlarını görmüş oluyoruz. Uzun ve yorucu bir çalışma sonucu yapılan bu araştırma, değerlendirme ve irdeleme yapıtı önemli bir kaynak kitaptır...'

(Muzaffer Uyguner, Çağrı Dergisi, Sayı: 484, Mart.2000)

-'...Mustafa Ceylan, merhum Prof. Dr. Mehmet Kaplan' dan sonra gelen en önemli şiir tahlil ustalarından birisidir.'

(İsmail Kara, Ankara Vakit Gazetesi, 2000)

-'..kitabınızı bir solukta okudum. Hayatımda bu kadar 'edebi' bir zevk aldığım kitap çok azdır. Türk kültür ve edebiyatına bundan büyük hizmet olmaz. Siz de meğer Halil Bey gibi sözcüklerin mühendisiymişsiniz. Tümceleriniz, kalp damarlarımdan beyin hücrelerime ulşan kan gibi vücudumu sarıp beni mest etti. Ortaya koyduğunuz gibi 'Halil Soyuer' bir sanat abidesi, insan dehasının son sınırındaki bir şairimizdir. Siz de öyle büyük bir sanatkârsınız ki, bu sanat abidesine incilerle, mercanlarla, sedeflerle... dokuyup bir lâhur şal giydirmişsiniz. Aman Allah' ım...! Bu iki büyük sanat ve sanatkâr nasıl da örtüşmüş, kucaklaşmış. Göz kamaştıran, gönül dolduran bir 'şahaser' yaratmışsınız. O sanatkâr ellerinize sarılarak, bütün kalbimle sizi kutluyorum. Ulusumuzun öğünç kaynağısınız. Sizi şimdiye kadar tanıyamamış olmanın ve kaybettiğim zamanın derin üzüntüsü içine düştüm...'

(İ.Zekâi ÖZDİL-Yargıtay 1. Hukuk Dairesi Onursal Başkanı, 17. Ocak 2000)

-'...Şiirde inançlıdır Mustafa Ceylan, kavgacıdır, milli değerlerin sarsılmaz savunucusudur. Şiirle Türk insanının geleceğine, geçmişine bir kılıç misali kalemini adanmış bir ozandır...'

(Dr. Sami ATEŞ-Türkiye-1987)

-'...Biyografi çalışmaları değerlerimizin topluma tanıtılması yönünden çok yararlıdır. Biz de bu pek yapılmıyor. Ayrıca, yazarlar kendi yazı ve yapıtlarının bibliyografyasını da yapmıyor. Ben yalnız bunu yapmak için de fırsat bulamıyorum... Sizi ve Mustafa Ceylan'ı kutluyorum...'

(Yekta Güngör ÖZDEN- İ. kayacan'a yazılan bir mektuptan- 7.9.1999)

-'....Sevgili oğlum, değerli oğlum, vefalı oğlum... Dünyada mutluluk diye bir kavram vardır. Bunu en az bilenler bile bilirler.. Hele benim gibi çoğunu bilenler daime mutludur.. Gerçekten ben mutluluğun en çoğunu yaşayanlardanım.. Nasıl olmasın ki? ... Seviyorum... Seviyorum... Ve de seviliyorum... Sayıyorum, sayılıyorum... Vefalıyım, vefa görüyorum. Eh mutlu olmak için gerekli unsurlar olunca, olmamak için sebep kalır mı? .. Sağ ol, var ol evlâdım... Büyük ve önemli, değerli işlere kalkışmışsın.. Allah yardımcın olsun... Değer verdiğin büyüklerini böylesine ele alman hem Allah yanında hem kullarca muteberdir... Ruhuna, ellerine, gönlüne sağlık...'

(Güzide TARANOĞLU- 29 yıldır yayın yapan GÜLPINAR DERGİSİ sahibi-Türk Şairlerinin manevi annesi)

- '... Bu nefis çalışmayı yapan ve bu esere imza atan Mustafa Ceylan kim? ... Size biraz yazarımızı anlatalım ve önce Mustafa Ceylan'ın yayınlanmış 19 adet eserini sıralayalım...' '....Yani bizden biri, yazan, çizen, düşünen, duygularını kâğıtlara, kitaplara dökmekten zevk alan bir Anadolu insanı...' '..Üstadımıza elinize sağlık diyor ve yeni çalışmalarını dört gözle beklediğimi belirtiyorum...'

(Erol MARAŞ-Gaziantep Olay Gazetesi-22. Ocak 2000)

- '...Akıcı bir üslupla... Kitabın yazarı da bu işlerin ustası Mustafa Ceylan. Aynı zamanda iyi bir şair olan Mustafa Ceylan da işin ilginç yanı benim çok eski dostlarımdan. Halen de çok yakın görüştüğüm, bürokrasideki ve siyasetteki başarısından daha çok güçlü kalemi sayesinde iyi bir yer edindiği yaygın dünyasında bu son kitabı ile kalıcı bir hizmette daha bulunmuş.'

(M. Ender YOLDAR-Keşan/ Önder Gazetesi-19. Ocak. 2000)

- '...1952 yılında Ankara_Elmadağ' da doğdu. 1975 yılında Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi'nden Makina Mühendisi olarak mezun oldu. Çeşitli kademelerde kamu hizmeti yaptı. 1998' de kendi isteğiyle emekli oldu. Lise yıllarından itibaren edebiyatın çeşitli dallarında yazdı, yayınladı. O arada, Halk Kültürü ile ilgili derlemeler yaptı. Bunlardan bazılarını çeşitli yayın organlarında yayımladı. Son yıllarda biyografya çalışmaları ile dikkat çeken Ceylan kimi edebiyat adamlarının edebiyat tarihinde yer almalarını sağladı. Ceylan' ın üç şiir, bir antoloji ve çeşitli biyografya eserleri bulunmaktadır.Halk Kültürü içerikli kitapları şunlardır:

- 1-Tarihi ve Folkloruyla Elmadağ (1983)
- 2-Her Yönüyle Yenimahalle (1985)
- 3-Köyümüz Yeşildere (1991)
- 4-Köylerimiz (Elmadağ Köyleri-1993)
- 5-Torosların Türküsü (Folklorik-Biyografik Roman 1999)
- 6-Anılar Koridorunda Sarıveliler (Ünlü Şair Ahmet Tufan Şentürk'le beraber-2000)
- 7-Seğmen Ruhu (Baskıya hazır olan bu kitabında Ceylan, tarihiyle folkloruyla ve çeşitli yönleriyle Ankara' yı anlatmaktadır. Hacı Bayram-ı Veli ve Atatürk' ün gözüyle Ankara' dan söz edilmekte ve 64 yıl süreyle, bütün kurum ve yasalarıyla bağımsız bir devlet olarak tarihte yer alan 'Ankara Ahi Cumhuriyeti' nden bahsetmektedir. Mustafa Ceylan, zengin bir Ankara kütüphanesine sahiptir.'

(Folklor Araştırmaları Kurumu- 2000 Yılı- Türk Kültürü' ne Hizmet Ödülü verilmesinin gerekçe raporundan- Fethiye Gazetesi, 10 Mayıs 2001- Dr. İrfan Ünver NASRATTINOGLU)

Mustafa Ceylan

...Şanlı Bayrağım...

Gökte açan en mukaddes çiçeğim
Kutlu sevdam, aşkım, ruhum, gerçeğim
Gerekirse uğrunda öleceğim! ..

Başımızdan eksiltmesin Allah'ım!
Ayyıldızlı benim şanlı bayrağım...

Cephelerin destanlaşan kartalı,
En muhteşem zaferlere sevdalı
Mehmetçğin gönüldaşı, maralı

Dosta güldür düşmanlara silahım,
Ayyıldızlı benim şanlı bayrağım.

Şehit düşer, sarılırsın tabuta
Dalgalar da başın değsin buluta,
Yakışsın kalelere, huduta

Gölgen ile mutlu olur toprağım
Ayyıldızlı benim şanlı bayrağım.

Onurumsun, gururumsun, benimsin
Gülen yüzüm, gören gözüm, kalbimsin
Her şeyimsin, bitmeyecek sevgimsin

Sevgin ile yeşeriyor yaprağım
Ayyıldızlı benim şanlı bayrağım...

Mustafa Ceylan

"Karıncanın Gölgesi Olabilmek) -Yorum

Kimden: hasanbildirki (Bay, 58)
Kime: Mustafa Ceylan
Tarih: 4.10.2005 17:25 (GMT +2:00)

Konu: "KARINCANIN GÖLGESİ" OLABİLMEK

ŞİİRLERLE ŞAİR ÇİZGİSİ
ÖYHAN HAŞAN BİLDİRKİ

"KARINCANIN GÖLGESİ" OLABİLMEK

YEŞİL KARINCANIN DÜŞ YOLCULUĞU

Yeşil karıncanın düş yolculuğu
Uyusam, uyansam gözbebeğimde...
Hasretin tokmağı iner de çıkar
Ömür avlusunun aşk dibeginde...
Tutamam kendimi burda sensizim
Sevda saatinin zembereğinde...
N'ideyim?
Çaresizim...

Yüce dağ yolcusu yeşil karınca
Adımları küçük, yüreği büyük
Bir iner, bir düşer, bir kalkar garip
Ağrı Dağı sanki sırtındaki yük...
Gölgesiyim karıncanın, sessizim
Yollar girdap girdap, yollar hep höyük:
N'ideyim?
Çaresizim...

Mustafa CEYLAN
(PAŞA GÖNLÜM, Şiirler. Antalya / 2005, Sayfa: 25)

Aklını bir yere odaklamaya gör. Ne yaparsan yap, ne edersen et; düşünce ve duygu tohumlarının tamamı, o noktada filizlenir, şah çıkarır, büyür. Mümkünü yok, hayatına renk veren ya da öyle olmasını istediğin durumlar, yakamı bırakmaz.

"Yeşil karınca", amacı uğruna oldukça zor bir yolculuğa çıkar. Çoklarına göre bu yolculuk, bir "düş yolculuğu"dur. Gerçekleşme şansı, belki de hiç yoktur. Ona rağmen, bu yolculuğa çıkılır.

Amaca ulaşmak, hangimizin takıntısı değildir? Bu takıntı, hem uykuda, hem de uyandığımızda; mih gibi, gözbebeğimizde çakılı durmaz mı? Bu da bizi, "unutulmaması gereken"e götürmez mi? Hayata tutunmak için attığımız adımlarımızın izinde, amacımızın gölgesi yok mudur?

Girişi uzattım. Aslında benim anlatmak istediğim bunlar değildi. Yakamı kaptırmışım ya kalemime, koparamadım. Oysa "ömür avlu"muzda neler yok ki? .. Hasretlerimizin tokmağı, avlumuzdaki "aşk dibegi"nde iner çıkar. Dövüle dövüle olgunlaşırız. Bu

olgunlaşmanın neticesinde, çaresizliğe düştüğümüz zamanlar da olur. O zaman bağla-nacağımız birini, "sen"i ararız. O, dostumuz ya da sevdiğimizdir. Buluşma saati yaklaştıkça, "sevda saati"nin zembereğinde eziliriz.

"Yüce dağ yolcusu yeşil karınca", aklımıza düşer o saat. Ömür avlumuzdaki dibeği döven tokmağın verdiği acılara katlana katlana, türlü çaresizlikler içinde, kabaran yüreğimizin sellerine kapılarak, "Ağrı Dağı"na dönmüş yüklerimizden kurtulmak için, karıncanın gölgesi olmaya can atarız. Atarız ya? .. Yollarımız kavşaklarla, dönemeçlerle, çevrintilerle, gittikçe derinleşen çukurlar, çöküntülerle kesilmiştir. İşte bu noktada ne yapalım? Dönelim mi, ilerleyelim mi?

Ceylan'ın kahramanı, şiirdeki karıncaya dönelim. Demek ki o, ilerlemiş, ne kadar zorlu olursa olsun, kendisini amacına götürecektir olan bütün yolları aşmış. Aştığı yollar, zor yollar... Bu yollar; zaman gelmiş "tokmak" olmuş, zaman gelmiş "dibek" olmuş, zaman gelmiş "zemberek" olmuş. Uç ögenin özelliklerine şöyle böyle de olsa bir göz atalım: Tokmak dövücü, dibek dövüleni içinde tutan, bütün fırsat kapılarını kapatan, zemberek de dişli çarklarıyla çeviren ya da geren değil midir?

Karınca oldukça metin, büyük yüreklidir. İnse, düşse de kalkar, omuzladığı yüke aldırılmaz, yolunca ilerler.

- "Ah! " diyorum, "Biz, karıncadan ibret alsak da, onun gölgesi olabilsek... Değmez mi?

Yaşadığımız yüzyılı kirletenlerin, yüzyıla ağıtlar yaktıranların karşısına çıkabilenlerin "gölgesi olabilsek", fena mı olur?

Sevgilerimle..
O.Hasan BILDIRKİ
Söke / AYDIN

Mustafa Ceylan

A a! A a! ! !

Koca fili bir karınca sırtlamış
Orta yerde döndürüyor A a! a!
Kara gözlüm bunca yılı yok saymış
Güya beni kandırıyor A a! a!

Yaşıyorum gözlerimde sel ile
Umutumu silip geçti el ile
Sağlarından eksilmeyen yel ile
Işığımı söndürüyor A a! a!

Nerden aldım bu başıma belâ mı?
Düşünmeden kesiverdi selâmı
Ağızlarda çürütülmüş kelâmı
Lâstik gibi sündürüyor A a! a!

Nasıl düştüm uçuruma, tuzağa?
Kurulup ta hasret adlı kızağa
Umutları gitsin diye uzağa
Gemileri bindiriyor A a! a!

Beraberce söylüyorken şarkıyı
Sebep buldu para, pulu, takıyı
Gelme diye kapatarak kapıyı
Perdeleri indiriyor A a! a!

Bu Ceylan'ım sorar bir gün elbette
Geze dursun bu senede gurbette
El âlemle nazlı gülüm sohbette
Acıları dindiriyor A a! a!

Nisan 2003

Mustafa Ceylan

Aba Hasret Kütüğünde

Gönül dağlarında fırtına, yağmur
Onun belgesidir yakılan aba.
Sevda ağacında ııslak durur
Bir güzel elinde sıkılan aba.

Yârin ovasına kurduysan çadır
Derdin sayısızdır, hem de çokçadır
Hasret kütüğünde parça parçadır
Aşkın çivisiyle çakılan aba.

Yokuştur ayrılık, çık bakalım çık
Duruş dinleniş yok, hep çile artık
Kopmuştur düğmesi, yakası yırtık
Ucundan gurbete çekilen aba.

Gönül deli bir tay, kendini yorar
Dörtnala koşar da yârini arar
Kuru bir dikende sevgiyi arar
Nefret çalısına takılan aba.

İçimde dönerek esiyor ayaz
Sevdiğim, bir tanem, neden anlamaz?
Sırtımı ısıtmaz, beni korumaz
Süslü vitrinlerde bakılan aba.

Çeylan' ım ceylana avcıyı söyle
İşte yalnız kaldın, gönlünü eyle
Bitirir dostluğu, hakikat böyle
Öfke çamuruna sokulan aba.

Mustafa Ceylan

Abaküs

Topla, çıkart, çarp, böl; ne yaparsan yap
Altmıştan öteye yol gitmiyor ki.
Parmakla, takvimle yapsan da hesap
Boğazın kırk boğum, dil gitmiyor ki

Çocukluk ve gençlik kanatlı kuştı
Farkına varmadan nasıl da uçtu?
Bakmayın çiçeğe kökler tutuştu
Su yerde akıyor, dal gitmiyor ki

Ceviz kadar akıl, tüp kadar mide
Eğdiler kantarı şimdi gitgide
Ölmüş bal arısı kalmış petek de
Kovan darma duman, bal gitmiyor ki

Renkli boncukları saydık kaç kere
Söyle de bilelim, yüz, bin, on nere?
Cümle varlıkların sevdiği yâre
Mektubun içinde gül gitmiyor ki

Kader, alnımıza çizilen çizgi
Bu çizgide gizli ömürlük yazgı
Hep geçim derdiyle söyledik ezgi
Şu sazın göğsüne el gitmiyor ki

Mevlâ bir can vermiş yeşil yaprağa
Nice sır gizlemiş denize, dağa
Bir cami önünden kara toprağa
Giden yalnız insan, sal gitmiyor ki

Çeylan' ım ayrılma bir' in biriyle
Üçe bakma sakın, gitme ikiyle
Bütün gönüllerde aşk kibritiyle
Ocak yanar amma kül gitmiyor ki

Mustafa Ceylan

Abluka

Kuşattım duayla evreni senin
Artık nefes bile alamazsın sen
Halatla bağlandı ayağın, elin
Benden uzaklarda kalamazsın sen

Yaktığın ateşte kavrulacaksın
Ağlayıp, sızlayıp kahrolacaksın
Vicdan azabıyla kıvranacaksın
Dünyada bir huzur bulamazsın sen

Eleğİ eledik duvara astık
Sonunda selâmı, sabahı kestik
Davacı olacak başından yastık
Rahatça uykuya dalamazsın sen

Karıştım suyuna, girdim havana
Sen benimsin benim, ey hain Suna!
Aşkın hesabını vermeden bana
Öleyim desen de ölemezsin sen

Ceylan' ın sözünde bulunmaz hile
Doğuştan yazımsın düşmüşüz dile
Oynatsan dünyayı parmağın ile
Kahkaha savurup gülemezsin sen

Mustafa Ceylan

Abondone

Ben senin karşına nasıl çıkarım?
Böyle köşe bucak kaçtıktan sonra
Büyük zaferini söyler kahkahan
Başıma bin belâ açtıktan sonra

Teslim bayrağını çektim kaleme
Gönlümü verdin de dertle eleme
Şimdi rezil oldum cümle âleme
Sen de buralardan göçtükten sonra

Dilin alev alev öfkeyle nefret
Dinlemem sözünü vadetse cennet
Bir de şaşkın şaşkın edersin hayret
Aşk tırpan tırpan biçtikten sonra

Yapıştı mindere sonunda sırtım
Duymadın sesimi her gün haykırdım
Kurşun yarasını hasretle sardım
Ayrılık tasından içtikten sonra

Ceylan' ım boş yere çalma çeneyi
Bir düşün, akıllan olma enayi
Nasılmış öğrendin abondoneyi
Aşk tohum tohum saçtıktan sonra.

Mustafa Ceylan

Acayip

Kahrolsun, kahrolsun bu yalan dünya
Tepemde dert ile döner acayip
Nice eşkiyâsı kesmiş yolumu
Beynime balyozu iner acayip

Oysa misafirim burda üç günlük
Taşırım tenimde bir cepsiz önlük
Kendimden geçerek dalarsam anlık
Çilesi omzuma biner acayip

Ele pamuk bulut, bana da ateş
Yoklukla yalnızlık oldukça kardeş
Kargalar eylemde, sokaklarda leş
Kokusu üstüme siner acayip

Mısra mısra şiir, ceylan ağdı
Maziden âtiye doğru yansıdı
Önüme koyarak siyah kâğıdı
Nice imtihanda dener acayip

Ey Ceylan sen öğren nasıldır sonun?
Tahtadan bir atla bitecek sorun
Ermeden saba umut mumunun
Titreyen ışığı söner acayip

Mustafa Ceylan

Acemi Şoför

Gönül otobüsünü dereye yuvarladım
Yollarda yaralıyım, gezerim adım adım
Gelene el kaldırsam, düdük çalıp geçiyor;
Zaman denen zengine dört teker ismarladım.

Mustafa Ceylan

Aferin Sana!

Pılını pırtını toplayıverdin
Çekirge misali hoplayıverdin
Sırtıma hançeri saplayıverdin
Aldattın sen beni, aferin sana!

Dilerim Mevlâ' dan yüzün gülmesin
Aşkın kıyamete kadar sürmesin
Düşesin diline birgün herkesin
Ağlattın sen beni, aferin sana!

Hani geceleri ay' dın, ışıktın?
Tenime dolanan bir sarmaşıktın
Hani yalnız bana, bana aşıktın?
Söylettin sen beni, aferin sana!

Kopardın dalımdan bir yaprak gibi
Boynumda dururken çingirak gibi
İçinden kan akan bir ırmak gibi
Çağlattın sen beni, aferin sana!

Geçme sakın ola geçme yanımdan
Aman ha, ölürsem tutma salımdan
Denizin göğsüne yat limanından
Fırlattın sen beni, aferin sana!

Demek içindeydi bu kötü niyet
Unutma adımları her yerde söz et
Şoyadın işkence, adın eziyet
İnlettin sen beni, aferin sana!
8 Mayıs 2003

Mustafa Ceylan

Ağlamam Diyordum

Ağlamam, asla ağlamam diyordum
"Git, haydi git! " derken sana
Anladım, yanılmışım meğer
Şimdi için için ağlıyorum...

Deli yüreğimi ağzına kadar
Taşla doldurdum sanıyordum.
Saz teli kadar ince
Saz teli kadar gözü suluymuş
Ne bileyim?

Böyle yalnız kalmaya
Öksüz, yetim, boynu bükük kalmaya
Alışamadım bir türlü.
Gidişin, sana koşmakmış
Gidişin, yanıp yakılmakmış
Gidişin, hıçkırmakmış anladım
Oturdum çocuklar gibi
Ağladım, ağladım...

Mustafa Ceylan

Ah Bu Kader!

Güzelim, iyiyim, hoşum ben amma
Alnımda yazıya kilitlenmişim.
Zaman baştan başa geçen muamma
Kapkara bir şansa sabitlenmişim.

Yürek gümbür gümbür, aşk ırmak ırmak
Nasılmış bilmedim güzelde durmak
Kırılmış kanadım, kopmuş el, parmak
Gönül davasına şahitlenmişim.

Caddeler, sokaklar güzelle dolu
Cümlesi şen şakrak ben ise ölü
Bahtımın elinde olmuşum deli
Çile pulu ile senetlenmişim.

Gözüm hoş, gönlüm hoş, yüreğim bomboş
Ben katı gerçeğim, kaldırım sarhoş
Konmadı dalıma, kanat çırpınan kuş
Öleceğim diye hep beklenmişim.

Ya gözüm yanlıştır, ya yürek yanmış
Geçince seneler gönül uyanmış
Ben dosdoğruyum ama kaderim yanlış
Oturup kalmışım, göbeklenmişim.

Mustafa Ceylan

Ah Seni Seni! ! !

Nasıl estin nasıl, çile dağımından?
Yele benziyorsun, ah seni seni!
Kopardın üzümü asma dalımdan
Ele benziyorsun, ah seni seni!

Yaptığım çağrının kaçtı sayısı?
Bekleyen, titreyen bulur mu ısı?
Bulunmaz bağrında bir su kuyusu
Çöle benziyorsun, ah seni seni!

Muhtaç olup geldin, muhtaç, vaktaki
Ben kuzulu koyun, sen kurnaz tilki
Zehirli böceğin ağızındaki
Dile benziyorsun, ah seni seni!

Kalemin burçları tek sana küsmüş
Aşkın bayrağından hüznler esmiş
Goncası kurumuş, yaprağı düşmüş
Güle benziyorsun, ah seni seni!

Attın düşlerimi hiç düşünmeden
Ummazdım bunları vallahi senden
Sevda ırmağında anaforum ben
Sele benziyorsun, ah seni seni!

Tatmadık bitanem pembe sevinci
Mor, lâcivert, sarı, nedendir, neci?
Gönül radyosunda boşalan içi
Pile benziyorsun, ah seni seni!

Ceylan'ın değildir falanla filan
Bu sevdan ruhumda öylesi yaman
Hasret okulunda başımda çalan
Zile benziyorsun, ah seni seni!

Mustafa Ceylan

Akşam Oldu

Akşam oldu açmalıyım birayı
İçimdeki şu yangınlar sönmeli.
Kurmaliyim yıldızlarla sarayı
Kel başımda ay ışığı dönmeli.

Ay çıkmışken uyuyamam bir tanem,
Sen var iken, her şey tamam bir tanem,
Sevdiğimi anlatamam bir tanem
Anlayamam, seni nasıl sevmeli?

Akşam oldu kurmalıyım masayı,
Çözmeliyim ruhumdaki tasayı,
Nasıl olsa unutmuşum neşeyi
Dertliyim ben, bilmem nasıl gülmeli?

Ay çıkmışken, gel yanıma bir tanem,
Görünmez ol, gir kanıma bir tanem,
Hep hayat ver, şu canıma bir tanem
Öleceksem senin ile ölmeli...

Akşam oldu yakıp yıkıp derdimi,
Bulmalıyım kendimdeki kendimi,
Yeni baştan yazmalıyım sevgimi
Sevgiliyle zamanları bölmeli,
Bir güzelin kollarında ölmeli...

Mustafa Ceylan

Al Senin Olsun!

Şimdi yapayalnız yorgun gecede
Kan ağlar yüreğim al senin olsun
Aşkın incisiydim istirdiyede
Düştüm denizlere, bul senin olsun

Baykuş yuvasına döndü şu gönlüm
Çok basite indi gözümde ölüm
Bilirim kalmadı geriye ömrüm
Ömrüm senin olsun, gel senin olsun

Öyle hasretim ki gülden kokuna
Sarıl ne olursun, gir de koluma
Ağlayasım gelir dökünsan bana
En içli şarkıyı çal senin olsun

Şimdi yapayalnız garibim garip
Derdime bir çare bulamaz tabip
Hasret giderelim baş başa verip
Tenimden canımı al senin olsun

Mustafa Ceylan

Alil Alil

Sen ne biçim insansın anlamadım ki?
Bundan sonra adımı yaz alil alil
O sahte sevgilinin tutup elinden
Akdeniz kıyısında gez alil alil

Sevda mesleğinde çıktık ya çırak
Yüreğimde çalkanan şu dalgaya bak
Gayri okyanusları sen bana bırak
Derelerin içinde yüz alil alil

Diyorlar ki: Yüreği yol geçen hanı
Haksız yere harcadı koca Ceylan'ı
Pişman olup da bir gün geçen zamanı
İstersen kurşunlara diz alil alil

Elinde kurumasın yaktığın kına
Şayet gelemiyorsan bana, yakına.
Bulutlar morardıkça çöksün bağrına
Gözün yağmura dönsün kız alil alil

Hep karşında gördüğün bir yorgun dede
Geçip gitti ömrü yalnız sevgide
Sen kahkaha patlatıp gezin caddede
Dolaşalım burada biz alil alil

Mustafa Ceylan

Alimallah

Madem ki sevmiyorsun, madem ki git diyorsun
Alimallah bir daha yüzüne bakmaz Ceylan
Dert ortağı sanarak, için için yanarak
Alimallah bir daha derdini dökmez Ceylan

Çek gayri üzerimden, hain gölgeni çek, çek
Aldattığın besbelli, yalan değil som gerçek
Uçurum kenarından kurtulursun diyerek
Alimallah bir daha dizini çökmez Ceylan

Sakin ola aşkını hiçbir yerde anlatma
Gözünü gözlerinden yâdellere kaçirtma
Masmavi göklerdeyin ey kâğıttan uçurtma
Alimallah bir daha ipini çekmez Ceylan

Alıştırıp sonunda çekilmez her çileye
Benzetmiştin değil mi yaralı bir köleye?
Yemin etti bin kere, fethettiği kaleye
Alimallah bir daha bayrağı dikmez Ceylan

Var git göklerde uçur, gönlündeki kuşunu
Var git başka bir tüple ısıt, kaynat aşını
Bu son olsun diyerek söz dinlemez başını
Alimallah bir daha belâya sokmaz Ceylan

Mustafa Ceylan

Alkol

Beni esir almaya boşuna hiç çalışma
Sildim seni dünyamdan hayatıma karışma
Çal başına şişeyi, yallah ancak varırsın!
Küstüm sana aşufte, sakın benle barışma!

Mustafa Ceylan

Amin Diyorum

Ceylan' ın adını unutacakmış
İnşallah unuttur, amin diyorum
Göz pınarlarını kurutacakmış
İnşallah kurutur, amin diyorum

Veremezmiş bana bütün ömrünü
Boşuna geçirmiş bu geçen günü
Yepyeni aşkıyla çılgın gönlünü
İnşallah avutur, amin diyorum

Bir gün kurtulacak tuzaklarda ki
Eyvallah, hoşça kal, böylolsun, peki!
Yanına gelince uzaklarda ki
Ayakta uyutur, amin diyorum

Günah kovanının zehirli balı
Nasıl umursamaz, nasıl edalı?
Boş sandığı gökler yıldızla dolu
Herhalde doludur, amin diyorum

İnsan sevdiğine böyle mi eder?
Yeter yaptıkların bu kadar yeter!
Belki de alınına yazılmış kader
Eğriyi doğrultur, amin diyorum

Mustafa Ceylan

Anadan Doğmuşa Döndüm

Mayıs ortasında inceden ince
Gül üstüne yağmur yağmışa döndüm
Ayın on üçünde gidiverince
Vallahi anamdan doğmuşa döndüm

Güle güle demek noter tasdiki
Hiç bire döner mi yamulan iki?
Yosun gözlüleri balık istifi
Bedava taşıyan dolmuşa döndüm

Haram etmiş idim göze uykuyu
Şimdi kırbaçladım atsız kovboyu
Gölgemle başbaşa caddeler boyu
Yürürken on milyar bulmuşa döndüm

Şardım sarmaladım ipekli şala
Öğleden sonraydı, üçe beş kala
Yıkadım, arıttım, yatırdım sala
Camide namazın kılmışa döndüm

Uzatma Ceylan'a sakın elini
Yüz bin arı soksun meşhur dilini
Kırarak kafesin demir telini
Kuşları havaya salmışa döndüm.

Mustafa Ceylan

Anadolu Türküleri

Türküler söylenir Anadolu' da
"Güzeller güzeli Reyhan! " diyerek.
Aşıklar inletir çalar sazı da
"Avcı vurmuş garip ceylan! " diyerek.

Türküler söylenir şehirde, köyde
Davulda, halayda, çekilen hey' de
Kadehlere dolan köpüklü mey' de
Dertlenip ah çekip "aman! " diyerek.

Anneler düğünde başlar ağıda,
Türküler aşığı yaşatan gıda,
Bazen mısralanır geçer kâğıda
"Dağların başında duman" diyerek.

Kederde, neşede türkü söylenir,
Pınarın başında kalır eğlenir.
Mecnun' da, Ferhat' ta coşar dillenir
"Aşıklık çekmesi yaman! " diyerek.

Mustafa Ceylan

Anamın Türküleri

Tandır başlarında duman duman
Terleyen alınında zamanın adımları
Yorgunluğunu savururdu ateş külünde
Çoktandır duymaz, duyamaz oldum
Anamın türkülerini...

Asmalardan sarkan üzümdü
Kalbim, ışığım, iki gözümdü...
Bağ bozumlarında yeşil, yemyeşil
Yaprak toplardık çotuklardan...
Anam söylerdi, biz oynardık
Duymaz, duyamaz oldum çok zamandır
Anamın türkülerini...

Yanıktı ama yakmazdı,
Neşeliydi ama anlam doluydu.
Testide ayran kadar güzel,
Arklarda su kadar hayat taşırdı.
En uzak mesafelerden bile
Bize ulaşırdı.
Duymaz, duyamaz oldum, seneler oldu
Anamın türkülerini...

Mustafa Ceylan

Ancak Varırsın

Sürgüledim gönül denen kapımı
Kirli ellerinle açamıyasın.
Sildim defterimden senin adını
Başıma belâlar saçamıyasın.

Sandık ki şairi, olacaktır tuş
Kendi ateşinle kendin yan, tutuş
Karanlık gecede yol soran baykuş
Kırdım kanadını uçamıyasın.

Dağıldı düzenin şaşırdı ölçek
Alnına yansısın değişmez gerçek
Yorgun kumsallarda gezinen böcek
Uzak sahillere kaçamıyasın.

Duyarım samimi, sıcak çağırışı
Şükür ki başımdan attım ağrışı,
Doğrucu Davut' um sevmem eğriyi
Asla düz yollardan geçemiyesin.

Olmasın yürekten arzun, dileğin
Kırılsın dizlerin, kopsun bileğin
Aklın karışsın da şaşsın feleğin
İyi, kötüyü seçemiyesin.

Sevmem ihaneti, sevmem yalanı
Sanma yüreciğim yol geçen hanı,
Kırk öfke küpüne attın Ceylan'ı
Ektiğin tohumu biçemiyesin...

Mustafa Ceylan

Angaje Olmuşum Sana

Angaje olmuşum sevdiğim sana
Vallahi yolunu gözlemekteyim.
Bakışın, duruşun öldürür beni
Kanımla, canımla özlemekteyim.

Evimin direği, melek annesi
Benden ayrı kalmak, bu neyin nesi?
Batsa da elime aşkın iğnesi
Hasret yorganını yüzlemekteyim.

İşte şarkımızı sazlar çalıyor,
Sanki yüreğimi tenden alıyor.
Ferhat benden sonra geliyor
Dağları yerlere düzlemekteyim.

Bir Ceylan adım var, güle vurgunum
Gelmedin diye sana dargınım
Vakit geçti gülüm, artık yorgunum
Her gün sızım sızım sızlamaktayım.

Mustafa Ceylan

Antalyalı Güzel

Saçların dalgalı Akdeniz gibi
Antalyalı mısın söyle be güzel?
Bu deli kalbimin sensin sahibi
Antalyalı mısın söyle be güzel?

Şelale benzeri gümbür gümbürsün
Mor dağlar, bulutlar kadar özgürsün
Deniz kıyısında ne düşünürsün?
Antalyalı mısın söyle be güzel?

Gözlerin yeşille mavi arası
Yüreğin sevginin çiçek serası
Sessiz ağlamanın şimdi sırası
Antalyalı mısın söyle be güzel?

Gülüşün yakışır elma yanağa
Vur dudak mührünü şu geçen çağa
Dikmişsin gözünü neden uzağa?
Antalyalı mısın söyle be güzel?

Afrodit çıldırır seni görünce
Dünya toz dumandır kalbe girince
Acaba ne dersin Ceylan sarınca?
Antalyalı mısın söyle be güzel?

Beste: Şenol YAĞAR

Mustafa Ceylan

Antalyaspor Marşı

Çıkmiş Akdeniz' den dalgalar gibi
Geliyor, geliyor şimşek geliyor...
Kırmızı, beyazlı bayraklar gibi
Geliyor, geliyor şimşek geliyor...

Antalya seninle gurur duyacak,
Her maçın sevinçle dolup taşacak,
Peşpeşe golleri şimdi atacak
Geliyor, geliyor şimşek geliyor...

Peşpeşe golleri atacak şimdi,
Zafere zaferler katacak şimdi,
Bir şimşek misali çakacak şimdi
Geliyor, geliyor şimşek geliyor...

Antalya seninle gurur duyacak,
Her maçın sevinçle dolup taşacak,
Peşpeşe golleri şimdi atacak
Geliyor, geliyor şimşek geliyor...

Beste: Gültekin ÇEKİ

Makam: Nihavent

Usül: Sofyan

Mustafa Ceylan

Asıl Aldanan Kim?

Biz ne oyunlar gördük bu sahnede
Ne muhteşem senaryolardı onlar...
Bir duble rakıyı, bir sözde masayı
Nice şapkalılar sunmaya çalıştı
Çıkarları için bize...

Gene de ses çıkarmadık, sustuk
Elden bırakmadık saygıyı...
Sessizliğimizi "okey"
Saygımızı "tamam" saydılar
Aldandılar...

Biz ne oyunlar gördük bu sahnede
İki değil kırk yüzlüleri
Dağ kadar yalan sözlüleri
Ve gazeteyi tersten okuyan güneş gözlüklüleri
Tamamını bildik, tanıdık
Dost sandıklarımızın sandığına
Sandıklarının kilidine inandık...
İnandık, ama yanmadık oğlum! ..

Biz ne oyunlar gördük bu sahnede
Köpekleri, köpeklesenleri
Göbekleri, göbeklesenleri
Zehirli şekerler taşıyıp cebinde
Karga kesilenleri
Ve onlara bakan leşleri
Hepsini, ama hepsini bildik...
Komediyendiler hepisi oğlum
Tıpkı senin gibiydiler,
Eglendik...

Biz ne oyunlar gördük bu sahnede
Kıvıranları, esip savuranları
Ağız açıldığında çevresine
Dünya üstüne dünya kuranları
Doyuranları, duyuranları
Emir bekleyenleri, buyuranları
Cümlesinin, ama cümlesinin gerçeğine
Vakıf olduk...
Tıpkı senin gibiydiler oğlum
Hatıralarla dolduk...

Biz ne oyunlar gördük bu sahnede
İşi düşünce bal satan
Düşmeyince dal koparan
Ne kabiliyetli oyunculardı onlar...
"Sayısalda altı tuttu" dedim de yalancık
Kuyruğunu bacaklarının arasına kıvrıp ta
Peşim sıra koşanlar, sahte akrabalar, akranlar,
El öpenler, yalananlar, küs iken sarılanlar...
Tıpkı senin gibiydiler kuyruklum, oğlum

Cümlesine el-ense çektik,
Toz oldular, toz oldular...

Mustafa Ceylan

Ateş

Yak beni, yak beni; beni bende yak,
Kıplamış ruhumu bir sonsuz firak,
Savur küllerimi semaya bırak;

Getir rüzgârını yakıver ateş!
Alevler içine sokuver ateş! ..

Yak beni, yak beni, çal kibritini
Özlüyor bak kalbim, tek sahibini
Kaç yıl geçti bilmem... Beklerim seni...

Bir çakmak taşı ol, çakıver ateş!
Bekletme ne olur, yakıver ateş! ...

Yak beni, yak beni, bekletme gayri,
Kuru bir çalıyım, hazırım haydi!
Sana haykırışım göklere değdi;

Aşkın meydanına yıkıver ateş!
Ne olur bekletme, yakıver ateş! ...

Yak beni, yak beni, hemen tutuştur
Usandım bu candan, yâre kavuştur,
Acıma sonunda küle karıştır,

Bir şimşek olup ta çakıver ateş,
Bitir hasretimi yakıver ateş! ...

Yak beni, yak beni, dumanım tütsün
Alevler ruhumu kavurup örtsün
Ceylan'ım köz olsun, gerçeği öpsün,

Akkor bakışınla bakıver ateş,
Yok et gurbetimi, yakıver ateş! ..

Mustafa Ceylan

AteŖe

Görünür tutulmazsın, yakarsın kavurursun
Kovalasam gitmezsin hep başımda durursun
Benim gibi odunu buldun ya yakmak için
Sevinçten top oynarsın, vallahi kudurursun...

Mustafa Ceylan

Ayarla Mutluluğa Saatleri

-Mutlu Ayar ve Reşide Sarıkavak dostlara.....

Ayarla mutluluğa saatleri dost
Kulenin tepesini, yârin ince bileğini
Masa üstündeki en güzel yeri
Gül nefesli duvarı
Özetle hepsini bilirsin sen...

Ayarla mutluluğa saatleri dost
Akreple yelkovanı barıştır
Takvimi kopar at yerinden
Ve mutluluğa aç bir kapı
Gül kokan ellerinle...

-II-
Şükür geldin ya aramıza
Artık cümle saatlerin ayarı senden
Ben verdim dilekçemi Yüce'ye
Vazife senin be can
Bir şey bekleme benden...

Bak ne diyor sana
Koca şair 'Sarıkavak'?
Her sözüne milyar artı ekle
Mutlu kal,
Bizi de
Mutlu bırak e mi?

Mustafa Ceylan

Aynaya Bak

-Hani var ya o M', işte o'na...

Bir sözüm var, iyi dinle, bak sana
"Paran yoksa ben konuşmam" diyorsun.
Öyle çirkin, suratsızsın, nursuzsun!
Bir kere de aynalara baksana!
Çünkü şeytan ile dans ediyorsun...

Mustafa Ceylan

Ayrılık-1

Bulutsuz, rüzgârsız, karsız olsa da
Dağları yerlere yıkan ayrılık...

Gönül okyanusta tutuşan ada,
Suyu alev alev yakan ayrılık...

Canım aradığı ufku bulsa da
Apansız karşıma çıkan ayrılık...

Hem gurbet elde, hem de sılada
Bir şimşek misali çakan ayrılık...

Bin nesil geçse de cümle insanda
Çağlaya çağlaya akan ayrılık...

Vakti geldiğinde sevdalı can'da
Misk-i amber gibi kokan ayrılık...

Sabır ağacından koptuğun anda
Başını belâya sokan ayrılık...

Mustafa Ceylan

Azrail' e

Nerdesin?
Nerelerdesin?
Duymadın mı sesimi gayri sen?
Hadi yapsana görevini!
Vakit mi var yoksa?
Söyler misin? ..

Ben, emir kulu
Ya sen? Sen de aynısın!
Havalandığını görüyorum
Yanına kimse yaklaşamaz neden?
Geciktin ya merak ettim
Şikâyetçi misin kendinden?

Görevini yap desem yapamazsın
Zira, sen de emir kulusun...
Ben yaşadım yalan, yanlış işte
Sense yaşadın mı bilmiyorum?

Nerdesin, nerelerdesin?
Bilmem ki hangi yerdesin?
Hani alacaktın beni dünyadan?
Almadığına göre,
Anlaşıldı, emir beklemektesin...

Ne yapalım, biz de attık kolumuzdan saati
Yolduk örümcek tutmuş takvimi duvardan
Gün doğmuş, gün batmış beyhude gayri
Dön bana, gel bana uzaklardan
Seni beklemekteyim...

Ağustos / 2003

Mustafa Ceylan

Bacak Kadar Boyunla

Bacak kadar boyunla
Türlü çeşit huyunla
Akıl ermez oyunla
Fırıldağa dönmüştün

Dönek, kaypak denilen
Çüyâ adam sanılan
Üzerine binilen
Bir kızağa dönmüştün

Sırtı yerde padişah
Hem eziyet, hem ferah
En sonunda maşallah
Buzağıya dönmüştün

Bu nasıl aşk, nasıl iş?
Gözler ateş, dudak kiş
Orta yerden delinmiş
Cingırdağa dönmüştün

Yerden yere vurulan
Mahkemeden sorulan
Boşaldıkça kırılan
Bir bardağa dönmüştün

Aslında sen köteklik
Yaptığın şey yataklık
Evin olsun bataklık
Kurbağaya dönmüştün

Mustafa Ceylan

Bahar Gibisin

Ömrümün son demine
Düşen bahar gibisin.
Her saat gözlerime
Dönüp bakar gibisin.

Aşkın tüter tenimden
Gizlice bedenimden
Tutarak ellerimden
Öpüp koklar gibisin.

Şu çileli ömrümü
Boynu bükük gönlümü
Şana açan gülümü
Öpüp koklar gibisin.

Silerekten yılları
Tüm dertli şarkıları
Çiçeklenmiş dalları
Öpüp koklar gibisin.

Deliren takvimleri
Çıldıran mevsimleri
Şimdi tüm kadehleri
Öpüp koklar gibisin.

Bindim ya aşk gemine
Davet etme yemine
Ömrümün son demine
Düşen bahar gibisin.

Mustafa Ceylan

Bakma Aynaya

Akşam oldu, bakma sakın, bu yalancı aynaya
Pas tutmuş çivilerle asan asmış duvara
Kaç göz ağlamıştır karşısında kim bilir?
Dön sırtını, boş ver gitsin, aldırma sen!
Görüyorsun ters dönüyor değirmen ...

Bir aynalı çarşı bekler seni, senin içinde
Aşkın boy boy görüntüsü orada gülüm
Eksilmesin dilindeki güzel türküler
Anılar var, yüreğinde çiğdemleşen
İyi bak değirmene, nasıl da şen...

Akşam oldu, bakma sakın, bu yalancı aynaya
Kendine çağırmıştı doğduğun gün, bu toprak
Ebediyen kalamazdı dalda bir yaprak...
Yaşa, yaşat sevdanı hiç düşünmeden!
Nasıl döner biliyorsun değirmen...

Mustafa Ceylan

Bana Bakmadın

Çiğeri beş para etmez adama
Öptürdün de yavru, bana bakmadın.
Bütün gençliğini, umutlarını
Kaptırdın da yavru, bana bakmadın.

Yüzüne gülene eğilip baktın,
Aşık oldu sandın, gözyaşı döktün.
Deli tay gibiydin, bak nasıl çöktün?
Yıkıldın da yavru, bana bakmadın.

Meydan okuyordun aya ve güne
Süslenip giderdin her bir düğüne.
Paslı bir çiviyle aşk kütüğüne
Çakıldın da yavru, bana bakmadın.

Gördüm, kar yağıyor dertli döşüne
Yıllar kurşun sıkar, garip başına.
Koşar deyip, topal atın peşine
Takıldın da yavru, bana bakmadın.

Arılar sen varken yapmazdı balı,
Cümle gençlik derdi: "Benim olmalı! "
Sevgisiz ellerde limon misali
Sıkıldın da yavru, bana bakmadın.

Beste: Şenol YAĞAR

Mustafa Ceylan

Bankamatik Kız

Öyle hazırsın aşka
Bankamatik gibisin.
Görmeseydim seni keşke
Matematik gibisin.

Yanımdayken özlürsün,
Yollarımı gözlürsün,
Kaybolsam temizlersin
Omomatik gibisin.

Rüzgâr olup esersin,
Hiç düşünmez küsersin,
Ben küsersem kesersin
Bir permatik gibisin.

Yollarına düşürttün,
Dağdan dağa aşırıttın,
Sevenleri şaşırttın
Şakamatik gibisin.

Gurbetler geziyorsun,
Sevgide yüzüyorsun,
Her yana uzuyorsun
Sanki lâstik gibisin.

Umutları yeşerten,
Duyguları diriltin
Damla damla eriten
Otomatik gibisin.

Beste: Cavit KARABEY

Mustafa Ceylan

Basit

Hazırla valizi, çıkalım yola
Gideceğimiz yer, o kadar basit
Öyle dolambaçlı, bilmece değıl
Gideceğimiz yer, o kadar basit

İşte şuracıkta anamla babam
Nazlı gelin olman yaptığım çabam
Severek el ele, göz göze akşam
Edeceğimiz yer, o kadar basit

Kokunu duyarım sabah seherde
Bu sebeple düştüm onulmaz derde
Farklı bir ortamda, farklı bir yerde
Biteceğimiz yer, o kadar basit

Güzelsin dedim ya, billah ece'den
Kaderim ol, emir geldi Yüce'den
Avuç avuç yıldızları geceden
Tutacağımız yer, o kadar basit

İhtiyacım yoktur bir başka tada
Çok şükür erdim ya senle murada
Yıldızlı gecede, serin yaylada
Yatacağımız yer, o kadar basit

Mustafa Ceylan

Baston

Yırtık cüzdanımı bostan sanarak
Olgun kiraz gibi allanmayı gör
Yorgun ellerimi baston sanarak
Olur olmaz yerde kullanmayı gör

Elini tutacak bulamazsın sen
Tahtlarda otursan, köşkte gezinsen
Karışsın iç içe acıyla neşen
Her iki yana da sallanmayı gör

Bunca iyilikler gözüne dursun
Şiirim yarana merhemi sürsün
Felek düşünmeden defterin dürsün
Adressiz mektupsun, pullanmayı gör

Güvendiğin dağa karlar yağacak
Düştüğün son ırmak seni boğacak
Gittin ya ufkuma güneş doğacak
Aşkta yaprak yaprak dallanmayı gör

Adını, tadını unutacağım
Ağlayan gözümü kurutacağım
Yeni filizlere gebe toprağım
Aşkla sulanmayı, bellenmeyi gör

Ceylan bastonunu ateşe attı
Bu dertli konuyu burda kapattı
Senden kurtuldu ya şapka çıkardı
Bir kara sevdıyla sallanmayı gör

Mustafa Ceylan

Başımda Sonbahar

Ev yirmi beş, büro yirmi yedi
Bu dert, bu çile ömrümü yedi.
Göçmen kuşlar bile şaşırdı
Son bahar başımda gümüledi...

Yeşil pancurlu ev kaldı rüyâlarımda
İçimde boydan boya, halı döşeli büro
Gönül dallarıma yağın kar dindi...
Senelerin avcundaki bu efkâr dindi.
Ev yirmi beş, büro yirmi yedi
Yaşıyor her biri anılarımda...

Eylül akşamlarında bir yalnızlık
Bir yalnızlık alır beni kollarına.
Çalkalar, çalkalar düşüncemi
Artık son limana demir attı atacak
Bu yorgun gemi...

Seherde uyanır, güne horozlanırım
Kamyonlar gelir şehre,
Üstünde ev eşyası...
Ve ben soluyan devlere eş duygularda
Göçmen kuşlaradır şarkılarım...

Mustafa Ceylan

Bayrağım

Masmavi göklerde dalga dalgadır
Şanlı tarihimi bilen bayrağım.
Ezelden ebede büyük sevdadır
Çağlar boyu benim olan bayrağım.

Mazlum milletlerin sonsuz ışığı,
Özgürlüğün ilham saçan beşığı
Gönül bahçemizin can sarmaşığı
Al al çiçek açıp gülen bayrağım.

Karanlık geceme müjdeyle doğan,
Vatan düşmanını çıldırtıp boğan
Mevlâ'dan bizlere kutsal armağan
Ayla yıldızını alan bayrağım.

Ufkumda sen vardın olmadım köle
Seninle geliyor zaferler dile
Huzurla, barışla, hoşgörü ile
Bin yılın zırhını delen bayrağım.

Varlığım, hazinem, şerefim, şanı
Beni ben eyleyen mukaddes canım
Sınır boylarında tek heyecanım
Şehit elleriyle gülen bayrağım.

Kıyamete kadar kudret felsefem
Seğmenim, dadaşım, zeybeğim, efem
Asil soyum; ilgim, bilgim, düşüncem
Düşmana korkular salan bayrağım.

Türk oğlunun çağlar aşan türküsü
Aşkı, mutluluğu, büyük ülküsü...
Güzeller güzeli, cihanın süsü
Daima zirvede kalan bayrağım...

Mustafa Ceylan

Be can!

Göğü yumruklamak nafi
Suç arama kendinde be can
Alın yazısı böyledir işte
Bir de bakmışsın
Hüznünle yapayalnızsın
Yanlış bir düğmede çatallanır,
Oturur,
Çocuklar gibi ağlarsın...

Zamana kurşun sıkmak nafi
Su misali akacaktır meret, durduramazsın
Nice pehlivanları yenmiş,
Sürüklenmiş içinde nice sultan
Sen de, ben de gideceğiz
Neylersin be can?

Elinden ne gelir ki
Kadere küsmek veya isyan etmekten başka?
Beyhude geçen günlere yanarsın,
Unutamadıklarının adını anarsın arada- sırada
Döner akrepleşir, kendini sokarsın
Duramazsın...

Mustafa Ceylan

Bekleme Benden

Kırma şu gönlümü bahar gülüşlüm,
Ceylan gözlerini ayırma benden.
Çatma kaşlarını, yoksa ölürüm
Elveda demeyi bekleme benden...

Bütün aynalarda yüzün duruyor,
Geçtiğın yerlerde izin duruyor,
Vallahı alnımda yazın duruyor,
Elveda demeyi bekleme benden...

Kokun sinmiş yere, göğē, tenime
İşledim adını akla, beynime.
Sözüm geçmez oldu deli gönlüme,
Elveda demeyi bekleme benden...

Bulmaca gibiydin çözdüm ya seni
İpek mendillerle süzdüm ya seni,
Güldürdüm, ağlattım, üzdüm ya seni
Elveda demeyi bekleme benden...

Ben sana esirim, ben sana teslim
Suskunum, karşında çıkmıyor sesim,
Şiirlerim, şarkım, büyük hevesim
Elveda demeyi bekleme benden...

Mustafa Ceylan

Beklemek Lâzım

Çatlayan toprağa buluttan yağmur
Yağacaktır diye beklemek lâzım.
Bu çılgın geceye ufuklardan nur,
Doğacaktır diye beklemek lâzım.

Bir küçük fidana nice bağları
Bir saniye vakte cümle çağları,
Minicik yüreğe koca dağları
Sığacaktır diye beklemek lâzım

Kul olan-nefsini, kötüyü-iyi
Sevginin hamuru kini, öfkeyi
Hakikat iklimi aşkla geceyi
Boğacaktır diye beklemek lâzım.

Develer, çöllerden koşarak suya
Sular son vererek büyük uykuya
Bebeğin elleri Merih'e, ay'a
Değecektir diye beklemek lâzım

Mustafa Ceylan

Belirsiz

Rüzgârın önünde kâğıt gibisin
Boş hayâle kandın yerin belirsiz
Bir çöp tenekesi olmuş ki kalbin
Yüzünde, gözünde nurun belirsiz

Gayri demem sana: "Ey sevgili yâr! "
En mahir saatçi yapamaz ayar
Öfkemin yağmuru başına yağar
Oldun sırlıklam terin belirsiz

Ruhsuz bir şekilsin, sessiz bir heykel
Dilerim olursun benden daha kel!
İnsafsız elinde kırılmış cetvel
Sildin sayıları bir'in belirsiz

Kalbimden daha çok gördün cebimi
Susma haydi söyle, gizli sevgini!
Almanya' da ki mi, askerde ki mi?
Bu nasıl aşk, Ferhat-Şirin belirsiz

Gözlerim kör değil, değilim salak
Dersini verecek, dersini felek
Ey çamura düşmüş turşumuş kelek!
Koyu gölgedesin kirin belirsiz

Mustafa Ceylan

Ben Bayburt' um

Ben BAYBURT' um,
Zengin gönüllü insanların yurduyum...
Ben vatan için, millet için, bayrak için
Can vermeye hazır Türk oğluyum...

Ben BAYBURT' um
Çoruh' u taşırım sinemde
Güneşi dans ettiririm
KALE' deki çinilerimde
Ve zamanı belirlerim saat kulemde...
Selçuklu otağı göğsümde kurulu
Ulu Cami' de
Namaza durmuştur sultanlar
Osmanlı ordusunun
Bendedir ekmeği, unu...

Kop Dağında akan
Özgürlük çeşmesi benim
Soğanlı dağlarına koşan atlar bende...
Şehit Osman, Ahmet-i Zencani,
Kutlu Bey, Güneşli kümbetimle
Tarihi yansıtırım göz aynalarınıza,
Baksanıza...

Nice güzeller dolaşır göremezsiniz
Taşhan' ın koridorlarında,
Pulur Medresesinde okur,
Okur da göğe yükselir evlâtlarım,
Halde' li esnaflar besmele çeker
Aydıntepe Yer altı şehrimde
Ah bir bilseniz! Ah bir bilseniz! ..

Ben BAYBURT' um,
Dağların, suların şehriyim
Ben büsbütün Anadolu' ya,
Ben yeryüzündeki her Türk'e
Can hemşehriyim...

Ben BAYBURT' um,
Kemer, Soğanlı, Haldizen, Kırklar
Köse, Coşan, Kop,
Otlukbeli, Divanyurdu
Nedir bilir misiniz?
Duydunuz mu türkülerimi?
"Bu dağda maral gezer
Zülfünü tarar gezer
Can maral, ay balam
Dağ bizim, maral bizim
Eller burda ne gezer ?
Can maral ay balam"
Diyen türkülerini söylediniz mi hiç?
Gel dağlarımın sesini duy,

Gel destanını oku kahraman Türkün,
"Nehirler gazidir, dağlar kahraman" Diyen şair
Bana söylemiştir o dizeleri
Gel işit beni, gel kurbanın olam!

Ben BAYBURT' um
Balıklı göl, Atlı göl' üm de geceleri
Ay yıkar saçlarını,
Gökçedere, Akçar, Sorgunlu
Ve Yıldırım derelerim
Sevgiyle Çoruh' a sokar avuçlarını...
Gelinlik kızlarım, ruhunu,
Yüreğini, can evini
Nakış nakış, desen desen işlemiş
Kilime, seccadeye...
Bahar gülüşlüdür analarım,
Ayyıldızlı bayraktan başka yere Çevirmez babalarım
Göz uçlarını...

Ben BAYBURT' um
Tel helvası çekilir,
Çekilir de halka halka çevrilir
Tadsa tadların en güzeli ağzınızda
Damaksa zevklerin özeli damağınızda,
Ayrılanı çorba, süt böreği
İmir dolması, lor dolması
Bir de ekşi lahanayla, gendirme pilavı
Hadi "hücum! " kaşıklarla
Yemeklerin hasına...
Cirit bende, Ata barı benim
Sevdaların en kutsalıyla sevdalıyım
Vatan haritasına...

Ben BAYBURT' um
Şu dünyada dilencisi olmayan
Tek yöreyim
Lâkapsız anılmaz insanlarım
İsterseniz bir kaçını hatırlatayım:
"Kör Zaki' nin oğlu Binali
Böğreğin oğlu Sıtkı
Gadık' ın oğlu Zihni
Dereli Bayram' ın oğlu Necati
Ve davulcu Osman ve niceleri"
Kim mi bunlar?
Niye mi söylüyorum isimlerini?
Bunlar kahkaha makinesidir de ondan
"Kırk yalancılar" denir bu ekibe
Doğru söyleyene
En büyük cezayı verirler haa!
Alimlerim, aydınlarım, şairlerim
Devlet büyüklerim,

Tarih yazan yiğitlerim var,
İsimlerini saymaya kalksam,
Sayfalar tutar...
Haa unutmadan deyiverem:
Her yöre gibi benim de delilerim var
Ali Seyit, Esık, Kını, Ferhat, Kırzıklı Süleyman
Siz gördünüz mü hiç mal pazarında Belediye çavuşu Ağır' ı
Bir elinde değneği,
Ötekinde pantolon lâstiği...

Ben BAYBURT' um
Kırkgözeler, fincan içinde kır havasında
Bayburt tavası yediniz mi?
Cemil Kamber' le tabut içinde,
Kamyon kasasında
Yolculuk yaptınız mı acaba?
"Kayserili ticaretten,
Bayburtlu muhabbetten" anlar Hemşehrim,
Galli Şeref' e piknik akşamında
"Büyük kaşığı ver hele, biz de ölek Gardaş" dediniz mi?
Demezsensiz, yandınız gitti bilin,
Aç kalırsınız...
Ramazan akşamlarında sekiz çocukla
"Tukara gördüm" oynayıp,
Oyunda "ebe" oldunuz mu?
Ya elinde palaskayla
"Herkes benim gibi olsun" diyen
Birisini karşınızda buldunuz mu? ...
"Herfene" buluşmasında "yenge" olup Bahşiş verdiniz mi?
Bu töre, bu hoş görü, bu sevgi benim
Daha, daha niceleri var,
Öğrenin- bilin derim...

Ben BAYBURT' um
Zihni' m var asırlardır saz çalar,
Çalar da peşinden gider nice ozanlar,
Ataların atası Dede Korkut
Nerede söyleyin?
Yakup Abdal, Veysel Efendi, Uzun Gazi,
Şaban Veli, Halit baba
Hepsi hepsi bende değil mi?
İkinci Plevne savunmasını yapan
Kop şehitleri,
Bamsi Beyrek, Abdulvahap Gazi Bağrımda uyur...
Bir türkü söyle delip geçsin zamanları,
Türkümüzü yeryüzüne,
Gökyüzüne duyur...
Bir efsane anlat, şabah ezanında
Secdeye varsın ağaçlar
Ve ağaçlara bağlasın yemenisini
Fahriye Sultan...

Ben BAYBURT' um
Tarih, kltr, doğa bende
Beni yaşı, beni yaşıat hemşıhrim!
Yreginin içindeyim biliyorum,
Cmlenizi, genç, ihtiya, çoluk, ocuk
En haşımetli kale burlarımla
Çoruh kenarında
Bekliyorum...
Bekliyorum...

Mustafa Ceylan

Ben Su Kenarında Kavrulan Ağaç

Yaprak düştü dalımdan
Kuş uçtu, soğuk vurdu çiçeğimi
Üşüyor, titriyorum
Hisseden, ısıtan nerde? ...

Ben su kenarında kavrulan ağaç
Su akar, ben uzanırım, faydasızdır her şey
Her şey; çaba, direniş, sızlamak bile
Nafile...

'Su fırsattır uzan oğlum! ' derim
Çaresizim, böyleymiş kaderim
Rüzgâr dağıtır söğütsü saçlarımı, ancak
Bulutlarda ümitlerim...

Yağmur yağar ardından
Düşmez damlası dibime.
Bir büyük sevdâ uğrunda yanarım
Yan yatar ağlarım...

Göz yaşlarım ıslatır gövde mi
Göz yaşlarım usul usul iner aşağı
Nihayet su bulur kılcal köklerim...

Yaprak düştü dalımdan
Rüzgâr süpürdü, aldı götürdü onu
Şimdi hangi ocağı tutuşturur o yaprak?
Onu da bilemem...

Mustafa Ceylan

Beri Gelsin

Aşk şehrinde deli deli
Gezebilen beri gelsin

Mansur olup candan teni
Yüzebilen beri gelsin

Bulutlarda ak kefeni
Sezebilen beri gelsin

Defterine Yüce DİN'i
Yazabilen beri gelsin

Hoşgörüyle öfkesini
Ezebilen beri gelsin

Maldan, mülkden kendisini
Süzebilen beri gelsin.

Hakk Hakk! diye nefesini
Dizebilen beri gelsin

İmanıyla hedefini
Çizebilen beri gelsin

İmansızlar cephesini
Bozabilen beri gelsin

Elleriyle kabirini
Kazabilen beri gelsin...

Mustafa Ceylan

Biliyorum

Feryâdımı duyacak da
Gelecektir biliyorum.
En sonunda bu kucakta
Ölecektir biliyorum.

Özlemişim her yanını,
Gülüşünü, havasını...
Kaybettiği Ceylan'ını
Bulacaktır biliyorum.

Çatlamakta sabır taşı,
Gözlerimin akar yaşı.
Beni, ömür boyu eşi
Bilecektir biliyorum.

Hasret kaldım şimdi ona,
Geziyorum yana yana...
Çıkıp aşkın doruğuna
Gülecektir biliyorum.

Hayatım, varlığım, canım
Sevda bağım, aşk bostanım...
Bu gidişle mutlak benim
Olacaktır biliyorum.

Mustafa Ceylan

Bir'lik

Şancılı geceler geçmez diyordum
İçekler bir daha açmaz diyordum
Kelebek her bahar uçmaz diyordum
Meğer yanılmışım hepsi oluyor,
Hepsinin özünde aşkın duruyor...

Kırk parça aynayım, hepsinde varsın
Cümle aynaları birliğin sarsın
Bana çok yakınsın, gayri' ye sırsın
Gönlüm birliğinden ilham alıyor,
Zerrede, ummanda seni buluyor.

Birlik ırmağında çağlayıp aktım,
Mucize Kur' an' la dünyaya baktım
Çok şükür, aşkını böylece tattım
Şevdan ile gözüm, gönlüm parlıyor,
Parladıkça bir' de bir' i bir' liyor...

Mustafa Ceylan

Bir Ceylan Ağlıyordu

Bir ceylan ağlıyordu
Yılları birbirine sarıp sarmalıyordu
İhanete uğramış, kurşun yemişti böğründen
Kurtardın ceylanını bir tanem
Mucize misin sen?

Bir ceylan ağlıyordu
Sular çekilmiş, dereler kurumuş
Ormanlar, dağlar, bir bir yok olmuştu
Hıçkırıktı karınca ayağının çizdiği
Yalnızlıktı çöl rüzgârının savurduğu
Sen döndürdün hayata,
Sen bağışladın sanata,
Ve ellerinle yağmurlara emanet bıraktın
Bu ceylanı birden...
Söyle bakalım bir tanem
Mucize misin sen?

Bir ceylan ağlıyordu
Şiirde, şarkıda, nağmede, ezgide yıkık
Bir ceylan ağlıyordu
Koskoca bir ormanda,
Devasa bir şehirde
Dudağında hıçkırık...

Denizleri buharlaştırıp bulut yapan sen
Göktaşı benzeri ötelerden kopan sen
Su getiren, hayat veren, gülen, güldüren
Ağdını neşelere çeviren
Başını üstelik fırıl fırıl döndüren
Sen
Mucize misin anlamadım ben?

Bir ceylan ağlıyordu
Zulmü, zulmeti işkenceyi görmüştü
Davacıydı avcılardan
Kalbimden vurmadılar diye...
Döndün bana, döndün ya çok şükür
Dudaklarında tebessüm
Gözlerinde pırıltı
Ve ısıltı ellerinde
Döndün ya sınırsız, hayat dolu müjdelerle
Uzakta kal ziyarı yok, ama canımdasın ya
Ama kanımda, özümde, sözümde,
gözümdesin ya...
Varsın, kavuşsun yüreğinde iki ayrı dünya
Söyle bana bebeğim
Mucizemsin ya
Öyle değil mi? ...

Mustafa Ceylan

Bir Haber Ver

Ne adresin belli, ne de telefon?
Elin varmaz, aramazsın bir tanem.
Gelen gider, zaman geçer, gelir son
Sen beni de soramazsın bir tanem.

Bir haber ver, neredeyse, nasılsan?
Bir haber ver, suret değil asılsan!
Santim santim, milim milim kesilsen
Şu gönlümü kıramazsın bir tanem.

Kaçıyorsun neden böyle uzağa?
Düşmeyesin bir hileye, tuzağa?
Tebessümü yapıştırıp dudağa
Şu yaremi saramazsın bir tanem.

Bir haber ver, telefon et, alo de!
Deliriyom, çıldırıyom gitgide
Unutursan adımları da belki de
Rehberlerde göremezsın bir tanem.

Avcı mısın bu Ceylan' ı vurursun?
İnat edip cesedini sürürsün...
Sen de bir gün karşılığın bulursun
Yüreğime giremezsin bir tanem.

Mustafa Ceylan

Bir Kız gider

Bir kız gider sabah, akşam
Penceremin, kapımın önünden; edalı
Yüreğim tekeri kırılmış çocuk arabası
Söz dinlemez yüreğim,
Yüreğim o kıza sevdalı...

Okyanus ötesi yemişi mübârek
Bir yürüyüşü, bir bakışı var ki
Sormayın be birader,
Neyin nesi, kimin fesi bilemem
Bir kız ki gün onunla gelir, gider
Bense benimle kavgalı...

Dalsa yeşil, hem de yemyeşil
Üstelik incirleri olgunlaşmak üzere
Kaldırımdaki dala uzanır,
Uzanan belki de annesi
Koparır birer birer yemişleri
Kız güler, güler de bakar cama doğru
Ben elin oğlu...

Ya üst kat, ya yandaki apartmandan
Bana ne, kimden, şundan, bundan? !
Bir kız gider sabah akşam
Ben giderim,
İçim gider arkasından...

Bir adam başını uzatır
Garip, anlaşılmaz bir şekilde bakar bana
Şakın olmasın, kızın babası!
İçkiyse içiyorum, sarhoşun birisiyim
Verme kızını bana emmi!
Aşkım kaybolur gider,
Çünkü,
Ben onun delisiyim...

Şurada üç kuruşluk keyfim var,
Zararım yok kimseye görüyorsun
O geçen bahar gülüşlü kız kimin?
Kimin hadi söyle desem söylemezsin?
Gel bir kadeh parlatalım desem,
İçmezsin...
Git be adam kapımın önünden, git be!
İncir ağacı neyse ben oyum işte
Var mı ötesi? !

2.08.2003

Mustafa Ceylan

Bir Papatya Uyuyor Şimdi

Bir papatya uyuyor şu an
Toros yaylalarında,
Ya da Ege sahillerinde
Hiç görmedim, vallahi görmedim onu
Sesi nasıl, ya nefesi, bilmiyorum?
Ama, duyuyor, hissediyorum
Nefesi nefesimde
Elleri ellerimde sarı, beyaz...

Bir papatya uyusun,
Olsun, rüyâsı benden yana ya...
Güneşi, içime sakladım,
Şabaha benim olacak
İşte bunu biliyorum!
Odam, yatağım, yorganım
Ve de dünyam
Papatya nefesiyle dolacak; ne güzel!

Bir papatya uyuyor gecenin
En ileri saatinde
Kılcal kökleri, avuçları sanki göz bebeğimin
Toprağıma sarılmış
Ve yüreğimi duyuyor, 'güp güp' edişini işte
Uzaklarda, yanıbaşımda, taa canımda
Çok mutluyum dostlar! ! !

Siz de mutlu olun,
Cümleğinizde
Papatya gülüşüyle e mi? ! ...

Mustafa Ceylan

Bir Şarkısın Antalya-1

Ruhumuzu okşayan,
Sevgileri taşıyan,
Gönüllerde yaşayan
Bir şarkısın Antalya.

Gonca gonca güllerde,
Çiçek çiçek dallarda,
Sana tutkun dillerde
Bir şarkısın Antalya.

Buram buram özlenen,
Sevildikçe nazlanan,
Asırlarca söylenen
Bir şarkısın Antalya.

Aşkınla kalbimizde,
Masmavi Akdeniz' de,
Her zaman dilimizde
Bir şarkısın Antalya.

Torosların başında,
Damlayan göz yaşında,
Sevenlerin düşünde
Bir şarkısın Antalya.

Mustafa Ceylan

Biricik Varlık

Terk etmişim, terk etmişim, terki terk
Bir Sen varsın, bir ben varım, başka yok.
Ötelerde kaldı gayri, bunca cenk
Bir Sen varsın, bir ben varım, başka yok.

Kâinatı sayfa sayfa yazansın,
Türlü türlü nimetleri dizensin
Rahim sensin, Kerim sensin, Bir sensin
Bir Sen varsın, bir ben varım, başka yok.

Yeryüzüne yaptın beni halife,
Verdin bana Kur' an ile tarife,
Örnek oldum cahile ve arife
Bir Sen varsın, bir ben varım, başka yok.

Mevcudata nakşetmişsin adını
Bahşetmişsin bir ömürlük yarını,
Ruh kökümle haykırmışım aşkını
Bir Sen varsın, bir ben varım, başka yok.

Mustafa Ceylan

Birini Arıyorum

Acıyı bal sayacak
Birini arıyorum.
'Daha var mı? 'diyecek
Birini arıyorum.

Dünyaya sırt dönecek
Aşkına can verecek
Ölmeden ölüver'cek
Birini arıyorum.

Kendini yok sayacak
Peygamber'i duyacak
Yunusca şakiyacak
Birini arıyorum.

Mevlâ' dan gayrisi boş
Ölüm mü? Ne kadar hoş!
Aşkıyla deli, sarhoş
Birini arıyorum.

Ancak O' nu bilecek
Ancak O'na gidecek
Hep O' ndan dileyecek
Birini arıyorum.

Bakmayan mülke, mala
İçinden taşan sıla
Hasretim diyen sala
Birini arıyorum.

Şöhreti, şanı atan
Hoşgörü, ilim satan
Gökyüzünü ağlatan
Birini arıyorum.

Çağrıyı duymuş olan
Dünyaya doymuş olan
Yola baş koymuş olan
Birini arıyorum.

Ey Ceylan'ım Hakk'a dayan
Gerisi boş ve yalan
Ceylan'da ceylan olan
Birini arıyorum...

Mustafa Ceylan

Bizim

Gönül bahçesinde her daim açan
Hacı Bayram Veli gülümüz bizim.
Yüzyıllar boyunca Türkçe konuşan
Ağızda bal, şeker dilimiz bizim.

Tarih bağrında devletler kuran,
Mehter davuluna aşk ile vuran,
Fakirin, yetimin yarasın saran
Müjdeler dağıtan kolumuz bizim.

Akşemsettin ile girip surlara
Ömer Dede ile erip surlara
Sevgi mührü vuran tüm asırlara
Çağdaşlık, aydınlık yolumuz bizim.

Milletin birliği hedefimizdir,
Huzur ve bereket düşüncemizdir,
Haram ve günahlar çekincemizdir
Sevapta gül açar dalımız bizim.

Herkesin bir işi, mesleği olsun
Ceylan' ım yüreğe sevgiler dolsun
Türk oğlu cihanda büyük nam salsın
Yeni bir çağ açar elimiz bizim.

Mustafa Ceylan

Bozuk Tomofil

Nedense içim dışımı zorlar?
Yoksa bilmediğim bir şey mi var?
Ne zaman yakalansam mikroba
Ne zaman düşsem bir seraba:
-“Hop! .. Hoop! .. Trrinkk! .. Araba! ...”

“Merhaba”, doğan gün, açan çiçek!
Gölgeme bağdaş kuran böcek “maraba! ”
Hinkırsın geçen zamanı hatıralar
Solgun fotoğraflar, ölgün mısralar...
Kaç güzel sevmişiz, kaç gönül kırmışız?
Kendimizden kaçmışız neden acaba?
Hurdaya ayrıldı ayrılacak gibi nerdeyse:
-“Hop! .. Hoop! .. Trrinkk! .. Araba! ...”

Geceler düşer üstüme gülümsesem
Yıldızsız, zifiri karanlık...
Ay ışığı yaban ellerde fingirdeşir,
“gel! ” desem,
Çare olmaz, “isteyen el” yarama...
Adımız internette, şiirler deste deste
Raydan çıktı çıkacak, bekleyin,
bu son posta
Tünele dalarken tren, çarpıştı çarpışacak
-“Hop! .. Hoop! .. Trrinkk! .. Araba! ...”

Amortisörleri patlak, freni tutmaz
Camları kırık, koltukları yırtık
Modası geçmiş, kahkaha atıyor onu gören
Dökülmüş boyası, solgun bir karanfil
Yol uzun, yük büyük, çekemiyor tomofil
Hurdalığa çek gayri, çek bunu,
ey Hakkı baba!
Yalpaladığı yetmez mi zavallının,
yetmez mi acaba?
-“Hop! .. Hoop! .. Trrinkk! .. Araba! ...”

Mustafa Ceylan

Bu Gurbet Bu Ayrılık

Toprağı çatlatan şey
Bu gurbet, bu ayrılık.
Yanardağ patlatan şey
Bu gurbet, bu ayrılık.

Çeşmenin gârip tası,
Beynimin haritası,
Bulutun ağlaması
Bu gurbet, bu ayrılık.

Yollara yıkan bizi,
Çileye sokan bizi,
Kudretten yakan bizi
Bu gurbet, bu ayrılık.

Dönmesi dünyamızın,
Özüdür duamızın,
Temeli sevdamızın
Bu gurbet, bu ayrılık.

Atın çifte tekmesi,
Göğün yeri öpmesi,
Ceylan'ın yâr demesi
Bu gurbet, bu ayrılık.

Mustafa Ceylan

Buldum, Bildim

Her gün benim için bayram oluyor
Gök yüzünün yıldızları içimde.
Zaman, mekân tümünden hikmet doluyor
'Ak beyaz süt gördüm yeşil bir çimde...'

Hakikati haykırıyor mevsimler,
Her adımda canlanıyor resimler
Adem' dendir gelip giden isimler
Mazi, âti filizlenir sesimde...

Bayram yapar bayramlarda Bayram'lar
Kendisinde çözüldükçe adamlar,
Hazırlansa düşünceme idamlar,
Neşe saçar özlemlerim düşümde...

Yıldızları yüreğimde topladım,
Gerçekleri buldum, bildim; hopladım!
Sırlarını ben kendime sakladım
Ne yapayım Azrail var peşimde...

Buldum, bildim, gördüm, sevdim her zaman
Her varlıkta ışık ışık O canan,
Ceylanların ceylanıdır O ceylan
Muhteşem bir aşkı yaşar başımda

Mustafa Ceylan

Buluş

- Buldum, duydum
- Zerreden sonsuza
- Aşkın şarkısı...

Gökler, siz şahitsiniz sevgime
Yüreğimi biliyorsunuz...
Bulutlarınıza doldurdum umutlarımı
Haydi ıslatın yeryüzünü!
Yok edin içimde hüznü
Ne duruyorsunuz? ! ..

Güneş, sırtıp durma karşımda
Nikâh şahidim olacaktın hani?
Ay, hani ışığında buluşacaktık
Sabaha dek konuşacaktık hani?
Anladım, siz de yalancısınız...

Dağ, deniz, taş, toprak
Ağaç, çiçek, yılan, böcek
Yol, köprü, ev, duvar, masa, kasa
Dil, göz, baş, ayak el
Ne varsa ne, hoş
Hepsi de bomboş...

Şahidim sanık, sanığım tanık
Gözlük camım kırıldı herhalde
Her şey bulanık...

Düşlerim ipekli mendilde saklı
Kelepçede ellerim...
Kurşun yemiş tam göğsünden
Ayaklar altına düşmüş
Fikirlerim...

Önce göğü vermeliyim mahkemeye
Sonra yeri her şeyiyle...
Ben sevgiye mahkumum
İnanıyorum, haklı benim! ..

Dava dilekçesini yazarken
Girdim maddenin içine
Gördüm gerçeği, gördüm de vaz geçtim
Faniyi, fenayı, baki' yi buldum
Yok oldum...

11.07.2003

Mustafa Ceylan

Buluşalım Antalya' da

Sevdiceğim, iki gözüm
Buluşalım Antalya' da.
Ağlamasın, gülsün yüzün
Buluşalım Antalya' da.

Dinsin artık göz yaşımız,
Bahara dönsün kışımız,
Çiçek çiçek, yıldız yıldız
Buluşalım Antalya' da.

Zaman geçmeden haydi!
Ömür bitmeden gayri,
Yeşil yeşil, mavi mavi
Buluşalım Antalya' da.

Tut elimden can çiçeğim,
Tut bir tanem, tut meleşim!
İki gözüm, sevdiceğim
Buluşalım Antalya' da.

Dolunayı seyredelim,
Sarılalım, dans edelim.
Haydi canım, gel gidelim!
Buluşalım Antalya' da.

Mustafa Ceylan

Bulut Öpüşlüm

Susturdum mısraları, kalbimi ben kırdım,
Büyüdükçe özlemin hep ismini haykırdım,
Bahar gülüşlüm benim, bulut öpüşlüm benim,
Şarkı şarkı söyledim, türkü türkü çığırdım.

Yokluğundan delirdi, sulara menekşeler,
Kara sevdalı oldu, duygular- düşünceler,
Bahar gülüşlüm benim, bülbül ötüşlüm benim
Kurtar beni ne olur, meskenim meyhaneler.

Sazların tellerini çekip çekip koparttım,
Başımdaki efkârı, bir boşluğa fırlattım,
Bahar gülüşlüm benim, ceylan gelişlim benim
Aşkını yüreğimde kurşunlara anlattım.

Susturdum şairleri, küstürdüm ressamı
Derman diyerek sürdüm, yarama akşamları,
Bahar gülüşlüm benim, bulut öpüşlüm benim
Hasretinle erittim sinemdeki dağları...

Mustafa Ceylan

Canım

Alev dudakların hep böyle kalsın,
Aşkımı ellere duyurma canım.
Yosun bakışların tek beni bilsin
Gözümden gözünü ayırma canım.

Aşk bu yaştan sonra cin gibi çarpar,
Kader dallarını sallayıp çırpar,
Bana öfkelenir, sana göz kırpar,
Bırak tokat atsın, kayırma canım.

Yaktın ciğerimi eyledin kebab,
Kanaryam, civcivim, öldüren mehtap
Kız seni dinlemek sevap mı sevap,
Yumuşacık söyle, buyurma canım.

Alnıma yazılan yazıya küstüm,
Hasret potasında eriyip, piştim
Açıktım sevdana, çöllere düştüm,
Öleyim açlıktan, doyurma canım.

Çiçeğimsin, sarı gülüm, nevruzum
Kavalıma destan olan süt kuzum,
Bulutlar içinde duran yıldızım,
Sesinden bulutu sıyırma canım.

Mustafa Ceylan

Canım Sevgilim

Caddeler, ışıklar adını anar
Geleceksin diye canım sevgilim.
Gözlerim yollarda izini arar
Döneceksin diye canım sevgilim.

Özlemin içimde dağ olmuş durur,
Gözlerim gözünden bin mektup okur,
Bir baksan, kalbime yağırır nur
Seveceksin diye canım sevgilim.

Sen yoksan bu şehre Neron olurum,
Aşkın trenine vagon olurum,
Güzellere baş ol, ben son olurum
Öpeceksin diye canım sevgilim.

Caddeler, ışıklar ben gibi deli
Hep seni arıyor gittin gideli,
Sen gönlümün gülü, igde diki
Olacaksın diye canım sevgilim...

Mustafa Ceylan

Canıma Okudu Bu Şehirler, Bu Şiirler

Canıma okudu bu şiirler, bu şehirler
Şarkılara işledim çağrılarımı
Ve ağrılarima ağrı kattı küf kokan meyhaneler.
Çare bulmaz, bulamaz Lokman Hekim,
Kırılan aynalarda bir yetim memleketim
Serçe kanadıyla geliyor musun?
Seni sevdiğimi biliyor musun?

Canıma okudu bu şiirler, bu şehirler
Karınca solumasında yıkılası terminaller
Yığınla insan taşır otobüsler, minibüsler
Ama bir tek sen yoksun içlerinde, sen yoksun...
Mektubun geldi okudum, anlamadım
Söyle, söyle bana geliyor musun?
Sensiz yandığımı biliyor musun?

Canıma okudu bu şiirler, bu şehirler
Sabah, selâmsız asık surat yüzler
Akşam, yüzümde yüz arar yüzsüzler
Kulun, kurbanın olayım mıknaatısım benim,
Çek, çıkar beni buralardan, ne olursun?
Bahar esintileri geçmeden yüreğimden
Kurtar beni, anlıyor musun?
Sensiz yandığımı biliyor musun?

Canıma okudu bu şiirler, bu şehirler
Kırık dökük sözcükler,taş duvar caddeler...
Birinden kan akar, birinden pislik kokar
Adamı günaha sokar, bunlar güzelim!
Şu kara bahtıma oturup, bir güzel ağlıyor musun
Sensiz yandığımı biliyor musun?

Canıma okudu bu şiirler, bu şehirler
Saz desen susmuş, park desen uyumuş
Aslında her ikisi birbirine uymuş,
Benim de yazgım buymuş güzelim
Ağrılarım ondan, çağrılarım sana
Söyle, çabuk söyle, durma öyle!
Ellerinde gül, saçlarında dolunay geliyor musun?
Seni sevdiğimi biliyor musun?

Mustafa Ceylan

Cem

İmbiklerden hücre hücre süzüldüm
Değirmende buğday buğday ezildim
Kuzu oldum, bin kancada yüzüldüm
Alın sizin olsun bende ki beni...

Açaraktan kilitlenmiş kapıyı
Yüzbin renge boyar iken yapıyı
Bir gülüşe feda ettim tapuyu
Alın sizin olsun bendeki beni...

Ne malım var, ne mülküm var, bomboşum
Aşk elinden divaneyim, sarhoşum
Bir noktada sona erdi bu koşum
Alın sizin olsun bendeki beni...

Sır sakladım, sırra döndüm aynada
Cevap gelmez yaptığım şu feryada
Yoktur gözüm hem de iki dünyada
Alın sizin olsun bendeki beni.

Cümle yollar bir kavşakta buluştu
Buluştu da yolcular el tutuştu
İblis bile orta yerden savuştu
Alın sizin olsun bendeki beni...

İçim, dışım bayram yeri, gülüyor
Güneş bile nefes alıp soluyor
Sol göğsümde ihtilâller oluyor
Alın sizin olsun bendeki beni

Aşk yüzünden pervanece dönerim
Hem dönerim, hem de candan yanarım
Kopardığım yüreğimi sunarım
Alın sizin olsun bendeki beni

,

Mustafa Ceylan

Ceylanım

Duymazsam sesini billâhi öldüm
Sevgilim ne olur konuş benimle.
Parça parça edip geceyi böldüm
Yakomoz vaktinde buluş benimle.

Ömrüm gelip geçti, kim demiş erken?
Omzuma gurbetin yükü binerken,
Sen gök kuşağısın, yere inerken
Bulut bulut el, el; tutuş benimle.

Bakışın fırtına, ellerinse buz
Deli- divaneyim, kaldım uykusuz.
Aşkın vadisinde bekleme susuz
Irmağım olup da karış benimle.

Çatladı nihayet sabrımın taşı,
Zehrile doldurdum ocakta aşı,
Yastığa koyuunca ikimiz başı
Öpmede, sevmede yarış benimle.
06.11.2001

Mustafa Ceylan

Ceylanım Gel Gel!

Gönül vadisinde susuz dereyim
Ne çağlayanım var, ne akışan sel...
Aşkın yağmurunda zerre zerreyim
Susuz koma beni ceylanım gel gel...

Gönül toprağına attığım tohum,
Yeşermedi kaldı hep boğum boğum,
Bir yerde musalla, bir yerde doğum
Sensiz koma beni ceylanım gel gel...

Dudağında beni parça parça böl,
Öleceksen bile kolarımda öl,
Bin tarafta bomba, bir tarafta gül
Gülsüz koma beni ceylanımgel gel...

Gözümde o güzel gözlerini yum,
Özümde sen, filiz filiz umudum
Sana gelen iki satır mektubum
Pulsuz koma beni ceylanım gel gel...

Kara bulurlara döndü her yanımla,
Sen meleksin amma, ben de insanımla
Yıkıldım, tükendi dizde dermanım
Halsiz koma beni ceylanım gel gel...

Bulmadın beni, ben seni bulmuşum
Güzel gözlerine köle olmuşum
Herkes bağıırken susmuş, susmuşum
Dilsiz koma beni ceylanım gel gel...

Beste: Şenol YAĞAR

Mustafa Ceylan

Çal Dediler Çalamadık Kardeşim

Öyle iğrenç bir dünyada yaşadık
Çal dediler, çalamadık kardeşim.
Portakaldan kırılıyor bak dallar
Al dediler, alamadık kardeşim.

Gönül serçe, dost taşıyla vuruldu
Vuruldu da yerden göğe savruldu
Sevenlerim boynumuza sarıldı
Kal dediler, kalamadık kardeşim.

Esir kaldık kutsal denen davaya
Eller aya çıktı, biz kaldık yaya
Muhabbetin kuşlarını semaya
Sal dediler, salamadık kardeşim

Dünkü uşak nasıl olmuşsa vezir?
Öyle yapmalısın bulmak'çin huzur (!)
Benzin pompasının yanında hazır
Ol dediler, olamadık kardeşim.

Gitmedik te tercih ettik zulmeti
Bu nedenle yaşadık hep gurbeti
Nice mafianın hazır rüşveti
Gel dediler, gelemedik kardeşim.

Aradık, taradık gök ile yeri
Dedik ki 'Yunus' un biziz seferi'.
Bataklıkta açan yasemenleri
Bul dediler, bulamadık kardeşim.

Baston tutar trafikte körleri
O körler ki yuta dursun narları,
Onun bunun sakladığı sırları
Bil dediler, bilemedik kardeşim.

Ey Ceylan' im neden gittin hep terse?
Yel süpürür seni bir gün eserse
Oğul, evlât bu dünyada kim varsa
Ol dediler, ölemedik kardeşim.

02.02.2004

Mustafa Ceylan

Çok Şükür

Bir zaman dolaştım boşu boşuna
Nice ağuları kattım aşıma,
İmanın nurunu bir gün döşüme
Verdiğinde, kulun oldum çok şükür,
Hakk' ı, hakikati bildim çok şükür.

Geçen zamanlara tövbeler ettim,
Yıktım da dünyayı kenara attım,
Birliğinden yüce hazları tattım,
Kendi namazımı kıldım çok şükür,
Hakk' ı, hakikati bildim çok şükür.

He an yanımdasın, andığım zaman
Her an aşkın ile yandığım zaman,
Şu âciz gönlümü sunduğum zaman
İlâhi feyzinle güldüm çok şükür,
Hakk' ı, hakikati bildim çok şükür.

Kur' an' ı "Bismillah" der de okurum
Mısra mısra adın ile şakırım,
Kalbiyle zikreden Ebu Bekir' im
Muhteşem sevdana daldım çok şükür,
Hakk' ı, hakikati bildim çok şükür.

Mustafa Ceylan

Dağ Bile Çöküp Gidiyor

Aman Allah, bu ne kaştır, bu ne göz?
Canımı tenimden söküp gidiyor.
Parça parça edip deli gönlümü
Ayaklar altına döküp gidiyor.

'Karadır kaşların ferman yazdırır'
Yazdırır da canım, candan bezdirir
'Deli dana' misal beni gezdirir
Peşinde gölgece çekip gidiyor.

Yanında nedir ki yosunla yaprak?
Çimen çiçek olur, yürüsen, toprak
Ey moskofun kızı gel aynaya bak!
Peşinden dağ bile çöküp gidiyor.

Zil zurna âşığım sana arkadaş!
Silip geçtin bir bakışta otuz yaş
Aman Allah, bu ne gözdür, bu ne kaş?
Hasret zikkesini çakıp gidiyor.

Sultanlar pes eder senin önünde
İnandım bahar var akan kanında
Gökkuşağı basit kalır yanında?
Ay bile yerlere düşüp gidiyor...

Mustafa Ceylan

Davet

Gönül bahçesine uğra bu gece,
Aşkın çiçeğini deriver gitsin.
Bir yıldız misali kayma ufkumdan
Gece ol, koynuna sarıver gitsin.

Gölge ol, peşimden ayrılma sakın!
Nasıl bıçağından ayrılmazsa kın? !
Ellerin bu kadar Ceylan'a yakın
Avcısın bilirim, vuruver gitsin.

Sıkıca kapat da açma perdeyi,
Unut dertlerini, unut her şeyi.
Bayram sabahına çevir geceyi
Gâribi, yetimi sarıver gitsin.

Kapılar, kapılar dursun sürgülü,
'Siyah saçın belik belik örgülü',
Mahzun gecelerin solmayan gülü
Dalımda goncalaş, duruver gitsin.

Usul usul yürü, ışığı söndür
Sarhoş et aşkınla, başımı döndür.
Gülmeyen bahtımı bir kere güldür,
Çırpınan ruhuma giriver gitsin!

Benim ol, benim ol, benim ol artık!
Yaktı ciğerimi zalim ayrılık.
Duyur nefesini hep ılık ılık
Saçını göğsüme seriver gitsin.

Mustafa Ceylan

Değil

Kaydımı kütükten silin gitsin
Şampiyonluk yarışında yokum
Fil gibi oturmuş göğsüme zaman
İlân edilsin ilân:
Sonunculuğum...

Korkarım böcekten, devden değil
Kaygım dosttan ayrılmaktır
Ölümden değil...
Saray listesine almayın beni
Derdim dağ kadar yüce beynimde
Kaynağı kendimden
Gülümden değil...

Ölüyorsa bebekler
Düşüyorsa kelekler
Çağırmanın safinıza ne olur!
Ne olur, bir çizgi çekin adımın üstüne!
Olamam bendeki ceylana kefil,
Ölümüm bir ceylan gözlüden olacak
Elimden değil...

Kütükten kaydımı silin gitsin,
Bu sahte oyun burada bitsin!
Haykırışlarım canımın çekirdeğinden
Dilimden değil...

Mustafa Ceylan

Deli Gönöl

Yâr yâr diye kuzu gibi
Meler gider deli gönöl.
Uykuları orta yerden
Böler gider deli gönöl.

Göz göz oldu yâreleri,
Ağlatıyor gökle yeri
Yorgun, dargın seneleri
Siler gider deli gönöl.

Kaderi yazılı gülde,
Gül demeti olan elde.
Mecnun gibi çölü çölde
Eler gider deli gönöl.

Hasret elinde چراغی,
Ateş savurur dudağı
Ferhat gibi yüce dağı
Deler gider deli gönöl.

Dost elinden çeker aman,
Gözü yaşlı, başı duman
Yârini bulduğu zaman
Güler gider deli gönöl.

Mustafa Ceylan

Derdiyle Yandığım Kınamam Seni

Derdiyle yandığım kınamam seni
Hasret sevenleri del'eyler imiş
Mecnunca düşünce aşık çöllere
Kendi yüreğini çöl eyler imiş.

Ateş denilen şey basit mi basit
Ayrılık öyle zor, yakıcı asit
Bu ceylan değildir evliya, seyit
Seven sevdiğiyle hâl eyler imiş

Su değilsen bulut bulut gel hele
Dinsin içimdeki korkunç velvele
Benzedim Kerem'e, aşık Veysel'e
Veysel sazı ile dil eyler imiş

Yusuf gibi atma beni kuyuya
Nazik başın şol göğsümde uyuya
Bu çılgın öyküyü melekler duya
Hak seven yüreği gül eyler imiş

18.07.2004

Mustafa Ceylan

Destan Atatürk

Kağnıyla çileyi avuçta tutup,
Türklük ateşini içine katıp,
Allah Allah diye destan yaratıp

Yeniden dirilen vatan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Bismillâh! Ya Mevlâ' m! Açılsın çağım
Yüksekten fırlayan Türk denen çığım,
İyi dinle, işit, hisset çocuğum!

Nabzını ruhunda tutan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Dağ başından dumanları süpüren,
Nice yüzyılları önceden gören;
Her an içimizde yaşıyorsun sen!

Coşalım İzmir'den, Kars'tan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Kuruyan toprağa yağmursun yağın,
Güneşsin Samsun' da ufuktan doğan,
Boğan, kör geceyi kabında boğan

Yurt diye patlayan volkan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Bilimsin, tekniksin, vatan türkümsün
Sevgisin, barışsın bitmez ülkümsün.
Şöyle bir bakıver, yüzümüz gülsün!

Yurdu kucaqlayan insan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Tutuşan yürekte bayrak alısın,
İnsan sevgisiyle öyle dolusun.
Dünyanın başında zeytin dalısın,

Zerreden kürreye umman Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Mustafa Ceylan

Diriliş

Kar yağarken yamaçlarda direnen
Bir kardelen çiçeğidir diriliş.
Al, kırmızı, gonca gonca görünen
Goncaların gerçeğidir diriliş.

Dost dağından yere düşen çığ gibi
Fatihlerin açtığı bir çağ gibi
Ferhatların yüreğinde dağ gibi
Sevdaların ölçeğidir diriliş.

Mevsim mevsim, adım adım yürüyen
Bulutların saçlarını tarayan
Minnacık bir mutluluğu arayan
Sevenlerin merceğidir diriliş.

İnsan insan doldurandır bulvarı
Binbir renge boyayandır duvarı
Gönlümüze sarmalayan baharı
Sevgilinin kucağıdır diriliş.

İnançsızın kafasını oynatan
Türküsunü dağa, taşa dinleten
Damar damar sancıları kaynatan
Umutların ocağıdır diriliş.

Mustafa Ceylan

Doğum Günün

Tanrı'dan dilerim gülsün gül yüzün
Sarmasın sineni elemle hüznün,
Ey saçı ay ışığı, bakışları gün
Doğum günün kutlu olsun bir tanem...

Daha nice yıla ulaşalım biz,
El ele, göz göze dolaşalım biz,
Destan olsun destan, kutsal sevgimiz
Doğum günün kutlu olsun bir tanem.

Senden başka kimim, kimim var benim?
Beyaz gelinliğin olsun kefenim,
Her iki cihanda sana kefilim
Doğum günün kutlu olsun bir tanem.

Acımda, neşemde hep yanımdasın
Vallahi, billahi şu canımdasın,
Aşkımızı kelekler kışkansın
Doğum günün kutlu olsun bir tanem.

Hep sana adadım sana ömrümü,
Sevdanla donattım deli gönlümü
Daim kıskanırım gonca gülümü
Doğum günün kutlu olsun bir tanem.

Şairinim, hediyemdir şiirim
Çağırmasan, kovsan yine gelirim.
İnan bana uğruna can veririm,
Doğum günün kutlu olsun bir tanem.

Mustafa Ceylan

Dokundukça Tenine

Dokundukça tenine, yılları siliyorum
Ey canımın cananı, her şeyimsin sen benim
Tanrı' dan ömür boyu mutluluk diliyorum
Dünya, âlem biliyor, tek eşimsin sen benim.

Dokundukça tenine, siliyorum yılları
Dola güzel, boynuma, dola pamuk kolları,
Ben yıldızım, sen güneş; bakıver de yukarı
Yüreğimi ısıtan güneşimsin sen benim.

Siliyorum yılları, dokundukça tenine
Bırakmam, hiç bırakmam; sarıldım ellerine
Alev alev yakarsın, temmuzsun kış yerine,
Bir ömür sönmeyecek ateşimsin sen benim.

Yılları siliyorum, tenine dokundukça
Yeniden doğuyorum, yâr sana sarıldıkça
Alın yazımsın inan,dünya dönüp durdukça
Yapayalnız gecede gözyaşımsın sen benim.

Mustafa Ceylan

Dokunma Duyusu

DOKUNMA DUYUSU

Ne nefes, ne dil,
.....Ne burun, ne kulak
Bırak ey gözlerim, onları bırak
Gel şu dokunmanın sihrine bak...

Bir aynadır her hücrede duyarga

"Tık! Tık" eder parmaklarım kapıya
Mavi güller açar yüreğinde zamanın
Kesilir ağıtları ana göğsünde
Başı okşanan çocukların...
Ve hasret biter...

*

Hıçkır,
.....Esne
.....Uyu
Züleyha'nın yüreğidir bunu bil
.....Yusuf'a kuyu...
Elma bıçağından kanayan parmak değil...

Nar çiçeği ağzında su damlası neyse
O' dur çöllerde Mecnun'un Leyla'sı...
Su okşar, yel üfürür, gül dokunur gülüm
Ozan sazının tellerinden yürek okunur:

"Çağır Karacaoğlan çağır
Taş düştüğü yerde ağır
Yiğit sevdiğinden soğur
Sarılmayı sarılmayı..."

Bu özlem haykırışı, söyle niçin?
Bunca çile, bu öldüren kara sevda
Dokunmak için...

*

Ara, bak, gör,
.....Bil, bul, ol...
Eritmeli sıfatları oğul, sıfatların içinde...
İçinin dehlizinde nice şehir ışıkları yanıp söner
Ağrıları dindiren bir İstanbul toprağı mı
Dokunmayı beklediğin
Veysel'in sadık dostu mu özlediğin o yer?
Ölmeden evvel ölmeli insan dediğin...

Dokunduğunda bana, yıkarım dağları
Süslerim masmavi yangınlarla düşlerimi
Bir anda barışa dönüşür ruhumdaki kavga
Günahlardan temizlenir defter
Kelebek nabızı avuçlarımda gayri sıla
Ve gurbet biter...

Her müzede, taş heykeller önünde
Aynı levha:-"Lütfen dokunmayın! "
Şaşırır kalırım...
"Hacer-ül Esved" giderir ancak damar damar
Parmağımın sancısını, yüreğimin acısını
Sevinçten ağlar, ağlarım...

Bin aşk taşır her hücrede duyarga...
Ve sohbet başlar...

...

Mustafa Ceylan

Dost Ahmet apa' ya Hayyamca işte

'İki yabancı geçmiş karanlıkta' gördüm
Birisi ötekine demiş ki: 'Baba! ..'
Dünya denen zilliyeye hatırın sordum
Bir bakışta anlarm'ola acaba? ...

'Bir Yüce Sevdadır' aklı eviren
Karpuz kamyonunu yola deviren
Aha... Ta yukarıda filim eviren
Seninle beni de affeder mi acaba? ...

Mustafa Ceylan

Dörtleme

Domatesin kabuğu, soğanın zarı
Ten kafesinde çırpınan kuştur can
Gök renginde doğu, akça batı
Kan kırmızı güney ve simsiyah kuzey
Çırpınıp durmada sebep sebebe
Yön içinde yön, can içinde can
Gerçeğin aynasının sırrı dörtleme

Dört kapı, dört usül, dört mevsim
Kudret helvasını verdim serçeye
Dört arzu, dört unsur, dört secde
Bıçak atmak bulutlara boşuna
Bir baştan bir başa aşktır kütük...

Mustafa Ceylan

Durup Dururken

Nereden karşıma çıktı, anlamadım
Taş kesilen zamanın ellinci boyutunda
Bu sürmeli gözlü, yanık yürekli güzel?
Bölük pörçük etti uykularımı birden;
Durup dururken...

Tutuşturdu şarkıları ruhumu alev alev
Nice ezgiler yakaladı
Gönlümün tellerinden;
Çiğ damlatan seher yeliydi dudakları
Özlem iniyordu göz bebeklerinden...
Nereden karşıma çıktı, anlamadım?
Durup dururken...

İklimler ağaran saçlarımda
Deli taylor gibi soluyorken,
Kentin kulesindeki saat
Acımasız tokmağını ömrüme
Güm güm vuruyorken
Bebek gülmesinde masum,
Derviş zikrinde kanatlanmış kuşum
Gün güneşlikken havalar
Nereden karşıma çıktı, anlamadım?
Durup dururken...

Yüreğimin saçaklarında umutlar
Kılıç kılıç uzanmış buzken
Kardelenler misali çıkıverdi karşıma
Bir bahar, bir çiçek yağmuru ki
Diyecek yok telâşına!
Yorgun postacının titrek elleriyle
Verdiği mektupları okurken
Nereden karşıma çıktı anlamadım?
Durup dururken...

Paydos demiştim şiire
Şairlere küsmüştüm inanın!
Duyguları paslı kutulara kilitlemişim
Yanılmışım, bilmemişim...
Toprak sonsuzluğuna
Gel gel diye çağırırken
Yeniden ellerim aldı kalemi,
Yeniden kâğıtlarda mısra mısra
Şarkılarım...
Şimdi o ağlar, ben yanarım!
Anlamadım, bu güzel
Karşıma çıktı nereden?
Durup dururken...

Mustafa Ceylan

Dün Gece

Dün gece göğsümde bulut gibiydin
Terin bal-kaymaktı, bir dut gibiydin
Ceylan avcısıydın, haydut gibiydin
Sarılıp ta yatağa yattığın zaman.

Elinle saz çaldın, çaldın inlettin
Aşkımızı kâinata dinlettin,
Anadan üryandın, oh iyi ettin
Üstünde ne varsa attığın zaman.

Fısıldadın aşkı, söyledin şarkı
Kırıldı feleğin bacağı, çarkı
Billâhi meleğin yok senden farkı
Dünyayı üç pula sattığın zaman.

Mustafa Ceylan

Dünya mı Batar Sanki?

Öyle sıkıntılar içindeyim ki
Rakamlarla ifadesi mümkün değil,
Ama şu başkasında göbek atan
Rakamlar var ya
Bir de bana baksa dünya mı batar yani?

Mesela şu sayısal loto tutsa cebimdeki
Rakamları yanyana bir altılı gelse
Anasını sattığımın sayıları
Ömrüm boyunca gülmediniz yüzüme
Şu sıkıntımı bari görün
Kör mü gözünüz be!

Öyle sıkıntılar içindeyim ki
Bana yakışmıyor,
Aşıyor boyumu kat be kat
Tanrı biliyor...
Sadece ben olsam gene iyi,
Evlâtlarım da aynı durumda
Öyleyse ulan oğlum rakamlar
Ömürde bir kere gülün be!
Bir kere olmaz mı yani?

Artık şansa kaldı işimiz,
Ya da yok yere satılık evimiz
Alan yok mu he fırsatçılar, alan yok mu? !
Üç otuz paraya desem leş kargaları,
Hep beraber tünerler başıma...
Yardım edin, faizsiz borç verin desem
Güler, burun kıvrırırlar şu elli yaşıma...
Ulan sayılar be, bir kere dönün de gelin
Bir de biz olalım ne olur damatla gelin,
Dünya mı batar?
Sıranız mı bozulur anasını satayım?

Banka kredi kartları bir taraftan,
Gırtlığa kadar borç cabası,
Kazancımın tamamı faize yetmiyor
Neredesiniz be rakamlar?
Kurtarın bu gece beni,
Yoksa burnumdan kan damlar! ! !

2.08.2003

Mustafa Ceylan

Edalım-Sevdalım

Anla canım, sensizlik içimde dalgalansa
Tümen tümen geceler gözlerime akar ya.
Bir kanarya yavrusu bakışınla uyansa
Kavurur hücre hücre şu beynimi yakar ya..

Sen kokulu bir mendil, sen çıldırtan bir zalim
Dayanamam bu derde, n' olacak benim halim?
Kapasam gözlerimi yosun bakışlı yârim,
O yemyeşil gözlerin hep karşıma çıkar ya...

Ay geceyi ben seni, boyun büküp de bekler
Uçuştukça gönlümde sevdalı kelebekler,
İlk bahar senle başlar, seni açar çiçekler
Dokunduğun goncalar burcu burcu kokar ya...

Alırım haberini, geçtiğin o yollardan
Selâmın geliverse kurtulurum bu dardan,
Tanrım övmüş yaratmış, inan ki seni nurdan
Hasretin zindan bana, karanlığa sokar ya...

Unutma Ceylan' ını, gurbetlerde unutma
Ben sana vurulmuşum, herkes ile bir tutma
Geleceğim diyerek sakın ola avutma
Şakadan yalan bile, beni yere yıkar ya...

Mustafa Ceylan

Elbette Unutamazsın!

Unutamazsın, gözlerimin rengini
Unutamazsın, hiç bitmeyen sevgimi
Unutamazsın çılgın buselerimi
Unutamazsın canım, unutamazsın.

Beni görürsün, baktığın her bir yerde
Beni sorarsın zifiri gecelerde,
Beni sararsın efsunlu seherlerde
Dayanamazsın canım, bırakamazsın.

Duyarsın tatlım, sesimin yankısını
Söylersin balım, aşkımın şarkısını
Ararsın gülüm, tenimin kokusunu
İnandım, gülü bile koklayamazsın.

Asla ağlatmam, ben seni üzemem ki
Yalan dünyada eğlenip gezemem ki
Nidem yazıdır, yeniden yazamam ki?
Yazılmışım; el yerine koyamazsın.

Sevdim delice; Tanrı' m buna şahitsin!
Neden diyorsun: "İstirap burda bitsin? "
Bilmiyor musun yalnız bana aitsin?
Ben saklasam bile, sen saklayamazsın.

Unutma beni, unutma ellerimi
Unutmam seni, o kahve gözlerini
Bahar gülüşlüm koklasam her yerini
Elbet unutamam; unutamazsın.
Unutamazsın canım, unutamazsın...

Mustafa Ceylan

Ellerimde Ayışığı

Gün harmanında savrulmuşum ben
Gün yanığı yüzüme bakın da görün
Ateşler içinde kavrulmuşum ben
Suların uykusuna verin de görün...

Pembeler karanın en yasak aşkı
Ressam fırçasını sallayıp gider.
Tutmak elimde değildir zamanı
Postacı mektubu pullayıp gider...

Bir gülün sevdası kefen biçiyor
Ölmek istiyorum, lâkin ne mümkün.
Gecenin koynundan ses verir sesim
Bakış kurşunuyla vurulur dün, bugün.

Pınarların şırıltısı hüznüme gebe
İçimde tayfunlar oynar körebe...
Kalbim son ağrısını çekiyor işte
Bir saniye içine girin de görün...

Ben, yazılmamış şiirlerin aşığı,
Ben, yorgun duvarların sarmaşığı
Anlamak isterseniz, bilmek, öğrenmek
Gelirim düşlerinize bekleyin bir gün
Saçlarımda çiğ, ellerimde ay ışığı...

Mustafa Ceylan

Elmadağ'a Hasretim

Gurbetin kahrı çekilmiyor,
Günler o kadar uzun ki
Tespîh tespîh çekiyorum,
Gurbet çekilmiyor...

Özlemişim doğduğum yeri,
Tarhana çorbasında kaşığımı unutmuşum
Bir halay tutturmuşum düğünlerde...
İdris Dağı' na bakarken, Gelin Kayası' nda
Can veren, cerene vurulmuşum...
Tandır dumanları tütmüş düşlerimde
"Gıynaç" kokusu, "kete" sarısında canım
Buz gibi suyunu içmişim kana kana,
Geri verin ey seneler, geri verin
O köydeki çocukluğumu bana...

Kargalı bağlarında "şışit" im durur,
Ovanın çayına atılırım
Hasretim sana, değişmeyen baharım...
Yanar ağlarım...

Mustafa Ceylan

Essin Deli Rüzgâr

Essin deli rüzgâr, içimde yangın
Yalnızım, sensizim ah yanıyorum!
Sardıkça ruhumu o güzel aşkın
Alevler içinde uyanıyorum...

Kışın ortasında bahar gibisin,
Beni benden alır ılık nefesin,
Billâhi sevdiğim sen de delisin!
Hasrete sabırla dayanıyorum...

Essin deli rüzgâr, içimde deprem
Bu ayrılık değil korkunç cehennem...
Alevler içinde ufkum, çerçevem
Ateşin rengiyle boyanıyorum...

Gönül dağlarımda açan kardelen,
Simsiyah geceyi ortadan bölen.
Karşıma geçip de naz edip gülen
Doru tay, ben sana kıyamıyorum...

Essin deli rüzgâr, tüter dumanım
Gurbet ellerimde geçmez zamanım.
Şevdanla akıyor damarda kanım,
İnan ki, sevgine doyamıyorum...

Soğuktur geceler geçmek bilmiyor,
Ne kadar çağırırsam yârim gelmiyor.
Gökten yağmur yağsa beni bulmuyor,
Nice bulut geçti sayamıyorum...

Essin deli rüzgâr, Ceylan ağlasın
Çıldırırsın, yas tutsun, kara bağlasın.
Söyleyin gelmezse mektup yollasın
Bu sıra sesini duyamıyorum...

Beste: Mevlüde BUDAK

Mustafa Ceylan

Ey Dostum !

Güneş olup zamanların üstüne
Doğmalısın ey cananım, ey dostum.
Seni sende bıçaklayan haini
Boğmalısın ey cananım, ey dostum.

Yağmur misal ahir zaman çağına,
Umutların su bekleyen bağına,
Damla damla hem soluna, sağına
Yağmalısın ey cananım, ey dostum.

Düşerekten kızgın saçta potaya,
Aşk kılıcın kuşan da gel ortaya.
Cümlelerin sonundaki noktaya
Sığmalısın ey cananım, ey dostum.

Tamahkârsan, oldun gittin bir hasta
Cömertlere yol gösterir tek usta.
Gizleyerek iyiliği üst üste
Yığmalısın ey cananım, ey dostum.

Benliğinden çıkarıver gururu,
Var menzile içiver aşk şurubu.
Bulutların memesinden yağmuru
Sağmalısın ey cananım, ey dostum.

Helâl kazan ekmeğini, aşını
Dindir artık, gözlerinin yaşını.
Hakikatin karşısında başını
Eğmelisin ey cananım, ey dostum.

Beyaz sayfa kabul etmez bir hata,
O muhteşem seni, beni okuta.
Ellerinle aşk dağından buluta
Değmelisin ey cananım, ey dostum.

Ruh kökünde gurbet mi var, sıla mı?
Zerrelere esirgeme selâmı...
Dilindeki şu lüzumsuz kelâmı
Kovmalısın ey cananım, ey dostum.

Ey Ceylan'ım kaybetme hiç neşeni,
Nur iklimi sarmalamış hep seni.
Tutup içten sevmeyeni, seveni
Sevmelisin ey cananım, ey dostum.

Mustafa Ceylan

Fay Hattı Üstündesin

-Ben güzelim diyen M' ye...

Pembe bir çuhanın üstünde dönen
Delik gözetleyen masa topusun.
Elinden hayâlet bile tutamaz
Kulpuyla kilidi bozuk kapısın.

Kovarak ceylanı yalnız yatmışsın,
Gönlüne ödünç bir kukla tutmuşsun
Fay hattı üstüne temel atmışsın
Her an yıkılacak çürük yapısın.

Başını kaplamış hayâl ile düş,
El âlem elinde yırtılmış peluş,
Dereden kaçarken denize düşmüş
Suyun dalgasında saman çöpüsün.

Nice dost edindin hepsi dillerde
Sürünüp durursun böyle yerlerde
Dermansız hastaya iğrenç ellerde
Değil sağlık vermek, ölüm hapısın.

Olmadın Ceylan'a bir defa candan
Kara kaderine oturup da yan,
Karanlık içinde masa altından
Parayla verilen sahte tapusun.

Mustafa Ceylan

Gecenin Koynunda

Gece saat üç kırk sekiz
Tenini arıyorum, kokun gerek bana
Çık gel neredeyse, ne haldeysen? !
Aşkın engerek bana!

Gece sat üç kırk dokuz
Hasretin içimde sonsuz...
Çılgınım, deliyim yollara düştüm
Geceler kar, geceler buz...

Gece sat üç elli
Seni, sadece seni sevdim, yüzümden belli
Zıpkın olup saplandın ciğerime
Bendesin temelli...

Gece saat üç elli bir
Gel, gel artık koynuma gir!
Aklım iflâs topunu atıyor
Beynimi çevir...

Gece saat üç elli iki
Öldüğümde anımsarsın belki
Nefesin gül açıyor kalbimin toprağında
Sevmek mi senin ki? ..

Gece saat üç elli üç
Kahrolası ayaklarım sana koşuyor
Peşimde gece bekçisinin düdüğü
Sırtımda seneler hörgüç...

Gece sat üç elli dört
Kırdım kalemi, sensizlik başa dert
Aşkın fırınına düştüm, neyleyim
Ateşinle üstümü ört...

Gece saat üç elli beş
Hastane önünde mahalleli, ağlaşır bacı-kardeş.
Baykuş sesinden çöker çatılar;
Cennet hesaplı, Cehennem beleş...

Gece saat üç elli altı
Tenini, kokunu arıyorum; çağ kısaldı.
Çık gel neredeyse bir tanem? !
Buselerin masaldı...

Mustafa Ceylan

Gene Gelirsin Gece

Kovalasam da seni gene bana gelirsin
Derdimi, efkârımı tomar tomar verirsin
Simsiyah bir çarşafıa yutuyorsun zamanı
Yüzbin güneş ile sen, inşallah geberirsin!

Mustafa Ceylan

Gölge

Bir ömür peşimde gezinip durdun,
Yorulmadın kara gölge nedense?
Yollarda başını taşlara vurdun
Acıdım haline dinle be gölge.

Ben büyüdüm, sense her gün kısaldın,
Ayaklar altında, yerlerde kaldın.
Bana bağlanmakla belayı buldun,
Yan gelip yatmadın şöyle be gölge.

Düştüm zindanlara beni bekledin,
İlerledi yaşımla, sen de tekledin...
Gizli sırlarımı tutup sakladın,
Yârimin gezdiği köyde be gölge.

Bazen önümdesin, bazen arkamda
Yıkıldım... Yıkıldın, her bir adımda.
Ne buldun bilemem, sen bu adamda?
Senle yaşıyorum, senle be gölge.

Mustafa Ceylan

Gönül Atı

“At rüyâ görürmüş”, bilim öyle der
Bizde gönül atı, dörtnala gider.
Bıktım yaşamaktan sıkıntılarla
Oldu parça parça, sırtımda eğer...

Mustafa Ceylan

Gönül Bahçesine Uğra Bu Gece

Gönül bahçesine uğra bu gece,
Aşkın çiçeğini deriver gitsin.
Bir yıldız misali kayma ufkumdan
Gece ol, koynuna sarıver gitsin.

Gölge ol, peşimden ayrılma sakın!
Nasıl bıçağından ayrılmazsa kın? !
Ellerin bu kadar Ceylan'a yakın
Avcısın bilirim, vuruver gitsin.

Sıkıca kapat da açma perdeyi,
Unut dertlerini, unut her şeyi.
Bayram sabahına çevir geceyi
Gâribi, yetimi sarıver gitsin.

Kapılar, kapılar dursun sürgülü
Siyah saçın belik belik örgülü.
Mahzun gecelerin solmayan gülü
Dalımda goncalaş, duruver gitsin.

Usul usul yürü, ışığı söndür
Sarhoş et aşkınla, başımı döndür.
Gülmeyen bahtımı bir kere güldür,
Zevkten kahkaha at, gülüver gitsin!

Benim ol, benim ol, benim ol artık!
Yaktı ciğerimi zalim ayrılık.
Duyur nefesini hep ılık ılık
Uykumu yarıya bölüver gitsin.

Mustafa Ceylan

Gönüller Sultanı

Ankara' nın ortasına oturmuş
Işık saçar gönlümüzün sultanı.
Maneviyat göklerinde öten kuş
Sanki uçar gönlümüzün sultanı.

Ankara' nın ortasında dergâhı,
Aşk, imandır, sevgi, dostluk silâhı
Getiriyor goncalanmış sabahı
Çiçek açar gönlümüzün sultanı.

Ankara' nın ortasında bir düğün
Çözülüyor içimizde bin düğüm,
Her saniye düşlerimde gördüğüm
Bize koşar gönlümüzün sultanı.

Ankara' nın ortasında meşale,
Işık verir toprağa ve hilâle,
Cümle gönüllerde yetişen lâle
Misler kokar gönlümüzün sultanı.

Mustafa Ceylan

Götüreceğim

Dağıldı ufkumda sihirli duman,
Bu dertli türküyü bitireceğim.
Eridi kar gibi zaman ve mekân
Tutup ellerinden götürüleceğim.

Terket geceleri boşluğa terket,
Çağıldar içimde huzur, bereket.
Zümrüt şafaklara az kaldı sabret!
Tutup ellerinden götürüleceğim.

Bütün istasyonlar aydınlık güzel,
İşte bu trende ebed ve ezel.
İster su ol, ister ateş, ister yel
Tutup ellerinden götürüleceğim.

Bütün mesafeler aşk ile sarhoş,
Eridi kin, öfke; hudutlar bomboş.
Gel sarıl boynuma, durma haydi koş!
Tutup ellerinden götürüleceğim.

Çiçek açtı dallar, işte apansız
Ötelerde bizi bekler bir yıldız.
İster putperest ol, ister imansız!
Tutup ellerinden götürüleceğim.

Gurbeti alnına yazmış olsan da,
Gizli iklimleri gezmiş olsan da,
Yüz bin kere tövbe bozmuş olsan da
Tutup ellerinden götürüleceğim.

Beste: Mevlüde BUDAK

Mustafa Ceylan

Göz Altında

Dikenleri goncasını
Bulundurur göz altında.
Bahçıvanı bahçesini
Bulundurur göz altında

Kaplumbağa kabuğunu
Yağız atlar topuğunu
Sulak tarla boz tohumu
Bulundurur göz altında

Gönül kuşu kafesini
Bulutlar dağ tepesini
Hakk aşığı nefesini
Bulundurur göz altında

Gökyüzünü yıldızları
Aynaları yaldızları
Çılgın dili ağızları
Bulundurur göz altında

Dallarımız çiçekleri
Toprağımız böcekleri
Anaları çocukları
Bulundurur göz altında

Güvenlikçi mahpusları
Fitilleri fânusları
Yeşil kabuk karpuzları
Bulundurur göz altında

Nurdan sistem gezegeni
Elektronlar çekirdeği
Cümle sözler son gerçeği
Bulundurur göz altında

Şairimiz şiirini
Âlimimiz fikirini
İnanan dost, zikirini
Bulundurur göz altında

Ceylanlarım ceylanını
Mehmetçik de vatanını
Mü' min elbet kelâmını
Bulundurur göz altında

Mustafa Ceylan

Göz Yaşını Silmeliyim

Nazlı yârin yanağından
Göz yaşını silmeliyim.
Takvimlerin yaprağından
Göz yaşını silmeliyim.

Ağlayan mor menekşenin,
Gurbet ellere düşenin,
Hicran yolunda koşanın
Göz yaşını silmeliyim.

Dalında gonca güllerin,
Öksüz kalan bülbüllerin,
Yâre giden mendillerin
Göz yaşını silmeliyim.

Mecnun gibi aşıklardan,
Yunus gibi eşiklerden,
Bir yavrunun beşiklerden
Göz yaşını silmeliyim.

Çeşmeye bakan taşların,
Buluta değen kuşların,
Caddelerde ağaçların
Göz yaşını silmeliyim.

Mustafa Ceylan

Gurbet mi dedim?

Parça parça edip deli gönlümü
Kuşlara, kurtlara yem et mi dedim?
Araya araya bulduğum güller
Sana emanetti, kaybet mi dedim?

Ne umursamazsın, ne de kaygısız!
Geçmiyor bir günüm, dertsiz-tasasız.
Cadılar cadısı Ayşe adlı kız
Çağırdın da beni, "sabret mi" dedim?

Bir telefon etsen, "Hadi gel! " desen,
Bakıp gözlerime, "Biraz gül! " desen,
"Öleceksen bile, bende öl! " desen
Vuslat bahçesine ahret mi dedim?

Dolgun dudakların tebessümle hoş,
Baksam ardın sıra olurum sarhoş,
Tuttu "Sayısal" ım, haydi bana koş!
Aşkımız bir oyun misket mi dedim?

Bir baksan, ceylanlar kör olur gider
Afrodit tahtından istifa eder...
Senden ayrılık mı ölümden beter!
Araya girecek gurbet mi dedim?

Mustafa Ceylan

Gül Üstüne

Çarşafın, yorganın, perden
Gül üstüne güller açıyor.
Fakirim, yoksulum; lâkin yüreğim
Gül üstüne güller açıyor.

Bitmesin gece kollarında,
Tükensin ömrüm yollarında,
Baharı yaşarken senin yanında
Gül üstüne güller açıyor.

Çağırır gözlerin beni uzaktan,
Kurtarır ipek tenin büyük tuzaktan,
İnan ki seni sevdiğim zaman
Gül üstüne güller açıyor.

Uykun, uykun karanfil uykusu
Duygun, duygun ırmaklar dolusu,
Kalbim, kalbim seninle doğrusu
Gül üstüne güller açıyor.

Beste: Mevlüde BUDAK

Mustafa Ceylan

Gölüm

Bu aşkın ateşi sardı tenimi
Dumanım tütüyor, sönmüyor gülüm.
Bırak ellerini elimde kalsın,
Gurbete gidenler dönmüyor gülüm.

Hasret girdabına düştüm giderim,
Şu zalim kadere küstüm giderim,
Gönül dağlarından estim giderim
Bulutlar ağlıyor, gülmüyor gülüm.

Sevgi denizimin sonsuz kıyısı,
Dilimin duası, aşkın şarkısı
Mavi gök yüzünün çılgın martısı
Kanat kanat yere inmiyor gülüm.

Hasret yokuşuna çıktım giderim,
Dağları yerlere yıktım giderim,
Yorgun seneleri yaktım giderim
Umudun kandili yanmıyor gülüm.

Bir kara sevdadır içimde duran
Ezberimde adın, dilimde her an,
Bak perişan oldu, bu garip Ceylan
Hayat, hiçbir umut sunmuyor gülüm...
Beste: Şenol YAGAR

Mustafa Ceylan

Gölüme Veda

Az kaldı ölmeme biliyorsun sen
Gideceğim buralardan bir Pazar günü
Birkaç tanıdık dost taşıyacak
Tahta tabuttaki sessiz vücudumu
Ölmeme az kaldı biliyorsun sen...

Gideceğim ve dönmeyeceğim buralara
Yaptıkların yanında kâr kalacak,
Göstermelik bir hüznün düşecek dudağına
Yüreğin dans edecek, ruhun sevinçte
Asla bir daha dönmeyeceğim buralara...

Mavi deniz, bembeyaz köpükler
Ve martılar, yeşil yamaçlar,
Kuzular, kuzularımı bırakıyorum,
Bir de yürek gümbürtüsü şiirlerimi
Bel ki okumazsın bile onları
Sana, tek sana bırakıyorum buraları...

Kurtulacaksın sigaramdan,
Rakımdan, şişelerden
Alacaklılar aramayacak bundan böyle
Çan borcumu vermeye gideceğim ötelere
Ötelerde sütçü, tüpçü, bakkal olmayacak Belki de...
Unutacaksın, unutacaksın beni de...

Rüzgâr senin, yağmur senin, güneş de
Boy boy torunlarımla gülüp oynayacaksın
Beklemeyeceksin yolumu pencerelerde
Özgürsün, doya doya yaşayacaksın...

Ütü derdinden, yemek derdinden
Ve kirlilerimden
Kaprislerimden, öfkemden kurtuluyorsun.
Manyakça aşklarımın,
Daktilomdan, kâğıtlardan
Geceleri sessizliğimle düşen yıldızlardan
Sofra kurmaktan, hesap sormaktan Kurtuluyorsun...
Haydi gül, oyna! .. Ne duruyorsun! ...

Az kaldı ölmeme biliyorsun sen
Gideceğim buralardan bir Pazar günü...
Son düdüğ ötecek, maç bitecek işte
Hoşça kal e mi? ...

Mustafa Ceylan

Güvercin

İçinde sen yoksan geçmesin yıllar
Şayet kokun yoksa esmesin rüzgâr,
Bırak, beni benden alsın bu efkâr,
Kanatlan, havalan, uç be güvercin!

Beyazlar yakışır ipek tenine,
Bir yıldız benzeri düştün kalbime.
Dumanlıdır başım, gel çabuk yine
Başıma bin belâ aç be güvercin!

Gönlüm kafes değil, irem bağıdır
Mutluluk, özgürlük, barış dağıtır.
Yolunu beklerim inan kaç yıldır!
Şu deli başımda uç be güvercin!

Gagala beynimi, kanat tak bana
Benim ol, bende kal, gitme yabana!
Cümle şiirleri yazmışım sana
Sensiz hayat bomboş, hiç be güvercin!

Bıktım şehirlerin gürültüsünden,
Usandım taş gibi görüntüsünden.
Çok fazla bir şey mi istedim senden?
Bir kere ufkumdan geç be güvercin.

Benden selâm götür bütün kuşlara,
Bak, nasıl alıştı gözüm yaşlara?
Ne olur bir sefer Ceylan' ı ara!
Dalındır, omzumu seç be güvercin.
21/ 22.07.2001

Mustafa Ceylan

Güzelim Beni

Gönül verdi isem yık demedim ya
Perişan eyledin güzelim beni.
Hasret ateşiyle yak demedim ya
Alevde közledin güzelim beni.

Gölüşün iklimi çevirir kesin,
Bahar çiçek çiçek göğsünde senin,
Karanfil kokmuştu dün gece tenin
Demek ki özledin güzelim beni.

Çevirdin, çevirdin çılgın, deliye
Ey bahtın verdiği büyük hediye!
Apansız çıkarım karşına diye
Yollarda gözledin güzelim beni.

Anla be sevdiğim sen beni anla
Bak neler değişir akan zamanla.
Hem dudak ile, hem ayaklarınla
Çiğneyip düzledin güzelim beni.

Mutlu günler gelir diye yakında
Dolanıp durursun sonsuz ufkumda.
Kanıml aksın, canım çıksın uğrunda
İmbikten süz dedin güzelim ben.

16.11.2001

Mustafa Ceylan

Haberim Yok

Bir kapıdan içeriye
Girmişim de haberim yok.
Bin odayı bir kilide
Vermişim de haberim yok.

Ne ki Ceylan' ımın sözü?
Kan, yaş ile dolmuş özü,
Bir aynada on bin yüzü
Görmüşüm de haberim yok.

Dağ dayanmaz feryâdına,
Ceylan diyorlar adıma,
En sonunda muradına
Ermişim de haberim yok.

Düşüp sonsuz deryalara,
Daldım, gülden deryalara.
Yüreğimi bulvarlara
Sermişim de haberim yok.

Bir ışıpta bin görünen,
Çiçekten "urba" bürünen,
Milyon parçaya bölünen
Bir' mişim de haberim yok.

Beste: Şenol YAĞAR

Mustafa Ceylan

Haberin Var mı?

Yâr sunduğun şerbeti
İçtim, haberin var mı?
Tırpan ile gurbeti
Biçtim, haberin var mı?

Susamıştım sevgiye,
Sensin bana hediye,
Çileyi kaymak diye
Seçtim, haberin var mı?

İki gözüm iki sel,
Yeter gayri durma gel!
Seni bulmadan evvel
Hiçtim, haberin var mı?

Buldum "Bizim Yunus" u
İbadettir uykusu...
Zaman köprü, bende su
Geçtim, haberin var mı?

Ceylan seni bulacak,
Bulup da kurtulacak...
Gönlümü köşe bucak
Açtım, haberin var mı?

Mustafa Ceylan

Hakikat

Gerçek yüzünü gösterdin bugün
Maske düştü, sır döküldü işte
Sakladın, sakladın bu güne dek,
Bir fiske patladın işte...
Ortalık toz duman
Of aman, aman! ! !

Yuvasız kuş sanıyordum
Dalıma konsun istedim, yanılmışım
Perde kalktı, herşey
Gün gibi ortaya çıktı.
Tam bir yıl avuttun beni, tebrikler
Ama bütün bunlar, canımı sıktı
Haberin olsun, bitti zaman
Of aman, aman! ! !

Alnına vurulmuş yazın, doğruymuş
Söyleyen doğru, dosdoğru demiş
Bu ceylan mı? Bu ceylan nasıl aldanmış
Şimdi anlamış, naneyi yemiş?
Çünkü oyun bitti, başımda duman
Of aman, aman! ! !

Şiir yazmıyorum onun için
Her şey tamam! ! !

Mustafa Ceylan

Hal-Hatır

-Gene o zalime...

Bir fincan kahvenin hatırı nerde?
Hani gün görmüş, hal bilen birisiydin?
Menfaatin yoksa şayet
Selâm bile vermezsin sen adama;
Yaptığım iyilikler gözüne dursun!

Bir fincan kahvenin hatırı nerde?
Ben, güzeller güzeliyim diye övünüyordun,
Güzellik görüntü de değil civanım
Durgun suya bir bak, ne göreceksin?
Unutma, sen de bir gün çökeceksin! ..

Bir selâmın yaptığını on emir yapmaz
İstemek güzel ama, vermek kudrete bağlı
Bazı şeyler var ki, paranın hükmü geçmez
Ah bunu bir öğrenseydin! ...

Her insanın içinde bir saray var,
Ve gönül, o sarayın sultanı...
Mühim olan o sultanın tahtına kurulmak
Gerisi boş, bomboş..

Mustafa Ceylan

Halka Halka

*Sema düğün olan yerde olur
Yas olan yerde değil...
– Mevlâna –

Semâ da bir, semah da bir
Gece de bir, sabah da bir
Kahkaha da, ah-vah da bir
Hepisi de halka halka:
Halk'a halk'a, halk'a halk'a...

Zikir de bir, fikir de bir
Zengin de bir, fakir de bir
Her duada şükür de bir
Hepisi de halka halka:
Halk'a halk'a, halk'a halk'a...

Kudüm de bir, cura da bir
Yazı da bir, tura da bir
Erkan da bir, sıra da bir
Hepisi de halka halka:
Halk'a halk'a, halk'a halk'a...

Halkanın ortası Kâbe,
Birdir devle, minik bebe
Dost Ali'yle, Muhammet' de
Hepisi de halka halka:
Halk'a halk'a, halk'a halk'a...

Değil mi ki insanız biz
Her bedende bir canız biz,
Coğrafyayız, vatanız biz
Hepisi de halka halka:
Halk'a halk'a, halk'a halk'a...

Sema da bir, semah da bir
Sevap da bir, günah da bir
Esas olan tek sevgidir
Hepisi de halka halka:
Halk'a halk'a, halk'a halk'a...

Halk da zaten Yüce Hakk'a...

Mustafa Ceylan

Hasan Dost'a

Dinle ey Hasan' ım sözümü dinle
Benim gibi sazı çalamazsın sen.
'Bahara' boşuna aşığım deme
Dalında bir çiçek bulamazsın sen.

Haydi be, ey dostum cevap yetiştir
Göklerin çatısı bir değil beştir,
Bu ceylan vallahi sana kardeştir
Söz ile meydana gelemesin sen.

'Beyan' etmek zordur, gönülden sırrı
Gösterirler bir an Halep, Mısır'ı
İşte bu internettir, bulmaz hasırı
Uçan halılarda kalamazsın sen.

Ey Ceylan garibe fazla çattın dost
Toroslardan öte ok fırlattın dost
Bozüyük'te uçan son kanattın dost
Seramikten ayna alamazsın sen...

Mustafa Ceylan

Hayâl Meyhanesi

HAYAL MEYHANESİ

-I-

Hayâl meyhanesine oturdum bugün
Yeşil şarap istedim sakiden inan
Gözlerimin önüne gözlerin geldi
Daha ne desin Ceylan? ..

Önce şaşırdı saki, yüzüme baktı
"Abi sen tayyaresin" dedi bıraktı
Ruhuma çağıl çağıl ırmaklar aktı
Dedim: Nerdesin Ceylan?

Öteki masalarda sımsıcak sohbet
Ben mi? Yapayalnızım içimde gurbet
Saki, hani şarabım? Dedi ki: Sabret!
Nasıl sabretsin Ceylan?

Duvar da titrek ışık, tıpkı ben gibi
Bir bardak şarap geldi göründü dibi
Hayâl meyhanesi n'apsın garibi?
Valla hayretsin Ceylan!

-II-

Mor, mavi, pembe pembe, renkler cümbüşü
Kendimde değilim bak,
Gözlerimde gözlerinin gülüşü
Demem, söylemem ey ipek tenli yâr!
Hiç kimseye belli etmem, gördüğümüz düşü...

İlkin ney sesi, beynimin pimi çıktı galiba
Ardından muz kokan teninin çağrısı
Terketti meyhaneyi öbür masalardaki insanlar
Bir saki, bir de ben kaldım
Bunda ne var? ..

Ve
Ve buz kesti zaman, hissettim! ..
Ve
Ve kapandı gözlerim gözlerinin üstüne...

Uyandığım da
"Günaydın" dedi bir polis
Bir baktım ki ne göreyim?
Eşya, doğa yemyeşil sis...
Kavis içinde kavis...

Ağustos / 2003

Mustafa Ceylan

Hayat Sensiz Çok Güzel

Bu son olsun, bu son; dönme geriye
Gelirsen yüzüne bakmayacağım.
Yıktığın köprünün altında kaldın
Vallahi elinden tutmayacağım.

İnşallah çiçeğin dalında kurur!
Teninde yılanlar, çıyanlar yürür
Bedduam tutsun da yere kan tükür!
Hatırını bile sormayacağım.

Üç koca boşasın anla dünyayı
Anla düş te yere Hanya, Konya' yı
Mendil ser de dilen, bulma parayı
Artık bir kuruş ta vermeyeceğim.

Sahte gururunun esiri oldun
Küçük rakamların küsuru oldun
Çamurlu ayağın hasırı oldun
Ayağımı bile sürmeyeceğim.

Sensiz daha güzel bu tatlı hayat
El sürsen ekmeğe olurdu bayat,
Evsiz, barksız kalıp sokaklarda yat!
Altına döşekler sermeyeceğim.

Beklediğin haber karalı gelsin
Elemler, kederler sıralı gelsin
Askerden sevdiğin yaralı gelsin
Yalvarsan da yara sarmayacağım.

O yalancı dünyanın başına çöksün
Gözlerin sürekli göz yaşı döksün
Söz verdim, tarihler bir yiğit görsün
Bir daha adını anmayacağım.

Ey küçük beyinli, ufuksuz kadın
Kalasın güneşsiz, şafaksız kadın
Desin eşin, dostun "ahlâksız kadın"
Uğrunda Mecnunca yanmayacağım.

Ceylan' ın duası tutar yakandan
Milyar mikrop gezzin damarda kandan
Hep kahkaha atsın millet arkandan
Veren eldim, elim sunmayacağım.

26/ 27.05.2003

Mustafa Ceylan

Hayrat eşme

Bilir misin gecelerin koynunda
Bir eşme var, akar akar, hep akar...
Erenlerin, kitapların içinde
Bir eşme var, akar akar, hep akar...

Gece gündüz dost yolunda eğleşen
Kuşlar ile, yolcularla söyleşen
Bayram günü yetimlerle ağlaşan
Bir eşme var, akar akar, hep akar...

Düşüvermiş dertlilerin derdine
Dertlerimi zevk edinmiş kendine
Asırlardır sevenlerin gönlüne
Bir eşme var, akar akar, hep akar...

Bilir misin suladığı ağacı?
Yaprakları, çiçekleri duacı...
Yüreğimden sana doğru ey bacı
Bir eşme var, akar akar, hep akar...

Ufukların yangınını söndüren
Yanlış yoldan yolcuları döndüren
Bulutları çekip çekip indiren
Bir eşme var, akar akar, hep akar...

İşittim de çölün-gülün sesini
Sevinçimden göğ'e attım fesimi;
Hikmet ile dolduracak tasımı
Bir eşme var, akar akar, hep akar...

'Hayırlıdır alan elden veren el'
Gariplerin rüyâsına giren el,
Susuz kalma sevdiceğim durma gel
Bir eşme var, akar akar, hep akar...

Bilir misin bulutları, buharı?
Her çeşmenin gök yüzünde baharı,
Sağ'a, sola, aşağı ve yukarı
Bir eşme var, akar akar, hep akar...

Mustafa Ceylan

Hayyam giymiş sırtına

Hayyam seccadeyi giymiş sırtına,
O yüzden mescitte eser fırtına,
Betona oturup bekleyin dostlar
Birazdan burası döner fırına...

Bu akşam yanımda yârim var benim,
İflâs etmiş idim, kârım var benim,
Söyleyin sofuya uzağa gitsin
Alımda şaraptan terim var benim...

Mustafa Ceylan

Hayyamca İki Dörtlük

-I-

Bulut yüce dağın sırtını kaşır,
Karınca bir fili omzunda taşır,
Camiye gitmez de bizim ham sofu
Muska yazam diye adres dolaşır.

-II-

Hani beştaş oynar fallar tutardın?
Gönül ağacımdan dallar tutardın?
Seccadeyle tespih yetmez olunca
Minareyi bile sallar yutardın? ! ..

Mustafa Ceylan

Işık İnsanlar

Bizi bizde eğittiler bunca yıl
Yunus Emre, Hacı Bektaş, Mevlâna' m
Değirmenden öğüttüler bunca yıl
Yeseviyle, Tebrizi, Hacı Bayram...

Hamur hamur yoğurdular ülkemi,
Aydınlığa çağırdılar ülkemi,
Kirmen kirmen eğirdiler ülkemi
Akşemsettin, Eyüp Sultan ve Musa' m...

Gönüllere taht kurdular, kaldılar
Başımızı sevdalara saldılar,
Vatan için cephelerde öldüler
Mehmetçikler, Şahin Bey' le, Mustafa' m.

Mustafa Ceylan

İbret (Sadece bir drtlk)

Karıncaya adam sormuş: Nereye?
Aldırmadan devam etmiş karınca.
Gide gide doruklara varınca
Glmsemiş aşğıya, geriye...

Mustafa Ceylan

İlim

İlim, büyük kaybımız
İlim, bitmez kaygımız
Olmamalı cehalet
Bizim alın yazımız...

'İlim: Bilmek kendini'
İlim: Aşmak bendini
İlim: sevip yaşamak
İslâmiyet dinini...

Derman cümle dertlere
Sonsuz ıfık fertlere,
Bir hakikat meyvesi
Aydınlık yüreklere...

İlim: Güçtür, kuvvettir
İlim: Nurdan hikmettir,
İlim: Gözü göklere,
Yerlere çevirmektir.

Derman, derman ey derman!
Sonsuza akan ferman
İlim: Aşkla şahlanan
Ahlâk, fâzilet, imân...

İlim: Hikmet vermektir
İlim: Ufka ermektir,
Ne derlerse desinler
İlim: 'kalbe girmektir..'

Vaz geçilmez çaremiz
Onsuz kanar yaremiz
İlim:büyük tetkikat
Kutsal kütüphanemiz..

İlim: Bakmak âtiye
İlim: Yanmak Hakk diye
Büsbütün insanlığa
Sunulacak hediye

Ceylan, ilim hazine
Dolsun, taşsın özüne.
İlme, irfana devam
Bakma elin sözüne...

Mustafa Ceylan

İncitme

İNCİTME

Şefkatli ol, merhametli, sevecen
Karıncanın toprağını incitme.
Nasıl olsa bu dünyadan gidecen
Yeşil otun yaprağını incitme.

Yumuşak ol, kadifece yumuşak
Aç gözünü, yâr yolunda buluşak.
Yeryüzüyle, gök yüzüyle konuşak
Canlıların dudağını incitme.

Mumlar erir damla damla yağından,
Melek yazar iyiliği sağından,
Örümceği tanır isen ağından
Sakin ola tuzağını incitme.

Öfke, nefret alev alev yakıcı,
Kin dalının meyveleri çok acı.
Zamanlara, mekânlara duacı
Yakınını, uzağını incitme.

Keskin sirke küpüne de zararlı,
Cümle küpler bal dolmaya kararlı.
Her baharda arılarım efkârlı
Çiçeklenen baharını incitme.

Ateş olma, toprak yada su ol, su
Yüreğini sarsın ölüm korkusu,
Bin sefere çıkar iman ordusu,
Işık saçan bayrağını incitme.

Aşk bağında çiçek olup açasın,
Etrafına huzur, neşe saçasın.
Dört boyutta kanatlanıp uçasın
Kartalların kanadını incitme.

Şefkat ile merhameti bırakma,
Oluşlara tefekkürsüz hiç bakma.
Kararlı ol, merkezleri oynatma
Gönüllerin turabını incitme.

Ey Ceylan'ım hâl içinde hâlin var
Zindanlarda, kelepçede dilin var.
Fethedilmiş, yağmalanmış ilin var
Aşk şehrinin serabını incitme.

Mustafa Ceylan

İnsanlar İçinde Yalnızım

Alâkayı kestim devri devrandan
Yalnızım milyonlar içinde yalnız.
Ceylanı kovmuşum garip ceylandan
Yalnızım insanlar içinde yalnız.

İpini kopardım maddenin, pulun
Yükledim yükünü kızın, oğulun
Öfkeyi, kavgayı artık durdurun!
Yalnızım dünyalar içinde yalnız.

Silip te süpürdüm şanı, şöhreti
Şimdi yaşıyorum sessiz gurbeti
Kestim atomlarla çılgın sohbeti
Yalnızım figanlar içinde yalnız.

İçimdeki nefsi fırlatıp attım,
Kendi sarayımda gölgemle yattım.
Hep bana konuştum, bana anlattım
Yalnızım feryatlar içinde yalnız.

Maddede yalnızım, manâda Hakk' la
Birlikteyim... Hem de kara toprakla,
Sessizim, sakinim büyük firakla
Yalnızım zamanlar içinde yalnız.

Mustafa Ceylan

İntikam

Kandil akşamına ermeden daha
Vurdum bir yıldızla ben seni vurdum
Sesinden belliydi ah ile vah' ın
Duydum da göklere dilek savurdum

İçin ağlıyordu "iy'olmuş" derken
Nasıl bu intikam oldu mu erken?
Tozlanmış takvime seni gömerken
Düğünüme ay' ı bile çağırdım

Dedim ki "teslim ol" bayrağı indir
Ağlayan ben değil, hain kalbindir
Kalktı da üstümden koca silindir
Sahil boyu koştum, coştum, bağırdım

Gayri deli gönlüm bey, paşa, ağa
Neşeli bir türkü koydum dudağa
Aşk lokantasında girip mutfağa
Pilavın üstüne ciğer kavurdum

Vallahi keyiften sigara yaktım
Öcümü aldım da kalmadı ahtım
Parlak yıldızlarla donandı bahtım
Tuttum fincanları terse çevirdim

Mustafa Ceylan

İsyân

Yumrukladım saatleri son defa
Eğdim, büktüm yelkovanı, akrebi.
Fark etmedim, grev yapmış hocalar,
Yüzüme kapandı aşkın mektebi...

Seneleri, haftaları, ayları
Birer birer kurşunlayıp öldürdüm.
Tekmeleyip "gün" isimli tayları
Ufukların ötesini buldurdum...

Boyutları, ölçüleri yok ettim,
Kuşak yaptım Ekvator' u belime.
Sayıları defterlerden kaybettim,
Beyaz aldım yaprakları elime.

İsyandayım, akıp giden zamana
Zerrelerin şarkısına hasretim.
Sonsuzluğun koynundaki divana
Çağırıyor içimdeki gurbetim...

Mustafa Ceylan

İzin Yok Sana

Sınırdı Mehmetçik vatani bekler
Ben seni beklerim, bekle diyorsun.
Şaniye saniye geçiyor zaman
Üste nefesini ekle diyorsun.

Günde sekiz saat izin yok sana,
Gelirim diyecek sözün yok bana,
Seni seviyorum heyy anlasana
Kokumu göğsünde sakla diyorsun.

Gün, yirmi dört saat bitmez nöbetim,
Sensin kadehlerim, sensin sohbetim
Bu akşam gelmedim, ne iyi ettim?
Hatıramı olsun yokla diyorsun.

Sen bana âşıksın, ben sana vurgun
Gelmedin yanıma, denizler durgun
Sen ruhu yıkayan kokulu sabun
Tenim avcundadır kokla diyorsun.

Şiir yaz, kafa çek iç sigaranı
Hasret ilâcıyla bağla yararı,
Nöbete bırakıp dertli Ceylan'ı
Kadere boyun eğ, bakma diyorsun.

Mustafa Ceylan

Kader Mahkumu

Kara zindanlarda boyun bükerek
Bekler mektubunu kader mahkumu
Gözyaşını gizli gizli dökerek
Saklar görüş günü kader mahkumu.

Her gece bağırını hicran sarıyor,
Duvardan, kapıdan haber soruyor,
Göğsünde eşinin resmi duruyor
Yoklar arada bir kader mahkumu.

Hüzün dağlarını yıkmış kaderi,
Ezan vakti göğsüne açık elleri.
Bir türlü geçmeyen tüm saatleri
Ekler birbirine kader mahkumu.

Felek ayrılığı dünyadan alsa,
Ne olurdu sanki, seven kavuşsa? !
Eşinden, oğlundan bir name gelse
Koklar kâğıdını kader mahkumu.

Mustafa Ceylan

Kadere Sitem

Gözünü sevdiğim kader
Canıma okuduğun yeter!
Silin, düş iki yakamdan
Oldum dertliden beter...

Sevsem ihanet çıkar
Kaşık uzatsam, pis kokar
Çıkarcılar leşimi beklerken
Gölgede takla atar...

Bir faydalı ağacım
Meyvelerim kapış kapış, ama;
Arşa yükselir de kimse duymaz
Kimse bilmez, feryadım, acım...

Bostan yeri yüreğim
Verir de almaz ellerim,
Geriye sermayem kalır
O da, yarım kalan şiirlerim...

Diplomam, sertifikam
Boyum kadar, ağam...
Yayan gidip gelirim eve
İçimi anlatamam...

Ne adım kalacak burada
Ne de söylediklerim.
Gözünü sevdiğim kader
Yeter! Sızlıyor kemiklerim...

Mustafa Ceylan

Kahireli Göz Baksa Ya

Ordan, burdan,şurdan olmuş
Her nereden olursa olsun hemşerim, farkedebilir mi?
Bir göz vurdu beni
Tam onikiden...
Değilim gayri bende ben...

Bir baksa, o göz aynaya
Aynaya 'aşk ile baksa' görecek mutlak
Yaban sahillerde gezer neyleyim
Neyleyim başımda mor bulut,
Sağlarımda ak...

Mustafa Ceylan

Kahverengiyim

Sormayın bana, sorsanız da nafile söylemem
Koskoca bir Selçuklu beyiyim...
İki binli yıllarda bir serçeye tutuldum
Balkonlarda, tellerdeyim
Renklerden renk seçer göz bebeğim
Kahverengiyim...

Yâr kitap kapatır dudaklarına
Bakarım gözlerine, gözüm mıknaatıs
Kaldırır kitabı gözlerinin üstüne
"İndir be kız!"

Sonra? Sonrası mı cancağızım?
Dokunsam tenine ihtilâl olur içinde
Bilirim deprem olur Filipinlerde ve Çin' de...
Gülücükleri saklı bulutlarımda
Martıların ahengindeyim
Renklerden renk seçer ellerim
Kahverengiyim...

Tebessümünle, sıcaklığınla, gülücüğünle
Döndün, geldin ya; mutluyum işte
Yüreğim lûna park, aklım çarpışan oto
Tüm varlığım sevinçte, seninle...

Paşa gönlüm kahve ister tarihten
Paşa gönlüm seni ister sahiden
Bir karıncanın gölgesindeyim
Yipelek otu sanki, ip ince
Zayıf, rakik, titrek
Ve de dokunsam ürkek üstelik...
O kıllı, ben kıllı
Nerede akıllı?
Nasıl döndü bu devran, anlayamadım?
Gülsem, gülemedim
Ağlasam ağlayamadım...

Sonunda anladım
Öfke, nefret değilim ben
Dipten bucağa sevgiyim, tek kelimeyle
Kahverengiyim...

Bir karıncaya yenilmiş
Koskoca Selçuklu beyiyim...

Mustafa Ceylan

Kaldırım

İyice bakın bana yere düşmüş bir başım
Opüyor topuğunuzu her adımda bir taşım
Gündüz güzeller geçer üstümden birer birer
Yol sarhoş, duvar sarhoş; akşamadır telâşım.

Mustafa Ceylan

Kalemim Seni Yazar

Kaçıncı ayrılışımız bilmiyorum
Ama bu sefer farklı oldu.
Ne kavga, ne öfke vardı aramızda
Sanki, salkım söğüt türküsüydü sularda
Sanki, bitimsiz rüyaydı uykularda...

Kaçıncı veda edişimizdi bu?
Yaban güllerin haykırışı vardı masada
Bir gül rahatsız etti ilk defa beni
Öfke saçıyordu rengi vazodan...
Ve o gül kurulup kalmışken oracıkta
Bir de bana, bir de can evime
Uzanmışken hoyratça;
Uğurluyordun beni allayıp pullayıp;
Dilerim düşersin dengine!

Yüreğin var ya yüreğin
Dilini ağır cezaya verecek biliyorum.
Gönderdin bir meçhule, postaladın
Çok şükür bu yaralı ceylanı,
Bu söz dinlemez sevdanı...
Gözün aydın olsun!
Mutluluklar diliyorum!

Benden kurtulabilirsin,
Kurtuldun hem de çok kolay.
Ama, ya kalemimden,
Ya mısralarımdan kurtulman olanaksız
Hep seni ve aşkımızı yazacağım...

Evet param yoktu, varlığım
Bana bile yetmiyordu.
Ancak, gönlüm tıka basa doluydu
Seninle sende kalsaydım
Deprem mi olurdu?

Mustafa Ceylan

Kan Ağlar

Bahçıvan bülbülü kovdu kovalı
Bağımda, bahçemde g ller kan ağlar.
 l  evine döndü gönül sarayım
Ah eder, vah eder; diller kan ağlar.

B kt  de boynunu inim inim inler saz
Hüzün dalgasına dönüşünce haz,
Sanki kış mevsimidir, dallarda ayaz
B lb ls z yapraklar, dallar kan ağlar.

Ne vardı apansız çekip gidecek?
Bülbül yok i te, kim var  tecek?
Bu acı yüzünden a mıyor  i ek,
Maviler, yeşiller, a lar kan ağlar.

Gün gelir, umudun yere d k l r
Gün gelir, göğsünden dikiş s k l r
Gün gelir, senin de boynun bükülür
Ağıt düzer ağızın, diller kan ağlar.

Mustafa Ceylan

Kapama Gözlerini

Kapama gözünü şu yüreğime
Yüreğim bağ bostan, dal, çiçek yaprak
Suyu, ışığımlı kesme elinle
Doyursun gözünü şu kara toprak.

Gülen baharımı çevirme kışa
Gönlüm bu mevsimde bey, ağa, paşa
Var git sahtekârla gül, oyna, yaşa
Var git, Ceylanımı sen bana bırak.

Mustafa Ceylan

Karınca Gölgesi

Bir gün Everest' te, bir gün Lut'tasın
Karınca gölgesi olamazsın ki.
Gün çarpmış başına, sığınmak için
Karınca gölgesi bulamazsın ki.

Yolun düşmez akıp duran sebile,
Otur, yalvar yakar buluta bile
Güvendiğin üç beş kuruş pul ile
Karınca gölgesi alamazsın ki.

Mustafa Ceylan

Karşı Balkonlar

Karşı balkonlarda söyleşip durur
Ayı gökyüzünden ayartıyor can.
Alıp hançerini bağrıma vurur
İy'olmaz yâremi kanatıyor can.

Karşı balkonlarda bülbül sesi var,
Bilemem kalbinde acep nesi var?
Orada mutluluk burda yası var,
Ağlarım... Yüzümü morartıyor can.

Karşı balkonlarda gülün kokusu,
Koku değil sanki yârin uykusu...
Yusuf' un düştüğü sevda kuyusu
Nerdedir? Söylemez, aratıyor can.

Karşı balkonlarda asılı mendil,
Yorgun penceremde yanmıyor kandil.
Ben inleyen hâzan, o goncada gül
Hüzün yaprağını kopartıyor can.

Karşı balkonlarda eğlence, cümbüş
Cadde ortasına yayılıp düşmüş.
Aslılar, Şirinler bahtıma küsmüş;
Alın yazımızı karartıyor can.

Mustafa Ceylan

Kavga

Gönlüm içindeki beni öldürdü
Ben benden davacı, ben bana mahkum
Serseri dilimle kavgaya düştü,
Azıcık konuşmasa yas' tan sanıyor.

Eline geçirse duman edecek
Tutup yâr ile hemen gidecek
"Sus artık, sus artık, sus be! " diyecek
Sanki lisan bilmez taş' tan sanıyor.

Aşk dendi mi yakın eder ırağı? !
Yosun gözlülere bitmez merakı.
Aynada dans eden başında ak' ı
Kendinden değil de kış' tan sanıyor.

Yârin sehpasında can vermiş gönül,
Kurumuş bahçeler, boyun bükmüş gül.
Altına çift döşek, tepeye püskül
Yapıştırmış gider, baş' tan sanıyor.

Mustafa Ceylan

Kış Var Neyleyim?

Mevsimleri kilitledim takvimde
Anahtarı kayıp ettim neyleyim? !
Hiç kimseye göstermeden kalbimde
Saklamıştım, ayıp ettim neyleyim? !

Bir de baktım, kış mevsimi dışarda
Bana doğru saldırıyor ard arda...
Şakaklarım, yüz hatlarım efkârda
Aynalara sayıp-döktüm neyleyim? !

Soğukları gençliğime götürdüm,
Götürdüm de çatılarda yatırdım.
İçimdeki sıcakları yitirdim
Ocak idim, şimdi söndüm neyleyim? !

Yaramaz kış dinlemiyor hiçbir lâf,
Dost evinin kapısında eder gaf...
Boyun büküp istemez mi benden af?
Yüreğini oyup, yaktım neyleyim? !

Ateşimle eritmişim buzları,
Arkasından göründü hep kızları;
O kızlar ki, buz dağıdır sözleri,
Seslerini duyup kaçtım neyleyim? !

Mustafa Ceylan

Kız Biraz

Kız senin şu göğsün yaylaya benzer
Çıkıp ta üstüne yaylasam biraz.
Yuvarlak omuzlar sılaya benzer
Yaslansam iyice ağlasam biraz...

Kız senin dilinden akan bal' mıdır?
Dudaklar akide, rengi al mıdır?
Gözünün çağrısı "hadi gel! " midir?
Konuşsam bir bakış, söylesem biraz.

Kız senin ellerin bulutlardan mı?
Hayâlle düşlerin umutlardan mı?
Bir öpücük versen mor dutlardan mı?
Dut'un gölgesinde eğlensem biraz.

Kız akşam güneşi, seher yelisin
Bilirim sen bana, hep zır delisin
Tanrı, mutluluğu getirip versin!
Gülse de yüzümüz, seslensem biraz.

Uzanıp yatarsın film izlersin,
Bir akşam gelmezsem yolu gözlersin,
Aşıksın, çılgınsın beni özlersin
Ben de senin gibi özlesem biraz.

Mustafa Ceylan

Kimi Çok Sevdi İsem

Kimi çok sevdi isem,
Önce, o terketti beni...
Çünkü,
Hep yanlış anladı sözlerimi,
Okuyamadı gözlerimi,
Hele yüreğimi
Hele yüreğimi!

Var,
Sen de git!
Sen de terket!
Ne yazar? ...

Kimi çok sevdi isem,
Önce o hançerledi beni...
Çünkü,
Hep tersine anladı sözlerimi
Göremedi can evimi,
Hele kalbimi
Hele kalbimi!

Var,
Sen de git!
Ancak varırsın!
Güle güle!
Mektup yaz e mi?

Kimi çok sevdi isem,
Önce o yıktı beni,
Başkasına ne hacet! !
Düşmanım duymasın aman!
"Sevdiklerim pek yaman! "

Kimi çok sevdi isem,
Açtım sonuna dek gönül kapımı,
Döktüm içimde ne varsa
Yalansız, dümdüz...
Yunus' un odunu oldum da
Odun sanıp yakıverdi.
Sonra, köhne bir direğin dibine
Unutup bırakıverdi...

Kimi çok sevdi isem,
En gizli sırlarımı söyledi cihana.
Gazeteye, ajansa,
Radyoya söylese gene iyi
Yıkmaya çalıştı evimin direğini
Anlamadı ki ozanın yüreğini...

Sonrası mı be muhterem?
Bükmeye çalıştı bükülmez bileğimi
Yaa! !

İşte böyleyken böyle dost
Olduk mu verem...

Kimi çok sevdi isem,
Evrak havale eder gibi
Bir başkasına postaladı.
Oysa bilmiyordu ki katarlara sığmaz
Zarflardan taşar,
Trenlere takla attırırdım...

Kimi çok sevdi isem,
Değiştirmek istedi gömlek sanıp
Çömlek sanıp boşaltmak...
Bilmediler, bilemediler asla!
Maviye, yeşile, elâya
Bahara tutkunluğumu
Bir de portakal rengiyle
Dantel dantel kırmızılara...
Ne bilsinler?
Hep zarfa baktılar, içine değil!

Kimi çok sevdi isem,
Beyazlarla yoğurdu,
Kırmızılarla çağırdı,
Kahverengilerle aldattı,
Ağladı siyahlarla rol icabı...

Artık paletlerdeki renklere inat
Yeni bir renk bulmaya koştum
Alacalı...
Kazıdım sakalları yeniden
Bir fotoğraf çektim, fiyakalı...

Ama saçlarım şeffaf, ne yapayım?
Güzelsin, hoşsun, sana aşığım
İklimleri değiştirip
Rüzgârlara yön veririm;
Sana hayatı yalansız, sade, yalın
Gösteririm dedim,
Nafile...
Dudak bükmeseydi keşke
Keşke gülüp geçmeseydi!
Bir kere olsa inansaydı,
Bir kere olsa, benim gibi yansaydı!

Kimi çok sevdi isem,
Önce gözlerinden kovdu beni...
Oysa ben, o gözlere meftun
O gözlere vurgunum...
Bilmez, bilemezdi ki...

"Var, git! " dediler

“Kaybol, yok ol, ver kurtul! ”

Verdim canımı,
Döktüm kanımı
Kurtulamadım bir türlü
Sevdiklerimden...

“Sevmeyin, sormayın ben
Aramayın, tanımayan, unutun! ” dedim
Ne onlar unuttu, ne de terk ettiler
Ne de ben? !
“Sonumuz Allah kerim! ”

Mustafa Ceylan

Küstüm Sana

Sakın ola dönüp bakma yüzüme
Gül misali soldurdun ya sen beni.
Karıncaydım ayak bastın üstüme
Minnacıktım öldürdün ya sen beni.

Aşk dağından rüzgâr olup esmişim
Kes demişsin, irtibatı kesmişim;
Dönme sakın, billâh sana küsmüşüm
Yâd ellere güldürdün ya sen beni.

Yalvarsan da, yakarsan da nafi
Bunca zaman gösterdiğin hep çile
Can evimde bulunmazken bir hile
Ham meyveydim oldurdun ya sen beni.

Üç kuruşa satıverdin neyleyim?
Bir romandır savurduğum hey, hey'im
Sana burdan bir gerçeği söyleyim
Boş çuvala doldurdun ya sen beni.

Gecekondun nasıl acep güzel mi?
Sevdiceğin benim gibi özel mi?
Bu ceylan! ın bundan böyle hep el' mi?
Yaprak yaprak yoldurdun ya sen beni.

Mustafa Ceylan

Kütür Kütür Can Eriği Sevdiğim

Kütür kütür can eriği sevdiğim
Bayram yapar ağızımda dişlerim.
Yeni doğmuş ay parçası gözümde
Görmesem de onu böyle düşlerim.

İncecikten fidan biter özümde,
Yağmur yüklü bulut yatar özümde,
Gerdan kırar, göbek atar özümde,
Şıkır şıkır oynar, oynar hoş' larım.

Yeni dünyam, şeker parem, kirazım
Ak topuklumu, gelinlikten beyazım.
Dilimdeki ezel-ebed niyazım
Eksilmiyor gözlerimden yaşlarım.

Hem ağlattın, hem oynattın Ceylan' ı,
Deli deli hep söylettin Ceylan' ı.
İnim inim sen inlettin Ceylan' ı,
Gitmez oldu yüreğimden kışlarım.

Mustafa Ceylan

Lale Dudaklım

Akşam oldu yoksun gene yanımda
Yalnızım, çocukca ağlıyorum bak.
Bitmeyen dermandın hani canımda
Yıkıldım; yürekler dağlıyorum bak...

Hasretin sineme hüznü yığıyor,
Sensiz saniyeler sanki boğuyor,
Şimdi gözlerimden yağmur yağıyor
Kızılırmak gibi çağlıyorum bak...

Ey lâle dudaklı, menekşe gözlü
Benim ile iki cihanda sözlü,
Geleceksin diye gizliden gizli
Türbelere çaput bağıyorum bak.

Nazın en büyüğü inan senin ki
Kavuşayım n' olur rüyâma gir ki,
Leyla, Mecnun, Ferhat, Şirin nedir ki?
Boşuna gönlümü eğliyorum bak.

Akşam oldu gene yalnızım yalnız,
Bütün radyolarda çalsın şarkımız,
İster güneşim ol, istersen yıldız
Uzat ellerini ver diyorum bak,
Yıllardır yolunu bekliyorum bak...

Mustafa Ceylan

Maaş

Sütçüye ve tüpçüye bilirim gücün yetmez
Seni bir şey sanıyor merak edip te herkes
Halo dayı donumu ezbere biliyorsun
Bir elbise ısmarla, alayım biraz nefes.

Hastalıklı cüzdanım, ilâcı oluver bir
Beni de "Sabancı" san, gelip te doluver bir
İki günde toz olur, el âleme kaçarsın
Dünya mı batar sanki, birkaç gün kalıver bir...

Mustafa Ceylan

Manzume (Bildiğın Ortaksa?)

Bildiğın ortaksa; 'ben niye bilmem? '
Mustafa gardaşın kara çalıdır.
Hakiki dostsun sen, bilenler bilir
Yüreğın bayrağın solmaz alıdır...

Yırtık elbisene kurban olayım
Kudret ocağına girip dolayım
Hoş görünü yetmiş yerde bulayım
Yetmiş de 'ulusumun malıdır...'

Alimin uykusu ibadet derler
Şahitlik ederek göklerle yerler...
Dostluk hesabında bin olur bir'ler
Zerrede görünen dostun hâlidir...

Kurbanım, can ile kıvranan saza
Telinden menekşe sunarken bize
Besteni dinlettim şu Akdeniz'e
Ceylan gardaşının kovan balıdır...

Mustafa Ceylan

Marifet

Yuvasında "Hak" diyerek ağlayan
Karıncanın feryadında marifet.
Sevdamızı çiçek çiçek taşıyan
Kelebeğin kanadında marifet.

İnsanların kalp gözüyle baktığı,
Yağmurların "Allah" deyip aktığı,
Ruhumuzun sonsuz hızla çıktığı
Gök kubbenin çatısında marifet.

Mevlâna' yla yüreğinde Konya' nın,
Leyla, Mecnun arasında sevdanın,
Kuzeyinde, güneyinde dünyanın
Doğusunda-batısında marifet.

O' nad ayrı olmuyor ki bir anım,
Yalnız O' ndan O' nu ister bu canım,
Mucizeler mucizesi Kur' an' ım
Hakikatin ortasında marifet.

Mustafa Ceylan

Melek miydi, Neydi ki O?

-Akbaba elinde durmaz güvercin...-

Beni benden alıp gitti
Acaip bir şeydi ki o!
İnan ki canıma yetti
Melek miydi, neydi ki o?

Bakışıyla vurdu beni,
Saat saat kurdu beni,
Elleriyle sardı beni
Melek miydi neydi ki o?

Başına poşu bağlamış,
Belli ki yanmış, ağlamış.
Kolun boynuma dolamış
Melek miydi, neydi ki o?

Parmakları pamukçaydı,
Zehir verse sanki çaydı,
O güzel benim olsaydı
Melek miydi, neydi ki o?

Boyu fidan, vücudu hoş
Kokusundan oldum sarhoş
İki gözüm şimdi sel, yaş
Melek miydi, neydi ki o?

Bir göründü, bir yok oldu
Kırpikleri ok ok oldu,-
Yüreğimde bayrak oldu
Melek miydi, neydi ki o?

Usluca dedi adımı,
Duydu da aşk feryadımı,
Bilmem ki kimin kadını?
Melek miydi, neydi ki o?

Ceylan' ını serdi yere
Göz değil sanki pencere
Olsaydı derdime çare
Melek miydi, neydi ki o?

Mustafa Ceylan

Muhasebe

Dünya bir imtihan salonu gibi
Nefsimle savaşın alanı gibi
Cümle hesapları vermeden yarın
Patlasın gönlümün balonu gibi.

Yanlış hesaplara gitmesin elim
Günah zehirli bal, tatmasın dilim
Topl, çıkar, çarp, böl yarım sayfalar
Her sayfa sonunda görünür ölüm.

Topladım, çıkardım ölüm karşımda
Azrail' de gezer durur çarşımda
Biter muhasebe, firakım biter
Hasretliğim dile gelir şarkımda.

Sancılar sancılar, bitmez sancılar
Her sancı ruhumu ezer, kamçılar
Söyle söyle Ceylan, bugün ne yaptın?
Diye soru sorar bana hancılar...

Hesap hesap hesap; sonsuz hesaplar
Gönlümü, beynimi, ufkumu kaplar
Şimdi karanlık bir uçurumdayım
Bize yol gösterir kutsal kitaplar.

Yollar var, dağları dolanan yollar,
Yollar, yollara ulanan yollar
Çekiyor çekiyor beni kendine
Bir mıknaş gibi gül olan yollar.

Ölmeden ölmek var, gülmeden gülmek
Gönüllerden damla damla dökülmek
Sevda dediğimiz koca cihana
Yanardağ misali aşkı püskürmek.

Bir cetvel, bir kantar, ya da terazi
Tartılır, tartılır bugünle mazi
Tarlaya tohumlar ektiysen eğer
Başaklara gebe bütün arazi...

Nefsim nefsim nefsim: Kokmuş nefesim
Ya hesap yanlış, ya yanlış sesim.
Direnme boşuna, ölüm mukadder
Toprak yatağımız, toprak nevesim.

Ey Ceylan bilesin ömür imtihan
Neye yarar senin olsa da cihan?
Bir yola çıkmış da elde meşale
Gel diyor, gel diyor güzel nevcihan.

Mustafa Ceylan

Mutluyum

Her gün seni anmaktan
Ben mutluyum... Acaba sen?
Aşkın ile yanmaktan
Ben mutluyum... Acaba sen?

Bana bir can vermişsin
Dünyaya göndermişsin
Yaşa da gel demişsin;
Ben mutluyum... Acaba sen?

Altın verdin yirmi dört,
Zenginlik başıma dert...
Rahman, Rahim ve Cömert...
Ben mutluyum... Acaba sen?

Türlü nimet, bol kazanç
Sağlık, sıhhat ve ilâç
Verdin... Ey ulu İnanç!
Ben mutluyum... Acaba sen?

Acizyim, âcizim
Bir çizgidir kaderim,
Sana kulluk ederim,
Ben mutluyum... Acaba sen...

Rızanı arıyorum
Sana yalvarıyorum,
Aşkınla ağlıyorum
Ben mutluyum... Acaba sen?

Olacaktır 'ol' desen,
Gelecektir 'gel' desen
Yaşarız sen istersen;
Ben mutluyum... Acaba sen?

Tutsak etme şeytana
Acı kulun Ceylan'a
Aşıktır bir tek sana;
Ben mutluyum... Acaba sen?

Yaradan ey Yaradan!
Yeri-göğü yaradan
Bu Ceylan Mustafa' dan
Ben mutluyum... Acaba sen?

Mustafa Ceylan

Müthişsin Başkan

Sanki bilgisayar profesörü
Vallahi, billahi müthişsin Başkan.
Dostluksun, sevgisin, hem de hoşgörü
Kudret ocağında pişmişsin Başkan.

Görüntü tamam da ses nasıl oldu?
Bestende, sazında gönlüme doldu;
Toros Dağlarını ortadan deldi
Koçaksın, yiğitçe bir sessin Başkan.

'Al bu da süprizim' dedin, şaşırdım
Hikmet bakracını gene taşırdım
Hayret ocağında saygı pişirdim
Cümle gönüldesin, herkessin Başkan.

Nasıl methedeyim kelimem yetmez
Karşılık veremem, gücüm de yetmez
Yürek tahtındasın, işit, hisset, sez
Fırtına, tayfunsun, güneşsin Başkan.

Mustafa Ceylan

N e var, 30 Yıl Daha Yaşasam?

Şöyle otuz yıl daha yaşasam
Dünya mı batar? Ne var yani?
Bu gelişme, bu devran, bu eylem
Bana mı yasak? Ne desem? ..

İpi mi kopar kahpe dünyanın?
Mili mi çıkar ha? Deyin hele!
Otuz yıl daha yaşasam fena mı olur?
İfrata mı kaçtım? Neden bu velvele?

Bu gök yüzüne yerden uzanan cümbüş,
Bu sanal dünya, internet
Bu bilgisayar, bu kavun kokulu et
Hayret!
Bana mı fazla yani?

Ne var? Ne var sanki?
Terazi mi eğilir?
Kantar mı yamulur?
Batar mı köhne dünya?
Bir otuz yıl daha kalsam?

Sakız, lâstik top: Hop! Hop! Hop!
Kağı, kara saban
Gölge oyunu cillop!
Bacağım kopmak üzre bir yerinden
Eyvallah dememizi bekliyorlar baksana
Oyunu bitir diye sesleniyorlar!
Vaz geçtim istemekten otuz yılı,
Her şeyi oluruna bıraktım hasılı...

Mustafa Ceylan

Nazar

Mıkatis gibisin bak, bırakman tuttuğunu
Timur'un fili yutmaz bir ayda yuttuğunu
Hoca Nasrettin olsam, pes ederim vallahi
Kaç duayla uyarsam, bilmem, uyuttuğunu.

Mustafa Ceylan

Ne Çare

Boynu bükük çiçek çizmiş bir tanem
Çiçeğimi soldurdu çizse ne çare?
Saçının her teli idamım oldu
Giderken kurşuna dizse ne çare?

Canım sanıyordum, o her şeyimdi
Sonsuz aşkı sunan tek kadehimdi,
Küstü, çekip gitti uzakta şimdi
Adımı adıyla yazsa ne çare?

Duymadı kalbimin sesini bir kez,
Deliyim sandı da çevremde herkes
O bitmeyen arzu, o sonsuz heves
Kabrimi eliyle kazsa ne çare?

Boynu bükük çiçek çizmiş sevdiğim,
Şiir şiir, mısra mısra övdüğüm
Hasretiyle kara bağrım dövdüğüm
Ceylan diye ağıt düzse ne çare?

Mustafa Ceylan

Ne Zaman?

Bal arısı çiçeğe
Konar amma, ne zaman?
Yanlış olan, gerçeğe
Döner amma, ne zaman?

Yazılınca yazılar,
Gül doluyor asırlar.
Yüreğimden sızılar
Diner amma, ne zaman?

Deli gönül aşk eri,
Bu kaçınıcı seferi?
Diyojen' in feneri
Yanar amma, ne zaman?

Bakma sakın halime,
Sarılmışım takvime.
Dudaklarda kelime
Donar amma, ne zaman?

Dert kapladı özümü,
Döndüm sana yüzümü.
Sevda bağı üzümü
Sunar amma, ne zaman?

Mustafa Ceylan

Nerde Bahçelievler ?

Geniş avlusuyla tek katlı evler
Kokardı geceleri limon çiçeği,
Akasya kokardı, ığde kokardı,
Sarkardı duvarlardan fesleğenler,
Nerede kaldı şimdi o bahçeli evler?

Göge kalem gibi çıkan selviler,sedirler,
Bahçede dedemin nargile içip,uzandığı sedirler,
Ve kırmızı-beyaz ipeksi dokusuyla
Gündüz gülen, gece ağlayan güller,
Limon çiçeği kokan tek katlı evler.
Nerede kaldı şimdi o bahçeli evler?
Kollarına salıncak kurduğumuz kayısı, dut,
Akşam üstlerinde Bey Dağları'nı
Beyaz bir gelinlik gibi saran, sis, bulut...
Küçük pencerelerin çiçekli perdeleri
Neredeler? Neredeler?

Kıydan şehrin üstüne serinlik veren meltemler
Nerede? Neredeler?
Nerede kaldı şimdi o bahçeli evler?
Gıcırtilarla açılan bahçe kapısı,
Misafir geldiğini duyuran süslenmiş tokmak
İçimde sihirli duygular uyandıran
Tahta merdivenler,
Yastıklar, minderler
Duygu yüklü kadehler
Nerede? Neredeler?
Nerede kaldı şimdi o bahçeli evler?

Ya o dünya güzeli yeşillikler,
Ya o tavana kadar tırmanan sarmaşık,
Ya o tatlı bir eda ile yüzümü yıkayan ışık,
Nerede kaldı?
Nerede kaldı, aşklar, sevdalar, sevgiler?
Nerede kaldı şimdi o bahçeli evler?

Mustafa Ceylan

Nerdesin?

Goncasın açılacak,
Açılıp saçılacak,
Yalnız benim olacak
Sevdiğim neredesin?

Yollarını beklerim,
Bitmiyor gecelerim,
Adını hecelerim
Sevdiğim neredesin?

Maviler mavi değil,
Yeşiller yeşil değil,
Özlüyorum seni bil!
Sevdiğim neredesin?

Kurumuş bir daldayım,
Sana giden yoldayım,
Bir bilsen ne haldeyim?
Sevdiğim neredesin?

Ayrılık cana yetti,
Yalnızlık deli etti,
Ceylan akli kaybetti
Sevdiğim neredesin?

Beste: Şenol YAĞAR

Mustafa Ceylan

Oh Ne Güzel!

Uzun, çok uzun yolculuktayım
Kervanlardan başım dönüyor.
Çöl yağmura gebe sen yoksun ya
Ayaklarım yanmıyor gayri,
Azat ettim deli gönlümü şükür
Çifte kapılı hanlarda mutluluk
Benimle bölüşür de bölüşür zamanı,
Oh ne güzel! ...

Oh ne güzel yeni sevdalarda kanatlanmak
Oh ne güzel yeni bayramlara kavuşmak
Ve oh ne güzel seven, değer bilen,
Hatır soran yüreklerle buluşmak
Oh ne güzel! ...

Hepsi de sen gibi kadınların
Topuz yapıp bağladıysa saçını,
Hiç olmazsa ipekçe-pamuksu dilleri
Hiç olmazsa gül üstüne gül taşır bana
Gül kokulu elleri,
Oh ne güzel! ...

Uzun, çok uzun yolculuktayım
Deli kuşlarla aya ısıklık çalıyorum,
Gölgeyle birlikte gün ışığında
Uzanıp kısalıyorum...
İçimde suların valsı
Yerli yerinde tansiyonum
Kel kafamın taşı atmıyor,
Sensiz yaşamak öyle güzelmiş
Oh ne güzel! ...

Oh ne güzel, aramadan aranmak
Oh ne güzel, kulağı çınlamak, anılmak
Ve oh ne güzel sevenin sevileni olmak
Ne güzel oh! ...

Hepsi de senden daha güzel,
Yüreğinde bir ceylanım hepsinin
Bora, tayfun, fırtınayım hem de...
Durun ey beynimin hücreleri
Burada durun!
Geçen köhne zamanı
Bir unutayım, bir unutayım...
Susun ey eşyanın makaraları
Burada susun!
Yeni, yepyeni aşklarda özelden özelim
Kurtuldum ya senin prangalarından
Oh ne güzelim! ..

Mustafa Ceylan

Ohh Beeee! ! !

Göklere çevirip şu gözlerimi
Yakmışım ateşi başımda oh be!
Dinlettim dünyaya tüm sözlerimi
Barış çiçek açar döşümde oh be!

Kızgın güneşlerin bağına vurdum,
Bebek elleriyle dünyalar kurdum,
Susuz ülkelere bulut savurdum
Umut, toprağımda-taşımda oh be! ,

Dağıttım gözleri saran efkârı,
Cümle alınları çektim yukarı,
Aşkımınla erittim bembeyaz karı
Bahar alkış tutar koşumda oh be!

Yok oldu uçurum, karanlık bitti
Evlerin önünde horozlar öttü.
Uyandı çocuklar, okula gitti
Mutluluk evimde, aşımda oh be!

Yunuslardan aldım güzellikleri,
Yıkadım, arıttım bütün elleri.
Bal kaymak tasına soktum dilleri
Sevda tatlısı var dişimde oh be!

Sel olup, şeytanı sildim, süpürdüm
Girdim gönüllere coştum, köpürdüm.
Ceylan' ı Ceylan' dan alıp götürdüm,
Artık bin huzur var, işimde oh be!

Mustafa Ceylan

Okursun Diye

Aşkımı dağlara, taşlara yazdım
Gelip de geçerken okursun diye.
Şu deli gönlümü pazar eyledim,
İplik iplik alıp dokursun diye.

Yılları saçımdan fırlatıp attım,
Seninle hayatı anladım, tattım.
Gönül ağacımdan dallar uzattım,
Bülbüller misali şakırsın diye.

Yorgun seneleri yollara yıksam,
Alın yazın olsam, hep sana baksam.
Şarkılar söyleyip seni anlatsam,
Goncada gül gibi kokarsın diye.

Gel bana, gül bana uzat elini!
Ey menekşe gözlüm, Türkmen gelini!
Döktüm mısralara bütün kalbimi
Şarkılar söyleyip okursun diye.

Beste: Şenol YAĞAR

Mustafa Ceylan

Olsam

Fettan fettan bakıyorsun
Kız yoluna kurban olsam.
Yanmıyorsun, yakıyorsun
Ocağında duman olsam.

Sensin ceylan, sensin canan
Aldın benden yüzbin puan,
Rüzgâr ile dalgalanan
Dizlerinde fistan olsam.

Peşin sıra gider salım,
Gök kuşağım, morum, alım.
Parça parça, dilim dilim
Ağzında pastan olsam.

Taptazesin kız sen körpe,
Al yanağın yağmur öpe.
Çekinmeden sere serpe
Gezeceğin bostan olsam.

Sarılmışım ellerine,
Koma beni el yerine.
Yosun renkli gözlerine
Bakan göze düşman olsam.

Mustafa Ceylan

Öp Desen Öpmez

Gel desem gelmezsin, gül desem gülmez
Ağlarım yanarım hâlimi bilmez;
Tasadüfte olsa tutsam elinden
Nedense gözümün yaşı eksilmez? ..

Sev desem sevmezsin, öp desem öpmez
Peşinden koşarım gölgemi görmez
Aşkın mektubunu kanımla yazdım
Zarfını verir de, pulunu vermez.

Kara tren gibi günlerim kara,
Şimdi isyânım var geçen yıllara,
Muhabbetin sazı elimde kaldı
Gizli gizli kanar yüreğim yara.

Hasret fırtınadır içimde eser,
Cihanla barışık, tek bana küser
Menekşe bakışım, karanfil tenlim
Ceylansın peşine avcılar düşer...

Gel desem gelmezsin, gül desem gülmezsin,
Ağlarım, sızlarım hâlimi bilmez
Sev desem sevmezsin, öp desem öpmez
Koşarım peşinden hiç beni görmez...

Mustafa Ceylan

Pamukkale Türküsü

-Adına kentler yapılan Hiera ve Selena' ya...

Bilmem kaç asır geçti aradan
Kaç mevsim?
Ne sen sayabilirsin yılları
Ne yangınlar, ne seller, ne deprem...
Ne şu üstümüzden geçip giden bulutlar...

Yaşamaktayım yorgun senelerin
Göğsündeki sessizliği...
Senden bana kalanlar:
Ayakta durabilmiş birkaç sütun
Aklını kıvrım kıvrım kaybetmiş mermer
Efsânelerin korkunç sessizliği
Ve taş kesilmiş umutlar...

İşte bu türkü senin türkün
Oku okuyabilirsen, duy duyabilirsen
Ya da ıslat dudaklarını ılıman sularda
Çağları üzerinden atabilirsen...
Büyü nedir anlamazdım
Sana tutulmadan önce yüreğim...
Mısra mısra, hece hece
Ben seni yazdım, sana yazdım...

Ben hiç tanımadım seni,
Görmedim gözlerimle...
Gözlerin nasıldır? Ellerin nasıl?
Belli ki güzelden öte güzelsin, zira
Adına kentler yapılmış
Sütunlardan, mermerlerden...
Hangi delişmen rüzgâr öpücüklerle
İnmiştir şakaklarından, kirpiklerinden?
Hangi su raks etmiştir
Omuz başlarında?
Kaç yığdın nabzı atmıştır
Avuçlarında bilemem? !
Gönlümün içine girdin bir kere,
Başkasını sevemem!
Bu türküyü asırlar sonra,
Söylüyorsam sana,
Bil ki sana yandığım içindir Selena!

Ben hiç tanımadım seni,
Görmedim gözlerimle...
Adına hamamlar, saraylar yapılmış
Kutsal seramiklerden, defne dallarından
Kokun sinmiş mermerlere
Silinmemiş yıllardan...

Büyük taş salonlarda
İpek giysiler içinde dolaşan sensin.

Kemerlere iz bırakmış ayakların,
Bakışlarınla şekillenmiş kayalardan
Halâ yansımakta kahkahaların...
Afrodit' i bile deli edensin,
Gün ışığında her sabah
Hamamlarda burcu burcudur nefesin.
Bu türküyü asırlar sonra,
Söylüyorsam sana
Bil ki seni sevdiğim içindir Selena!

Ben hiç tanımadım seni
Görmedim gözlerimle...
Gözlerin nasıldır? Ya göz bebeklerin?
Bak Selena, kulak ver bana
Artık Kral Midas hakem değil
Apollonla Marsias' ın flüt kavgasına...
Artık kavgayı Midas yapıyor
Biliyor musun?
O kocaman kulakları
Kocaman kocaman parmaklarıyla...
Artık ay Tanrıçaları
İklimleri değiştirmiyor dudaklarıyla
Anlıyor musun? ...

Asırlar geçti, geçecek daha
Midas yok, Apollan yok, Marsias yok
Midaslar Tanrılaşmış,
Tanrılar, Tanrıçalar öylesine çok!
Gel desem, gel desem sana
Asırları fırlatıp bir kenara
Gelir misin bana Selena?

Ben hiç tanımadım seni
Görmedim gözlerimle
Dinle, duy, işit beni!
Del asırların bağrını kirpiklerinle
İşit beni, ısıt beni!

Ben şu karşı ovaların esmer çocuğu
Çıkınımda tuz, şepit, çökelek
Testim omuzlarımda, içi dopdolu ayran.
Ne babam Zeus, ne Evmenes, ne Midas?
Ne adına kentler kurabilirim
Ne sütunlar, saraylar?
Yapayalnız, sade bir insanım
Türkü yakmasını,
Kaval çalmasını bilirim.
Gün ışığıdır heybemdeki yük
Derdim asırlar kadar büyük.
Saçlarının rüzgârını arıyorum
Bak yana yana...
Gel, birlikte haykıralım cihana

Selena!

Bilmem kaç asır geçti aradan
Kaç iklim?
Ne sen sayabilirsin yılları
Ne köşe süsleri, ne kartal başları...
Nice savaşlar yapıldı senin için,
Kanlar döküldü nice...
Bırakmam ellerini,
Mermer de olsa ellerin
Tutmuşum ya yenice...

Şu yarısı yıkık duvarda gezinen gölge
Senin değil mi? Kimin?
Ya şu yollar hangi sancıya gebe?
Yollar urganıdır sana olan hasretimin.
Ya şu ılıman suyun sesi, sıcaklığı
Sıcaklığı değil mi teninin?
İpek ipek giysilerin içindesin mermerden
Çağrımı bir duysan acımasız senelerden
Uzanıvermişsin boylu boyunca
Uyur, uyur, uyursun...
Taş kesildi takvimlerin elleri,
Canlan, atıl kollarıma ne olursun!
Bu türküyle hicranımı,
Hasretimi, gurbetimi anlatıyorum sana
Selena! ...

09.06.1982 / Pamukkale

Mustafa Ceylan

Papatya Gülücüğü Arıyorum Bu gece

Gece karanlık
Ellerim böğrümde
Yapayalnızım can!
Bir papatya gülücüğü
Yada kahkahası arıyorum
Bilmem nerdesin? ...

Gece karanlık
Ay ışığı misal beklemekteyim papatyayı
İdamım var yıldızların urganında
Kendi girdabımda pineklemedeyim...
Gelmiyor bu karanlık saatlerde
Gelmiyor neden sesin? ...

Gece karanlık;
Sarı, beyaz papatyam!
Sarı ölümüm, beyaz saflığım
İkisinin ortasında senle ben...
Açarım haritaları çok uzak İzmir
Güvercin kanadıyla gelir
Gelirm'ola nefesin? ...

Gelirm'ola ve der'mola
'seviyor! sevmiyor! '
kendince...
Dillerim Tanrı'dan 'seviyor' gelsin..
Gelsin de,,
Dostluklar göğe yükselsin...

Mustafa Ceylan

Papatya Tarlası

-İzmirli papatyacı'ya saygı ile..'

Kimi altın sarısı tepsi
Kimi göğsünde taşır güneşi
Kimi kan kırmızı gelinciğin kardeşi
Vah ki yüreğimin sancılarına vah!
Oldum olası uykularımı haram etti
Hepsi...

Hepsi de aynı sevdanın seherinde uyur
Gün ortasında, bembeyaz etekleri
Işıldar, yüzümün yorgun aynasında...
Hepsi de kelebek masumluğunda duru
Vah ki açılmamış gözümün perdesi vah!
Yanyana dizilmişler, ne güzel...

Ne güzel dağların çiçeği güneşi öpmek
Ve ne güzel kıldan ince köklerle
"Su! Su! .." diye toprağa gömülmek...
Bu haylaz kız nereden geldi bilemem? !
Kim öğretti ona?
Fal bakmasını papatyalardan...
Vah ki zamanenin
İpi kopmuş uçurtmasına vah!
Bir de demez mi:
-"Mersi! ..."

Mustafa Ceylan

Razıyım Canım

Ne yana baksan da beni görürsün
Alnına yazılmış yazıyım canım.
Gözlerin içimin yağmuru oldu,
İslat, sicim sicim razıyım canım...

Yılları sineme sarmadın gitti,
Kanıma bir türlü girmedin gitti,
Hani can verirdin avuçlarımda?
Nedense bir türlü vermedin gitti...

Kalbimi görürsün ne yana baksan,
Yağsan yağmur gibi su gibi aksan,
Başımı bin türlü belâya soksan
Uğrunda kurbanlık kuzuyum canım.

Yılları sineme sarmadın gitti,
Kanıma bir türlü girmedin gitti,
Hani can verirdin avuçlarımda?
Nedense bir türlü vermedin gitti...
Beste: Mevlüde BUDAK

Mustafa Ceylan

Rüzgar Dallarımı Sallayıp Kırdı

Bütün sevdiklerim sırtımdan vurdu
Sen de vurur isen yaşamam gayri.
Rüzgâr dallarımı sallayıp kırdı
Yaprağı, çiçeği taşımam gayri.

Çile yumağıydı geçen seneler,
Seneler ki insanı un gibi eler,
Kayboldu güneşim, indi perdeler
Düştüm karanlığa ışımam gayri.

Bütün sevdiklerim terkedip gitti,
Hatırası kaldı sana aitti...
Yüreğimi yakan şarkılar bitti
Kırıldı dizlerim koşamam gayri.

Dost iken sarıldık, sevdik öpüştük
Birlikte dertleri dizip bölüştük
Gözden ırak olduk, gönülden düştük
Yedi kat yerlere düşemem gayri.

Bütün sevdiklerim yalan yanılda
Gör halimi, uzak durma, yanaş ta
Ceylan nasıl yaşar kıyamet kışta
Kendi kaderimdir küsemem gayri.

Mustafa Ceylan

Samsun' dan Doğan Güneş

Yurduma ışık saçtı
Samsun' dan doğan güneş.
Göklere bayrak açtı
Samsun' dan doğan güneş.

Yeşertti yaprağımı,
Güldürdü bayrağımı,
Kurtardı toprağımı
Samsun' dan doğan güneş.

Yurttan düşmanı attı,
Ufkumu aydınlattı,
Devrimleri anlattı
Samsun' dan doğan güneş.

Başladı ta en baştan,
Güller çıkardı taştan,
Yazdırdı şanlı deştan
Samsun' dan doğan güneş.

Dağıttı bulutları,
Ağarttı ufukları,
Işıttı hudutları
Samsun' dan doğan güneş.

Düşmana hesap sordu,
Şahlandı ordu ordu,
Yeni bir meclis kurdu
Samsun' dan doğan güneş.

Dağları dümdüz etti,
Geceyi gündüz etti,
Tarihe bir söz etti
Samsun' dan doğan güneş.

Mustafa Ceylan

Sarı Papatya

Sarı papatyam benim
Can evimde bitersin.
Hasret kaldım tenine
Gözlerimde tütersin...

Seni ne çok özledim
Katiyyen bilemezsin.
Adın yazılı bende
Sen bile silemezsin! ..

Kafesteki bir kuşum
Aşkınla vurulmuşum.
Sarı papatyam benim
Tek esirin olmuşum...

Seni ne çok özledim
Katiyyen bilemezsin
Adın yazılı bende
Sen bile silemezsin.

Renklerin en güzlei
Aşkların en özeli
Sarı papatyam benim
Uğrunda oldum deli...

Seni ne çok özledim
Katiyyen bilemezsin
Adın yazılı bende
Sen bile silemezsin...

Beste: İsa BAŞARAN

Mustafa Ceylan

Sen Haklısın

Ben istedim bırakıp da gitmeni
Haklısın, haklısın gelmemekte haklısın.
Pişman oldum, geriye dön desem de
Selâm bile vermemekte haklısın.

Kurtulurum derken, pencene düştüm
Düştüm de aşk-ı ateşinde yanarak piştim
Hasretinle inan öyle değiştim
Düşlerime girmemekte haklısın.

Bağırdım, çağırdım, defol git dedim
Bana ne, sokakta ister yat dedim,
Bir yıllık defteri tut kapat dedim
Açılan sayfayı görmemekte haklısın.

Şimdi pişmanım, heyhat çare bulamam
Kesilir nefesim, ölsem ölemem
Adın yüreğimde asla silemem
Hatırımı sormamakta haklısın.

Ceylan bazen deliriyor, bilmem ki neden
Duyar mısın, özür dilese senden
Dağ dağa kavuşur elbet yeniden
Sen beni sarmamakta haklısın.

Mustafa Ceylan

Seni İiyorurum Seni!

- * Ne yapardım bilmiyorum? !
Sen olmasaydın?

Seni iiyorurum seni
Gül kokan nefesini
İpeksi tenini, yosun gözlerini
Doldurmuşum kadehime
Seni iiyorurum seni...

Öyle serinsin, öyle hafif
Damla damlasın dudaklarımda
Alev damaklarım oh çekiyor
Sen varsın bütünüyle kadehimde
Kadehim avuçlarımda...

Islaklığın dilimin kilidini açtı
Türküler, şarkılar gır' la gidiyor.
Ateş gömlekli öfkemi paketledim
Ötelere tır' la gidiyor...
Seni iiyorurum seni!

Gel, beraber içelim
Olmaz mı? ...
Vakit gırgırla geçiyor! ! !

Mustafa Ceylan

Seni Yazıyorum Seni

Seni yazıyorum seni,
Bendeki seni...
Geri verdiğin günden beri
Sendeki beni...

Seni yazıyorum seni,
İnadını, öfkeni, ihanetini
Ellerini, gözlerini, her yerini
Çelik tutkularını, kadife nefesini
Kalemimin ağdını duyuyorum,
Dünyama karalara boyuyorum
Boğuluyorum doğrusu...

Seni yazıyorum seni,
Yaptım muhasebesini bir yılın
Buz gibi suyla seni ve zamanı yıkadım
Gül suyu serptim anılara
Çıkmadı ihanetinin kokusu
Öfkem dizildi boğazıma
Bir avuç dolusu...

Seni yazıyorum seni,
Kimyası değişiyor vücudumun her satırda
Duygularım yeniyor mantığımı
Kırıp parçalıyorum akıl sandığımı
Oldu mu?

Seni yazıyorum seni,
Gölgemdin, gövde mi silip süpürdün
Devdim, cüceleri üstüme güldürdün
Gömüldün boğazına dek çamura
Sığındın günah gecekondusuna
Gelinlik bile giysen sonun hüsrana
Nasılmış göreceksin, bileceksin, hissedeceksin
Ölüm korkusu...

Seni yazıyorum seni,
Küf kokan masalarda sarhoşlara
Meze olduğun günleri duyacağım...
Para istemiştin benden unuttun mu?
Hangi pavyondaysan bulacağım seni
Ve çil çil paraları önüne sayacağım,
Al bunu diyeceğim, al bunu!
Az kaldı, bekle, bekle
O...pu! ..

Mustafa Ceylan

Sensizlik

Kederi bilmezdim elinden tattım,
Seni martılara yem diye attım,
Kendime yepyeni dünya yarattım
Oh be, ne rahatmış, sensizlik bugün!

Kavga yok, dırdır yok, şiir gırıla...
Altıma atlastan döşek serile,
Bayram ediyorum nazlı yâr ile
Oh be, ne rahatmış, sensizlik bugün!

Gittim de büfeye üç bira aldım,
Soyundum, dökündüm, don-paça kaldım,
Huzur denizine atlayıp daldım,
Oh be, ne rahatmış, sensizlik bugün!

İçtim de birayı, demledim çayı
Doldurdum avcuma güneşi, ayı
Sonra da tüttürdüm son sigarayı
Oh be, ne rahatmış, sensizlik bugün !

Televizyon açtım, radyo dinledim
Söndü yangınlarım, hep serinledim.
Bunca yıl demek ki boşa inledim
Oh be, ne rahatmış, sensizlik bugün!

Çıktım caddelere şehir gülüyor,
Seven sevdiğini parkta buluyor,
Sanki içirimde düğün oluyor
Oh be, ne rahatmış, sensizlik bugün!

Ceylan' ım bu an'ı çaldı felekten,
Geçirdi ömrünü yorgun elekten,
Bak nasıl seslenir böyle yürekten?
Oh be, ne rahatmış, sensizlik bugün!
12.08.2001

Mustafa Ceylan

Sesleniş

Doğru söyleyeni
Dokuz köyden kovarlarmış
Onuncu köyden sesleniyorum:
-Yine seni seviyorum...

Körler pazarında ayna satılmamış,
Sağırklar pazarında sevda satıyorum
Gün boyu haykırıyorum:
-Yine seni seviyorum! ...

Mustafa Ceylan

Sevgili Antalya

Tünek Tepesi' nden seyrettim seni,
Afrodit misâli göz kırptın bana;
Masmavi sularla, altın kumlarla
Portakal bahçelerinde gezinen
Yosun gözlü kızlarla
"Gel! Gel! " diyordun...

Geyik Bayırı' ndan seyrettim seni,
Nar çiçeği gibi gülümsedin bana;
Sihirli, ılık bir nefesin vardı,
Saçlarını yıkıyordun
Düden' de, Kurşunlu' da.
Zümrüt kıyılarınla, cam piramitinle
Ayna tutuyordun bana
"Gel! Gel! " diyordun...

Mazı Dağı' ndan seyrettim seni
Gizlice "Beni seviyor musun? " dedin
Dağların denizlerin kadar güzel
Poyrazın meltemin kadar efsunlu,
Seni sevmemek mümkün mü?

İmkânsız seni bırakıp gitmek
Sensiz yaşamak ölüm, biliyor musun?

Kepez Varyantı' ndan seyrettim seni,
"Akşam oluyor, ışıklarımı yak! " dedin
Çam kokan, muz kokan havanı soludum
Donattım ışıklarla her yanını
On dördünde bir ay ışığı
On binlerce parlak yıldızla
Bezedim gök yüzünü...
Parklarımda, bahçelerimde gezin
"Haydi gel! Gel! " diyordun...

Sonra,
Tutuştuk el ele
Yat limanında iki bira salladık
Konyaaltı Sahilinde taş attık denize,
Dans ettik kızlarla Lâra' da,
Saklıkent' ten gelen kar üstüne
Tatlı döküp yedik...
Şen beni, ben seni
Ölesiye sevdik
Ölesiye sevdik...

Mustafa Ceylan

Sigara

Dudağımda sırtıp gülüyorsun sen
Duman duman ömrümü siliyorsun sen
Yeter, defol diyorum sağırsın belli;
Yana yana benimle ölüyorsun sen..

Mustafa Ceylan

Sorgucu Seçmene

Seçimlerde biz kime oy verelim diyorsun
Aslında sen benden de çok iyi biliyorsun
Maksadını anladım, boşuna kıvranma hiç
Kazanman olanaksız, zaten kaybediyorsun...

Mustafa Ceylan

Soru

Gönül atı aşk dağına
Çıkar dedim, çıkmadı mı?
Dostlar bir gün dudağına
Bakar dedim, bakmadı mı?

Dağ omzuna alır güneş,
Yaylalarda tutsan güreş.
Su misali gökten ateş
Akar dedim, akmadı mı?

Aşk doldursun kalbimizi,
Alsın gayri bizden bizi.
Bu sevda her ikimizi
Yakar dedim, yakmadı mı?

Gönül atı dört naladır,
Ova gurbet, dağ sıladır.
Ayrılık başa belâdır
Yıkar dedim, yıkmadı mı?

Ey Ceylan'ım soru sorma!
Deli tayı dağa vurma!
Bir gün senden telli turna
Bıkar dedim, bıkmadı mı?

Mustafa Ceylan

Suya Hasret

SUYA HASRET

Ateşler içindeyim
Kökten yaprağa kurumaktayım
Feryadım arşı kapladı
Bulut aramaktayım...
Anadolu'yum suya hasret
Yanmaktayım...

Asya' dan Avrupa' ya uzanmaktayım
Üç tarafım masmavi deniz
Kilometrelerce uzar nehirlerim
Peki neden
Ormanlarımla birlikte cayırlarım
Yanmaktayım? ..

Ateşler içindeyim
Bağ, bahçe, bostanım susuz;
Köylüm uykusuz.
Haydi uzatın ellerinizi
Çare bulun derdime evlâtlarım!
Şizden uzakta değilim
Şizindeyim...

Ocak / 2003

Mustafa Ceylan

Sürgüledim Kalbimi

Çapraz çizgiler attım yüreğime
Ne sevebilir, ne de sevilir artık
Müjde! Müjde diyorum sana
Bayramın olsun...

Oysa bu yürek var ya bende
Söz dinlemez, öğüt duymaz sanıyordum
Deli fişek
Çapraz çizgileri görünce susuverdi
Dili tutuldu zavallının...

Vurdum kelepçeyi elime, ayağıma
Uç kurşunla hallettim dilimi,
Söz verdim kendi kendime
Bir daha, bir daha asla
İslatmayacağım mendilimi...

Sürgü çektim kapısına kalbimin
Hiçbir el açamayacak
Uçurumumu yaşamalıyım artık
Gönül kuşunun kanadını kopardım
O bile uçamayacak...

Mustafa Ceylan

Şairin Kabri ve Dünyası

Yerim bir koltuğun üç minderi kadarsa
Niçin başıma yıkılır koskoca dünya?
Cismim bu kadar, ismim sıfırsa
Unutulacaksam bana ne
Gecedен, doğan günden
Ve bana ne bildiğimden, gördüğümден!

Saat bire çeyrek varmış, yat dedi Gülay
Ya bu saatte gelen uçak neyin nesi?
Ya bu ağustos böceğinin
Bitmeyen teranesi?
Ya bu yoldan geçen taksi?
Balkonlardan yankılanan ses?
Dumanı yan çiziyor sigaramın dünyaya
Bana ne herkes?

Horlarım diye korkuyorum
Aman, konu komşu
Yeter ki rahatsız olmasın
Sırtımı duvara dayamalı,
Yetimler gibi yatmalıyım;
Tansiyonumu silip süpürmeli,
Sabaha bir ceylan gibi kalkmalıyım,
Nasipse şayet!

Nasip olacağı yok ya gülen şehirlerin
Zaten davası var benle gökle yerin
Yerim bir koltuğun üç minderi kadar
Kollarım yana açık değil dostum
Merak etme geliyorum
Göğsüme dolalı ellerim...

II

De ki veliydi,
De ki deliydi
Yok, vaz geçtim
Her ikisi de değil
De ki:
Adamın birisiydi...

İşte şu kadar kabrim
Bir koltuğun üç minderi
Balkonda bir çizgi bile değil
Kıpladığım yer;
Örtme üstümü
Bir taş bile koyma baş ucuma
İstersen eğer...

Karşı balkonlarda kahkaha
Sohbetin en güzeli ötelerde
Bense üç minderlik yerde yer beğenirim

Bense benden bana gider gelirim...

Farzet öldüm, işte ölçülerim
Kabrim bu kadar olacak
Fazla mı yoksa?
Ben unutulup gideceğim biliyorum,
Yağmur öpecek üstümdeki toprağı
Yel süpürecek, ben duymayacağım
Ama iyi bildiğim bir şey daha var
Şiirlerim konuşacak, susmayacak

Mustafa Ceylan

Şarkımız

Başının belâsı,
Gözünün elâsı,
Aşkının kölesi
Olurum, olurum...

Uğruna, uğruna
Ölürüm, ölürüm...

Alnının yazısı,
Kalbinin sızısı,
Aşkının yıldızı
Olurum, olurum...

Uğruna, uğruna
Ölürüm, ölürüm...

Başına aşk tacın,
Dudağa şarabın,
Derdine ilâcın
Olurum, olurum...

Uğruna, uğruna
Ölürüm, ölürüm...

Hasreti dindiren,
Ateşin söndüren,
Başını döndüren
Olurum, olurum...

Uğruna, uğruna
Ölürüm, ölürüm...

Mustafa Ceylan

Şerit Koptu

Ne gelişe biz karar verdik
Ne gidişe...
Senden geldik, sana varıyoruz işte...
Şerit koptu kopacak
Başım dönüyor, titriyor titriyorum
Aslında yalın kılıç korkularım var,
Şah damarımdan yakınsın biliyorum
Eridim ya sevginde, sen bilirsin!
Tabut saray, kabir bahçe
Şiir mi?
Kâğıt kâğıt, bohça bohça...
Salkım söğüt saçlı bir güzele
Emânet ettim cümle mısralarımı,
Sahip çıkaydı keşke! ..

Ne gelişe biz karar verdik, ne gidişe
Senden geldik, çağırdın, geliyoruz işte...
Ağır geliyor göz kapaklarım
Yüzüm bile fazla yüzüme...
Oturmuşum bir de yazarım içimden geçenleri,
Kopmak üzre şerit, yaş elliye gelmeden
Kitaplarım yâdigâr kalsın torunlarıma
Dedelerinden...

Başım dönüyor, bu kahrolası başım
Bitti bunca derdim, bunca şarkım,
Haber salın ahbabların hepsine
Şerit koptu, kopacak!
Kokmasın naaşım! ..
Benden sonra belki yeter
Emekli maaşım...

Mustafa Ceylan

Şiir Yüreğindir Papatya

Şiir yüreğindir papatya
Umudun, aşkın, hüznündür
Şiir sabah yeliyle yüzüne gülen
Günün vede düğünündür papatya...

Varsın uyusun evdekiler, rahat olsunlar bırak
Sana diyorum sana, hem de yalvararak...
Şiir uykusuzluğun taa kendisi
Ya da yâr kolunda uyumaktır her halde?
İşte öyle bir şey benimkisi...

Şiir yüreğindir papatya
'Güp güp! ' diye atan sol böğründe...
Geceyi ikiye, hattâ üçe bölmektir
Şancılarla kıvranmaktır güzelim
Ölmeden önce ölmektir...

Şiir can evindir papatya
Dostta gelir, düşmanda
Ayırt etmesi sende, maharet sende
Kiminde kir, kiminde fikir;
Bilen bilir papatyam onları sen gibi;
Ben garip, ben yetim, ben fakir...

Mustafa Ceylan

Şiire Şiir

Ihlamur kokan nefesinle
Karşıma çıkıverdin...
Mısra mısra, hece hece
Gündüz gece
Yerlere yıkıverdin...
Büyüksün, güçlüsün cihan biliyor
Otur da bir konuşalım.
Beynimin dehlizlerini bombaladığın Yeter!
Şokul göğsüme, bırakma ellerimi
İyice koklaşalım...

Kaderimsin, en büyük kederimsin
Sen bende ben, her şeyimsin!
Gir koluma haydi, bulutları aşalım
Dudak dudağa evreni dolaşalım...
Dedikodu çıksın hakkımızda
Bir deliye vurulmuş desinler ceylanı
Oh iyi olmuş diye
Sevinsin düşmanlarım
Sokul göğsüme, bırakma ellerimi
Seni sevdiğimden perişanım...

Çıktın madem karşıma
Dur hele! Dur biraz!
Tam otuzbeş yıldır peşindeyim
Gölgenle, ayak izlerinle
Sevişmedeyim...
Kalemim, kâğıdım hazır işte
Tut ellerimden, tut biraz...

Adını sorsam söylemezsin
Belini sarsam "oh ne güzel! " demeysin
Sahi sen nesin?
Krallara baş eğdirdin,
Çağlara yön verdin,
Sevdiğini ilden ile atıp
Derisini bile yüzüverdin...

Saz mı? Onsuz edemezsin
Söz mü? Dilleri bilemezsin
Naz mı? Anladığın tek şey
Hele gecelerde, hele yakamozda
Öyle naz edersin ki...
Sahi, sen kimsin?
Durma, çabucak söyle!
İn misin, cin misin?

Çıktın madem karşıma
Otuz beş yıldır
Zehir kattın ekmeğime, aşıma
Ve çile dağlarını yıktın dertli döşüme
Yazmam ha! .. Sevmem haa! ..

Sesime kulak ver, haylaz!
Otur da söyleşelim biraz!

Mustafa Ceylan

Tebessüm

Her gamzede muhteşem gonca
Bir sevda çiçeği yüzde tebessüm.
Rahmet dalgasıdır ömür boyunca
Fitratin dilidir özde tebessüm.

Ufuk çizgisine sarılan gençlik,
Sabır dağlarında yontulan çelik.
Gönül bahçesinde duran serinlik
Elmanın rengidir, yazda tebessüm.

Işık karanlığı nasıl boğarsa,
O güzel tabloda mutluluk varsa,
Hesabı, ölümü unutturmazsa
Hakk'ın rızasıdır sizde tebessüm.

Sevda trenine alınan bilet,
On beşinde hayâl dolu bir gölet.
Yetmişlik ninede huzur, bereket
Gonca gonca güldür kızda tebessüm.

Yığınla çileyi silip süpüren,
Dışta huzur veren, içte köpüren.
Bayram sabahına alıp götüren
Muhabbet gülüdür bizde tebessüm.

Kahkaha nefsimin çılgın girdabı,
Tebessüm ruhumun sonsuz mehtabı.
Yunus çevirdikçe dertli dolabı
Çıkrık kolundaki izde tebessüm.

Rüzgârın dansıdır, koca deryada
Bir uzay dolmuşu olan dünyada.
Mevlâna'ca dönüp duran Konya'da
Ney'de, kudümlerde, sazda tebessüm.

Mustafa Ceylan

Tefekkür

Çevir başın şu göklere bak gönül
Katman katman yedi göğü gör hele.
Aşk mumunu düşüncene yak gönül
Katman katman yedi göğü gör hele.

Yakın göğe ad vermişiz atmosfer
Bu atmosfer dünyamızı çok sever
Yedi gaz var, ozon deler, yer çeker
Katman katman yedi göğü gör hele.

İkinci kat: Yıldız, kevkeb isimli
Güneş ile, gezegenle resimli
Yörüngede dizi dizi takvimli
Katman katman yedi göğü gör hele.

Üçüncüsü, galaksinin katmanı
İlâhi aşk işareti sarmalı
Kalp gözüyle novalara girmeli
Katman katman yedi göğü gör hele.

Dördüncüsü, burçlar ile donanmış
Kendisini yaratana inanmış
İnsanların hallerine ağlamış
Katman katman yedi göğü gör hele.

Beşincisi, gözlem ufku süsümüz
Süper küme, zikir yapan özümüz
Umudumuz, hayâlimiz, sözümüz
Katman katman yedi göğü gör hele.

Altıncısı, gözlem ufku ötesi
Mükemmeldir, bulunamaz hatası
Görülmeyen mülti-medya galaksi
Katman katman yedi göğü gör hele.

Yedincisi, çözülmemiş son uzay
Kitabımda tariflenmiş bir saray,
Sen bunları göremezsün vay ki vay!
Katman katman yedi göğü gör hele.

Yedi göğe bir merdiven kurmalı
Her adımda melekleri saymalı
Gözü açıp nesin başın kırmalı
Katman katman yedi göğü gör hele.

Mustafa Ceylan

Tefekkür Yolu

Uçaktır, füzedir kuşun kanadı
Bal yapmak arının ince sanatı
Tefekkür yolunda ey gönül atı

Dörtnala şahlan da görelim seni
Sonsuz ovalara verelim seni.

Bir damla hakikat cihana değer
Bunca gördüklerim yalanmış meğer
Tefekkür yoluna düşersen eğer

Varıp terminale soralım seni
Aşk şehri yolunda yoralım seni.

Tohuma, dağlara yazılmış âyet
Böcekten, çiçekten etme şikâyet
Tefekkür yoluna gelirsən şayet

Kır çiçeği gibi derelim seni
Hakikat ehline verelim seni.

Düşmüş okyanuslar ilâhi aşka
Ufuklar bir başka, öteler başka
Tefekkür yoluna düşeydin keşke

Suya perde perde gerelim seni
Yağmur bulutuyla serelim seni.

Kendi benliğini aşarsan bir gün
Maddiyat kabından taşarsan bir gün
Tefekkür yoluna düşersen bir gün

Vurup dost taşına kiralım seni
Kutsî ilâçlarla saralım seni.

Zindana tıkarsan pörsümüş dili
Yakarsan gönlüne nurdan kandili
Tefekkür yolunun olursan gülü

Koklasın, koklasın maralım seni
Sır gibi saklasın Ceylan'ım seni.

Mustafa Ceylan

Teselli Bekliyorum

Bir teselli bekliyorum kaderden
Al da bunu, yaraların sar desin.
Dikme boşa, gözlerini göklere
Yeryüzünde seni seven var desin.

Nasıl girdi bunca zaman araya?
Deli yürek döndü yıkık saraya
Dertlerini birer birer sıraya
Dize dize ellerime ver desin.

Bir teselli bekliyorum dostlardan,
Azat edip, kurtarsınlar bu dardan
Gülüşünü koparıp da bahardan
İşte ayva, üzüm, elma, nar desin.

Yarelerim iyi olmaz, kanıyor
Hücrelerim, hep ismini anıyor.
Zindandayım, elde mumlar yanıyor
Aşkın budur, alev alev, har desin.

Bir teselli, Ceylan' ının umudu,
Kurtar n'olur, uzatıp can simidi!
Yaşadığım belki de son dem idi
Bu son demde herkes sussun, yâr desin.

Mustafa Ceylan

Topladım

Adam ettim içimdeki adamı,
Terk eyledim okyanusa ada' mı,
Bir araya getirerek makamı
Mevlâ' mızın birliğinde topladım,
Birliğidir vaz geçilmez muradım...

Kapılardan geçip geldim zamanla,
Her birinde sınav oldum imanla,
İnsanlığın yollarını Kur' an ` la
Mevlâ' mızın birliğinde topladım,
Sırlarını yüreğime sakladım...

Mustafa Ceylan

Uçak Düşün Sessizliğimin Göğsüne

İnce minareden okunsun ezan
Fener sonsuza bir daha göz kırpsın
Uçak düşün sessizliğimin göğsüne
Siz de alışsınız...

Yosmalar gezinsin güllükte
Eteklerini öpsün gözümün rüzgârları
Yabansı durmasın gözyaşlarım dört numara gözlüğümde
Bel ki bir gün tanışsınız...

Tel örgülerle çevirdiğiniz gönlüm
Biliyorum en tehlikeli yasak bölge
Aşkımın çocuğu oradan gül uzatır size bir gün
Kim bilir, belki konuşursunuz? ! ...

Bir cumartesi gelecek demiştim sevgiliyi
Fener göz kırparken, ezan okunurken; az kaldı
Pazara hazır edin kefenimi, o melek bunaldı
Yalandan ağlaşırsınız...

15 / 16 Mart.2004

Mustafa Ceylan

Unutma

-Kardeşim Şenol YAĞAR' A
Bir gün kulakların çınlarsa eğer
İnan ki adını anmışımdır ben
Yolda yanıp tüten bir duman görsen
Vallahî, billahî yanmışımdır ben

Yokluğu paylaşmak dostluk içindir
Gel de çalıp söyle acımı dindir
Dedimse o yâre: Kalbim senindir
Tatlı sözlerine kanmışımdır ben

Ağlayan, inleyen ud' un elinde
Hicran şarkıları durur dilinde
Bıraktım kalbimi zalim birinde
Peri padişahı sanmışımdır ben

Üçe böler iken bir sigarayı
Tuttuk yere çaldık geceden ayı
Unutma kardeşim bu Mustafa' yı
Mutlaka hâyale dalmışımdır ben
2. Mayıs. 2003

Mustafa Ceylan

Usta' ya (Sefil Selimi' ye)

Kudret güneşinden aldın ateşi
Kul yanmasın diye diye sen ustam.
Ateş ne ki yanar dağı susturdun
Kül yanmasın diye diye sen ustam.

Kayseri' de İnce, Antalya' da ben
Öksüzüz, yetimiz; hiç istemeden
Dost bağına yağmur oldun şiiirden
Gül yanmasın diye diye sen ustam

Bir altın zincirin son halkasıydın
Vallahi Karani'nin dost hırkasıydın
Babaydın, ağbeydin, insan hasıydın
Dil yanmasın diye diye sen ustam.

İşte internette resmin duruyor
Gelip geçer iken hatır soruyor.
Kulağımdan tutup çekip buruyor
Hal yanmasın diye diye sen ustam

Daha fazla yazamayayacağım. Kendimi tutamıyorum. Veysel' den sonra en büyük usta' ya ne söylesem az... Asla anlatamam... Bunu çok iyi biliyorum. O' nun hatıraları ile kendimi teselli etmek en iyisi. Sağlığında kıymetini bilemedik. Affetsin bizi. Hele hele beni! ...

Mustafa Ceylan

Uyanık Adam Hayyam

Ne uyanık adamsın, kızını verdin file
Şarap küpü yanında seccade de yatarsın
Kızın mesut, sen mutlu; gözümüz yok ey Hayyam
Damadının hortumu kopar elbet bir akşam
Böyle gitmez bu devran bir caddede yatarsın..

Bakma bize sen dostum
Başa geçmiş boş file...
Seccade de horlayıp
Yatarsın bile bile...
Yutarsın hep bonfile...

Uyanınca başlarsın usul usul vaaza
Biliyorum gerek yok, ne ozana, ne saza
Bağladık kaderleri, "damatfil"- "gelinkıza"
Ne uyanık adamsın helâl olsun vallahi! ...

Kulak ver pencereye
Sesleniyor bu millet:
-"Yaşa varol "damatfil! ..."
Bakma bize sen dostum
At ağzına karanfil...

Yaşanan son gün değil...
Yaşanan son gün değil...

Mustafa Ceylan

Uykusunda Papatya

Eyyyy yeryüzünde ki cümle şairler
Bana 'ne zaman uyursun? ' diye sormayın
Bir papatya var ki gönül sahillerinde
O uyumadan uyuyamam ki...

Yaprağı yolunduysa gündüzden
Sancılar ve acılar içindedir güzelim.
O sizler, ben yanarım
Dayanamam ki...

Eyyyy yeryüzünde ki cümle şairler
Uyumadan papatyalar
Bana 'yıkıl mı diyorsunuz? ...'
Vallahî, billahî uyumam işte!
Gözlerimi boşuna kapatıyorsunuz...

Siz bilmez, bilemezsiniz
Papatya uykusuyla ceylan göz yummasını
Ah bir bilseydiniz!
En muhteşem mısraları
Peşpeşine dizediniz...

Mustafa Ceylan

Üç Harf Bir Nokta Nedir, Söyle Bana? !

O nedir ki, insanı çile çile dokuyan?
O nedir ki, dalında bülbül olup şakiyan?
Söyle bana ey dostum, üç harf bir nokta ile
Nedir gönül defterin, sayfa sayfa okuyan?

İçindeki pas tutmuş frenleri koparan
Uçuruma düşecek trenleri kurtaran
O nedir ki bir tanem kibrit çakmadan yanan?
Söyle bana ey dostum, üç harf bir nokta ile.

Yetmişlik ihtiyarı indiren on sekize
Kralı, firavunu getiriyor ki dize
O nedir ki can dostum, giren can evimize?
Söyle ban ey dostum, üç harf bir nokta ile.

Zamanları savuran, mekânları kavuran
Kamyonları yollara karpuzuyla deviren
Kervanları çöllerden sulu, susuz çeviren
Söyle bana sevdiğim, üç harf bir nokta ile...

Mustafa Ceylan

Vakit Geçti

Ay dolandı, gün dolandı
Kaybeden ben
Ömür defterinden bir yaprak
Bin yaprağın üstüne düştü
Aşk noteri gözlerim...

Yanık türküler söyleyen bir adam,
Bir adam geçti kaldırımdan
Kolu dirsekten kesilmişti
Torunu yanıbaşında
Bir gülücük attım çocuğa, sevecen
Yaşamak tutkusuyla gülümsedi
"Sağ ol! " dedi...

"Dirgene dayanamayan porsuk
Harmana girmesin" diyor güzelin biri
Tamam, anladık, doğrudur bu kelâm
Ancak, nerde o bire bin veren harman?
Nerde kollara güç veren dirgen?
Ot yanmış, başak uçmuş,
Harman duman içinde
Çiğlik mı?
Yırtık cüzdan içinde...
"Dünü bilmeyen, yarını göremez"
Derim ben de
Derim ya
Sözümü duyan nerde?

Dirgen meselei var ya, dirgen meselesi
Verirsen varım, varsam alırım
Yoksa güle güle demek bana
Bunu bilmeye ne var?

Ay dolandı, gün dolandı
Zifiri karanlıkta soruların çengeli
Çengellere dolandım.
Gerçek acı ilâç, içtim-içiyorum
Kolu kesik adamın çaresi olamadım
Elimden gelen bu kadar ne yapayım?
Dirgene dayanamadım...

Mustafa Ceylan

Var'a Var

Üç evlât, üç torunum var
Felekle sorunum var
Alnım bulutlara değiyor
Lâkin,
Bitmez yoksulluğum var
Hep hüznün taşır bana
Nedense tüm şarkılar? ..

Ben de mi çalmalıyım?
Çırpmalı mıyım dut ağacını?
Yahut, su nasıl olursa olsun
İçine dalmalı mıyım? ..
Yapamam, edemem; yüzme bilmem ki
Yunus' un odunu olmuşuz bir kere
Yalan, hile, yanlış; düzme bilmem ki...

Üç evlât, üç torunum var
Kendimle sorunum var...
Adam olamadık gitti
Çileli yarınım var...

29.07.2001

Mustafa Ceylan

Var İken

Kulların çizdiği yollara gitmem
Kur'an'ın çizdiği yollar var iken.
Araya giremez sarık, post, urba
Körü takip etmem gözü kör iken.

Peygamber ahlâkı ahlâkım olur,
Cennetin kapısı karşımda durur,
Aklını kullanan Kur'an'ı okur
Ondaki ilimler halâ sır iken.

Zerreler, kubbeler aşkını arar,
Seni sevenlerin ömrü hep bahar.
Mânevi duygular ruhumu sarar
Aklımda, gönlümde sevdan var iken.

Işıktan libaslar giydirdin bana,
Mutlak Bir'liğini bildirdin bana,
Zaman, mekân sıfır, âşığım sana
Nasıl âşık olmam, tek sen yâr iken.

Mustafa Ceylan

Ve Gök Delindi

*Susuzum güzelim
Sensizim,
Uykusuzum...

Çeşmeler, çeşmeler yetmez susuzluğuma
Çünkü yoksun yanımda.
Çöl yangınında şimdi hafızam
Bir feryat, bir acılı türkü ki duyabilsen
Ceylanında...

Yüz bıçak, düz bıçak attım göğün göğsüne
Yazdım yeniden alınlara kaderi
Çekip çıkardım girdaplardan
Kendim için seni,
Gel hele beri! ..

Sen var ya sen, sen değişmez iklimimsin
Ruhum, canım, her şeyim, deliren kalbimsin
Ayırma ellerini elimde kalsın!
Sahibimsin...

Yoksan eğer, yolların hepsi çıkmaz sokak
Varsan eğer cümbüşe, curcunaya bak
İkimize doğar gün, ikimize iner şafak,
Seher yelimsin...

Çeşmelerin nabzında nabzım güp güp atar...
Dualar dilimde alev alev, sımsıcak
Bulutları hamur ettim dizelerimde,
Yağmurum sensin...

Islat sicim sicim, şemsiyem olmasın hiç.
Kaldırım taşlarında sona ersin nefesim
Öfken olayım yıldırımlara eş,
Sevgilimsin
Sevgilimsin...

Mustafa Ceylan

Veda

Böyle bir ayrılığı yaşamadım ben,
Ağlasam ağlayamam, gülsem gülemem.
Kendi ellerinle gömüp mezara
Bir de buse kondurman yok mu?
Asıl deli eden bu....

Nice ayrılık yaşadım, nice hüzn
Hepsi de ölümden beterdi inan...
Bir anlam veremiyorum seninkisine,
İzah et bana...

Oysa, delicesine aşkıttım sana
Oysa, silip süpürmüştüm onca maziyi
Ve ellerimde tutuyordum umutla
Muhteşem geleceği...
Şimdi ne oldu?
Kim girdi, kimler girdi aramıza?
Anlat bana...

Şimdi, ne yapmam gerek?
Onu dahi bilmiyorum.
Kocaman bir kent düştü üstüme
"İmdat! İmdat! ! ! " diyorum...

Şimdi kime diyeyim "sarı civcivim"?
Şimdi hangi limana sığınayım?
Kahrolası geceleri yıldız yıldız
Yalnızlığıma mı anlatayım?
Söyle bana! ...

Kim girecek koynuma?
Kim atılacak boynuma?
Kim kavga yapacak geceler boyu?
Çaresizim, çaresiz...

Mustafa Ceylan

Visali'yle Bülent Kardeşime (Manzume)

iki kız, üç oğul, sekiz torunla
Bana benziyor dost, Visali ozan
Sevgiden, dostluktan bunca sorunla
İnan ceylan'ımın misali ozan...

Ulaştı mesajlar, hedefe gayri
Ulaştı (da) kalmadı ceylan'ın hayrı,
Yaşamak değildir, hep ayrı ayrı
Sesini bunca yıl kısali ozan...

Sağ olasın dostum, binlerce sağ ol
Kızımız 'şiiir'le müjdeleri bul
Dilerim güllerle mekşeyle dol
Göğsüne gül rozet asalı ozan...

Mustafa Ceylan

Vur Dünyanın Dibine! !

Kim demiş yalan diye?
Bu dünya yalan olsa gene iyi
Hiç olmazsa yalanın yumuşak bir yanı vardır.
Zulüm ve işkenceden başka ne?
Vur gitsin be dostum,
Vur gitsin bu dünyanın dibine!

İnsanı canavar, yılanı melek geçinir
Şekeri zehir, güzeli fingir fingir
Bize göre dizayn edilmemiş işte
Bıktım yaşamaktan bıktım
Neredesin Azrail?

Para denen adinin kölesi her şey, herkes
Bu parayı icad edenin taaa! !
Her neyse üç nokta yanyana
Utanır oldum insanlığımdan...
Selam versen, su içsen
Ya da tuvalete gitsen para,
Oğlum bile parasızken yüzüme bakmaz
Kara, kapkara kader yakamı bırakmaz
Bir şey var sanki kirli yakamda? !

Kim demiş yalan diye
Yalan olsa gene iyi bu dünya,
Emekli maaşım su, elektrik, telefon, kira
Gerisi fasifos, gerisi ya angarya, ya icra...
Kravat takmışım diplomanın boynuna
Ayaklarım vücudumu taşımaz,
Yol geçen hanı cebim,
Vur oyna, çal oyna, şık şık Recebim! ..

Mustafa Ceylan

Ya İşte Böyle! ! ! Olmadı..!

Bu Dünyaya geldim, gittim habersiz
Üç beş mısra şiir yazdım olmadı
Mühendis diplomam çekti kuyruğu
Kader kilidini bozdum olmadı.

Kestiler boynumu kurban oldum da
Kaybettim kendimi düşe daldım da
Başıma bin türlü belâ aldım da
Ağıt yaktım, türkü düzdüm olmadı.

Yürürken bayıra hep sayenizde
Derman mı koydunuz, derman mı dizde?
Bir bilinmez hayat denen denizde
Balık oldum yüzdüm, yüzdüm olmadı.

Yazdım şiirleri beyaz yaprağa
Bin ıslık koydum da titrek dudağa
Bana surat asan kara toprağa
Kendi mezarımı kazdım olmadı

Kaleci olmuştum mağlup takıma
Nice gol atarak yoksul aklıma
Yalın ayağımda kıvranan kuma
Parmağımla Dünya çizdim olmadı

Ceylan' ım yaran var öyle derinde
Yara ki solunda yerli yerinde
Bahtımı, çıktığı aşk seferinde
Kurşunlara dizdim, dizdim olmadı.

Mustafa Ceylan

Yaban Kuşu

Yaban kuşları vururlar güzelim
Dağların sancısındaki avcılar.
Göge hükmün geçmez, yıldıza sözün
Bir şey göremez olur, her iki gözün;
Bir de bakmışsın
Saçlarından akıp gitmiş yıllar...

Yüzümü yakıyor bak yüzün
Kelimelere saklanmış yazgımız...
Farkı yoktur kederli insan için
Ha gecenin, ha gündüzün...
İyi bilmen lâzım bütün bunları
Yaban kuşusun, söz dinlemez, uçar
Sakın unutmayasın!
Gözü kanlı, zalim avcıları...

İşte tam böyle demiştim sana
Demiştin de söz dinlememiştin...
Ne oldu? Şimdi ne oldu?
Bak yaralısın boğründen,
'Canının çekirdeği'nden hem de...
Oldu mu, yakıştı mı be gülüm? ...

Var git öte denizlerin kıyılarına!
Benim için çoktan bitti bu filim...
Kanayan yaranı, belk ki
Saran da bulamazsın orada
Dönersen bizim sahillere bir gün yalın ayak
Dalgalar gibi koşarak...
Yalvarıp yakarsan da
Bulamazsın,
Bulamazsın şairini...

Güle güle!
Ancak varırsın e mi? ! ...

Mustafa Ceylan

Yalap Yalap

İçimdeki ırmağın akışını duyarım
Yalap yalap sesi var, yankısı kulağımda
Döndükçe takvimlerin dönüşünü duyarım
Dolap dolap dönüyor, türküsü dudağımda

Anlaşıldı ey gönül, demek seni de yordum?
O eski günlerimi seninle anıyordum,
Çocuk kalmıştı ruhum, yaşlanmam şanıyordum
Gelep gelep saçlarım, aynaya baktığımda

Deli gönül kendini bırakıver bu suya
Bırakmazsan vallahi kapılırsın pusuya!
Gün görmemiş umutlar düşünce kör kuyuya
Gelip gelip giderim, elin bıraktığımda

Benzinde kibrit olmuş, dinmeyen şu çılgılığım
Kurumuş, çöle dönmüş konuşmuyor dudağımda
Tutamaz zaman beni, ağarmaz karanlığım
Gülüp gülüp geçerim, ateşler yaktığımda

Ben Ceylan' ım nedense sığmıyorum kabıma
Dökerim yüreğimi şiirle kitabıma
Kapıldım gidiyorum amasız girdabıma
Ölüp ölüp diridim, kefenim kucağımda

Mustafa Ceylan

Yalnızım Antalya' da

-Erdoğan Mutlu Ağabeye...

Sahiller bomboş bugün,
Yalnızım Antalya' da.
Başım da sarhoş bugün,
Yalnızım Antalya' da.

Akdeniz sensiz bugün,
Düdenler şevksiz bugün,
Caddeler sensiz bugün,
Yalnızım Antalya' da.

Yeşili görmüyorum,
Denize girmiyorum,
Nedendir bilmiyorum? !
Yalnızım Antalya' da.

Ne gökte, ne yerdeyim?
Buluttan bir perdeyim,
Çılgın caddelerdeyim,
Yalnızım Antalya' da.

Kuşlarda kanat kırık,
Boğazımda hıçkırık,
Yeter, bunca ayrılık!
Yalnızım Antalya' da.

Parklar, bahçeler bomboş
Yollar, caddeler sarhoş,
Gel artık, gel, durma koş!
Yalnızım Antalya' da.

Mustafa Ceylan

Yalnızım İnsanlar İçinde Yalnız

Alâkayı kestim devri devrandan
Yalnızım milyonlar içinde yalnız.
Ceylanı kovmuşum garip ceylandan
Yalnızım insanlar içinde yalnız.

İpini kopardım maddenin, pulun
Yükledim yükünü kızın, oğulun
Öfkeyi, kavgayı artık durdurun!
Yalnızım dünyalar içinde yalnız.

Silip te süpürdüm şanı, şöhreti
Şimdi yaşıyorum sessiz gurbeti
Kestim atomlarla çılgın sohbeti
Yalnızım figanlar içinde yalnız.

İçimdeki nefsi fırlatıp attım,
Kendi sarayımda gölgemle yattım.
Hep bana konuştum, bana anlattım
Yalnızım feryatlar içinde yalnız.

Maddede yalnızım, manâda Hakk' la
Birlikteyim... Hem de kara toprakla,
Sessizim, sakinim büyük firakla
Yalnızım zamanlar içinde yalnız.

Mustafa Ceylan

Yanık Mahallenin Muhtarından Sekretere

Pasaportun varmış duydum güzelim
Dudak mührü ile vereyim vize.
Sen sekreterim ol, giy de miniyi
Ben muhtar olayım mahallenize.

Masana koyayım bilgisayar
Ben bilmem, sen öğren, neymiş ayarı?
Karanlık geceler olmadan yarı
Rapor vermek için gel bize bize...

Nüfusa evli de boşananları
Oturuyor göster taşınanları
Bildir karakola kaşınanları
İsyankâr olanlar gelsinler dize...

Her sabah lâvanta sürünerek gel
Taksi durağına görünerek gel
Ses çıksın topuktan, gerinerek gel
Devrilsin kamyonlar hep caddemize...

Senden alsın herkes, senden haberi
Verme bedavaya ilmühaberi
Bekârlar sokakta yapsın gösteri
Yumurta atsinlar ak perdemize...

Yanık Mahalle'nin muhtarıyım ben
Dertten sakinleri kurtarıyım ben
Sevgi orucunun iftariyım ben
Süreyim bal - kaymak, gel dilimize...

Mustafa Ceylan

Yapayalnızım

Bu curcuna, bu fırtına, bu sesler
Bu gürültü içimde mi, dışta mı?
Eşyadaki, doğadaki nefesler
Gerçekte mi, düşte mi?

Atomun çığlığı kulak zarımda
Bir bilinmez hazine var ah-ü zarımda
Hangi el uzanır hangi zamanda onu açmaya? Sorsam söylemezler
Yoksa, saat beşte mi?

Akşam üstü batacakmış bu dünya
Çocukluktan bellettiler öyküyü
Girdabımdan yükselen şu gürültüyü
Susturacak el, alkışta mı? ...

Havuz doldu, suyun raksı ışıkla
Düşer göktaşları başıma benim
Kaldırımlar uzanır ruh şehrimde
Boylu boyunca sessiz ve hüznün şarkısında dallar Mevsim kışta mı? ...

Şöhret ayağımın topuğunda,
Kahkaha aynası parça parça
Yaşayan ben değilim cıvıltılı maziyi
Yaban otlar kaplamış koskoca araziyi
Bin dert sarmaşığı vurmuş kelepçeleri
Biliyor, hissediyor, ama çözemiyorum
İçerde mi, dışta mı? ...
İçerde mi dışta mı? ...

Mustafa Ceylan

Yâr Elinden Bâde İçtim

Yâr elinden bâde içtim ayıldım
Gerçeklerde geziyorum çok şükür.
Aşk bir deniz, hasret dalga, ben ceviz
Ortasında yüzyorum çok şükür.

Yâr elinden bâde içtim beş kabtan
İlham aldım çöllerdeki seraptan
Sevda neymiş elimdeki kitaptan
Okudukça yazıyorum çok şükür.

Unutmuştum yalnızlığı, hüznü
Anımsadım Ceylan diyen sözünü
Bebek kadar masum olan yüzünü
Duvarlara çiziyorum çok şükür.

Yâr elinden bâde içtim n' ideyim?
Bir ceylanım hangi dağa gideyim?
Yalancıyla söyle nasıl edeyim?
Oyunları bozuyorum çok şükür.

Yâr elinden bâde içtim aşk için
Suçiçeği oluverdim Haliç' in
Ateş döküp ciğer yakan özlemin
Rüzgârıyla tozuyorum çok şükür.

Mustafa Ceylan

Yâr Sesini Duyduğumda

Ölümsüzlük türküsünü duyarım
Yâr sesini duyduğumda inan ki
Gök yüzünü umudumla boyarım
Yâr sesini duyduğumda inan ki

Abıhayat kaynağımsın doğuştan
Senle doğar güneş, senle atar tan
Kurtulurum korkulardan, telâştan
Yâr sesini duyduğumda inan ki

Ay geceyi yıldızlarla bölüşür
Hasret biter ayrılanlar görüşür
Hayâllerim gerçeklere dönüşür
Yâr sesini duyduğumda inan ki

Benim için bakışların seyrangâh
Doğrulamaz yüreğime her silâh
Karnım doyar, borcum biter derim oh!
Yâr sesini duyduğumda inan ki

Yüce dağdan çığ misali koparım
Can evimde düğün, dernek yaparım
Piyangodan trilyonu kaparım
Yâr sesini duyduğumda inan ki

Katlanarak biraz olsun nazıma
Bir kulak ver şu inleyen sazıma
Çiçek dolar gönül denen vazoma
Yâr sesini duyduğumda inan ki

“Gecelere hep gözlerin doluyor”
Dudakların dudağımı buluyor
Vallahi bak içim bir hoş oluyor
Yâr sesini duyduğumda inan ki

Ceylan’ ıma zaman kurmuş tunçtan ağ
Ceylan’ ıma dar geliyor koca dağ
Ruh kökünde patlamakta yanardağ
Yâr sesini duyduğumda inan ki

Mustafa Ceylan

Yavru

Göktaş misali kaydın ufkumdan
Gittin gecelerin koynuna yavru.
Yapışıp tutmuştun sanki kolumdan
Düşmedim çok şükür oynuna yavru.

Kesilsin nefesin, muhtaç kal tüpe
Sözlerim olsun da kulağa küpe.
Sudan bahaneyle un serdin ipe
Cinler yuva yapsın beynine yavru.

Figânın yükselip göklere dolsan
Goncada gül gibi kuruyup solsan
Peri padişahın son kızı olsan
Dönüp bakmam senin aynına yavru.

Sende yalan-yanlış, dümendir filim
Fazladır billâhi altında kilim!
Şimdi daha özgür ağzımda dilim
Bir türkü tutturdum "oy nina! " yavrum.

Şimdi bu türküye bilmem ne dersin?
Yaralı ceylandan daha betersin.
Mektup yaz, unutma; ancak gidersin
As' da adresimi boynuna yavru...

Mustafa Ceylan

Yavru Ceylan

Ey güzeller güzeli
Yavru ceylan gibisin.
Aşkından oldum deli,
Yavru ceylan gibisin.

Gözün yeşil, kaşın yay
Taze göğsün bir saray.
Aşığım... Vay güzel vay!
Yavru ceylan gibisin...

Hoplar, zıplar, sekersin
Her bakışı çekersin.
Bal kaymaksın, şekersin
Yavru ceylan gibisin...

Girdin ele-avuca
Son verdirip oruca.
Dudakların doluca
Yavru ceylan gibisin...

Ayna ayna taran gel,
Şu gönlümü vuran, gel!
Bir gün değil, her an gel!
Yavru ceylan gibisin...

Mustafa Ceylan

Yayla Gölüne

Bu sevdanın ateşi
Beni bende yakacak.
Gözlerinin güneşi
Dağlarımdan çıkacak.

Dağa kurup merdiven,
Gel çikalım senle ben!
Göz gözeyiz yeniden,
Yeniden gün doğacak.

Meskenimiz doruklar,
Yorganımız bulutlar,
Yastığımız umutlar,
Yarınlar aşk olacak.

Dağın karı erisin,
Yel essin, su yürüsün.
Yaylamızın gülüsün
Burcu burcu kokacak.

Ceylan gözlüm, kecliğim
Sarı çiğdem, kekiğim,
Hayatım, tek sevdiğim
Benimsin, benim ancak.

Mustafa Ceylan

Yayla Güzeli

-Sayın M. ERTAŞ' a...
Meydana toplanmış Barçın Yaylası,
Bir güzel seçmiş ki başlar belâsı...
Dedim kulağına "Benim olası! "
Tirim tirim titrer, yayla güzeli.

"Gök öncek" belinden dize uzanmış,
Şal kuşağı yedi renkle bezenmiş,
Mevlâ boş vaktinde tutmuş özenmiş
Güldür katmer katmer, yayla güzeli.

Boncukla süslenmiş saç taralı,
Zümrüt gerdanında takı sıralı...
Çil keklik... Pınara vardı varalı
Çakıllardan çirper, yayla güzeli.

Dudak al-kırmızı, inciden dişi,
Yüce dağ başında ay olmuş kaşı.
Ala-şafakların sevdalı kuşu,
Yârine göz kırpar, yayla güzeli.

Eller gümüş çubuk, kollar bilezik,
Beli, boynu ince, o kadar nazik.
Ateş içindeyken bana der: "Yazık! "
Bir serinlik serper, yayla güzeli.

Fısıldar gönlünü "sır ebesi" ne,
Çiğdemlerin sesi sinmiş sesine,
Menekşeyle kekik onun nesine?
Türüm türüm tüter, yayla güzeli.

Yaylalar içinde Barçın Yaylası,
Karac'oğlan yapar, beni böylesi.
Yaz-bahar ayında, Cuma öğlesi
Ceylan'a gülümser, yayla güzeli.

Mustafa Ceylan

Yedi

Saklanmış göklerin dipsiz ufkuna
Görüyorum ancak çözemiyorum.
Dolanmış, sarılmış gök kuşağına
Bir beyaz kâğıda çizemiyorum.

Ben doğmadan önce toprağa sinmiş
Arzın merkezine koşarak inmiş,
Bana da, sana da kabir bilinmiş
Nice âlet ile kazamıyorum.

Fatiha içinde gizlenmiş bir sır
Ömür takviminde gündür, haftadır.
Cümle âlemler de aynı saftadır
Onunla dizilmiş bozamıyorum.

Baktığım her yanda karşıma çıkar,
Bu aciz Ceylan' ı yollara yıkar
Hem döner, hem yanar, hemi de akar
Basit mantığımdan süzemiyorum.

Mustafa Ceylan

Yemin Ettim

Dağlar, taşlar şahit olsun
Sevmemeye yemin ettim.
Evinize buğday dolsun
Gelmemeye yemin ettim.

Çiçek açsın bağın, bahçen
Altın-askı dolsun bohçan,
Bir padişah olsun kocan
Bilmemeye yemin ettim.

Yalan-yanlış hepsi sende,
Gör gerçeği yere in de,
Cenazen varsa camide
Kılmamaya yemin ettim.

Çiçek açsın bağın, bahçen
Altın- askı dolsun bohçan,
Bir padişah olsun kocan
Bilmemeye yemin ettim.

Beste: Şenol YAĞAR

Mustafa Ceylan

Yıldızlar Avuçlarında Papatya

Geceyi koynuma güneşle drdm
Ah be cancağızım sabah olmasa!
Gzmle dünyayı pembe gördüm
Bebekleri vuran silah olmasa.! ..

 paket şigara içtim bu akşam
Yrektir öğrendim, ağıayla paşam
Neye yarar söyle Bağıdat ile çam?
Barışı haykıran 'İlah' olmasa?

Yıldızları koydum avuçlarına
Bin ay ışığıyla sa uçlarına
İnan ki kefilim son sularına
Uyanıp buseyle siftah olmasa...

Geceyi, geceyi güneşle sildim
zlemini ışık, alevdir bildim
Sadece 'net' ile sevdim, sevildim
Daha da sevilirdim şu 'ah! ! ' olmasa...

Mustafa Ceylan

Yumrukladım Saatleri

Yumrukladım saatleri son defa
Eğdim, büktüm yelkovanı, akrebi.
Duvardaki takvim ile bir sefa
Süremedim... Yuvası çöp sepeti...

Seneleri, haftaları, ayları
Birer birer kurşunlayıp öldürdüm.
Tekmeleyip "gün" isimli tayları
Ufukların ötesini buldurdum...

Boyutları, ölçüleri yok ettim
Kuşak yaptım Ekvator' u belime.
Sayıları defterlerden hep sildim
Beyaz aldım yaprakları elime.

İsyandayım, akıp giden zamana
Zerrelerin şarkısına hasretim.
Sonsuzluğun koynundaki divana
Çağırıyor içimdeki gurbetim...

Mustafa Ceylan

Yunus' a Gidelim

Gel ey vazoların süslü lâlesi!
Gel ey gözlerimin top şelâlesi!
Gel ey yücelerden gönül kalesi!
Yunus'a gidelim, Yunus'a doğru!

Ey karlı dağların koca bulutu!
Dost bahçelerinin bal akan dut' u...
Sevgi ülkesinin sonsuz hudutu
Yunus'a gidelim, Yunus'a doğru!

Mekâna sığmayan "kimsesiz kimler"
Ben ağlarken bana gülen takvimler.
Ey zamanlar, ey seneler, iklimler!
Yunus' a gidelim, Yunus'a doğru!

Dağların omzunda ışıktan çiçek,
Çocuk beşiğinden fışkıran gerçek.
Gel ey aynaları çıldırtan mercek!
Yunus' a gidelim, Yunus'a doğru!

Ey dünya denilen uzay dolmuşu!
Gurbet mektubunun efsane kuşu.
Dertli dolaplarda şakırdayan su,
Yunus'a gidelim, Yunus'a doğru!

Mustafa Ceylan

Za Yağı

Kader kader derler adına senin
Alnıma yazılmış yazımsın benim.
Elli yıldır buna gülmedin gittin
Yaz- bahar ayında güzümsün benim.

Cümle umutlarım bitti hüsrarla
Türkülerim sona erdi hicranla
Bir de bu garibi düşünüp anla
Bakıp da görmeyen gözümsün benim.

Maşallah kapkara giysilerdesin
Al, yeşil olunca acep nerdesin?
İşim düşse bulunmazsın, sırdasın
İçi ağıt dolu sözümsün benim

Elde fingir fingir oyunlardasın
Her zaman sımsıcak koyunlardasın
Ceylan' ı görünce bitmiyor dansın
Kel başımda duran sızımsın benim.

Mustafa Ceylan

Zalim Felek

Zalim felek sana n' ettim, n'eyledim?
El âleme beni muhtaç eyledin...
Nice yıldır yapıştın da koluma
İçi rüzgâr dolu bakraç eyledin...

Hicran vardır ekmeğimde, aşımda
Dert dağları bağdaş kurmuş döşümde
Elâ gözlü bir güzelin peşinde
Sanki dönüp duran topaç eyledin...

Kilitledin sandıklara kürkümü,
Üzüntüyle bitirirsin türkümü,
Doldurdun da çilelerle arkımı
Zehirleri bana ilâç eyledin...

Deli gönül bilmem başka ne diler?
Dost sanmıştım, varlığımı yediler
Karanfile bu zakkumdur dediler
Bozdun bağ- bahçemi, kıraç eyledin...

Zalim felek: Asık surat, takma kol
Sana verdim hapishane, karakol...
Son nefeste bari sağlam dostum ol
Dost dilini tuttun, kırbaç eyledin...

Bu Ceylan' ın nedir senden çektiği?
Gönder Azrail' i çektir tetiği...
Yürek tarlasına her gün ektiği
Küflenmiş tohumu sütlâç eyledin...

Beste: Şenol YAĞAR

Mustafa Ceylan

Zalim Güzele

Böyle boynu bükük bırakıp beni
Bir veda etmeden gittin güzelim.
Sevgi denizinin kıyısındaydım
Kader girdabına ittin güzelim.

Çocuksu halini öyle özledim,
Aşkımı sır gibi tuttum gizledim,
Ferhatça dağlarda yolun gözledim
Dağdan dağa beni, attın güzelim.

Ağlayan gözümü kuruttum sanma,
Tenini, kokunu unuttum sanma,
Bu deli yüreği avuttum sanma
Sanki üç kuruşa sattın güzelim.

Hasret dağlarının yeli olurum,
Gönül sazlarının teli olurum,
Duymasam sesini deli olurum
Sağırlar içine kattın güzelim.

Değerdi bakışın elli seneme,
Hasret ateşini yaktın sineme
Seviyor mu diye asla deneme? !
Ceylan gözlerimde tüttün güzelim.

Mustafa Ceylan

Zalim! ! !

Yüce dağ başını duman, sis sarmış
Ne dumanı anlar, ne sisi zalim.
Karşımda Moskof'un kalesi zalim
Sözde yârim,
Baktım ki sırtıma hançer sokarmış...

Yüce dağ başında fırtına, bora
Dost olan sokar mı dostunu zora?
Döndüm sayenizde susuz pınara
Böyledir halim
Beni deli-dolu söyletir zalim.

Yüce dağ başında lâpa lâpa kar
Kardelen, kardelen neredesin sen?
Sözde yârim, kuru çalım
Tutar da başımı belâya sokar
Alın yazım mısın, nesin sen?

Mustafa Ceylan

Zaman

Gül yaprağı, buz kalıbı akan su
Her kalıba giren tanımdır zaman.
Dayım, param, gücüm, yok ya biliyor
Sanki hafif meşrep hanımdır zaman.

Onu tutamadım kaçtı elimden
Bir baktım kuş olup uçtu elimden
Rüzgârdı, eserek geçti elimden
Resimlerde kalan anımdır zaman.

Şansken başkasında, yokluktu bende
Neyim varsa alıp geçti gidende
Gene de umudu yorgun bedende
Çileyle yoğuran canımdır zaman..

Yüzde derin çizgi, saçlarımda kar
Olduğundan belli, etmemişim kâr.
Koşup durmadayım edemem inkâr
Damarımda akan kanımdır zaman.

Durmadı, devamlı bastı pedala
Takvimi çevirdi kuruyan dala
Sessizce yatırıp tahtadan sala
Bir cami önünde sonumdur zaman.

Ceylan'a verilen en büyük öğüt
El değmez, göz görmez denir ki soyut
Boynuma dolanan üçüncü boyut
Gün doğar, gün batar konumdur zaman.

Mustafa Ceylan

Zaman Karpuzu

Bu soğuk havalarda çatladı
Zaman karpuzu...
Göbeği kesildi mutlulukların
Kalmadı, kalmadı ey yüreğim
Yaşamanın tadı-tuzu...
Saatler, bozuk saatler kaldı ellerimde
Nasil yakalar, nasıl söyle bana?
Kör atlar, bulutlar ötesine
Uzanan sonsuza? ..

Doğduk toprak damlı köy evinde
Tahta beşiklerde büyüdü ninnilerle
Okuduk, diploma için; çıktık basamak basamak
Acılar tezgâhında dokuduk, gönül kilimini
Gülmedi bahtımız
Evlendik çoluk çocuğa kavuştuk
Gölge misal takipçimiz oldu kör olası şansımız
Neden, niçin?
Gün oldu karanlıkta bulmadık yolumuzu
Dost diledik, düşman çıktı karşımıza
Yuvarlandık, kader yokuşundan aşağı
Yuvarlandıkça
Çatladı ömür karpuzu...

Kızımız gelin oldu, iki torun verdi bize
Batuhan yaman mı yaman
Aslıhan güzel gözlü ceylan...
Everdik oğlanı, bir torun da ondan
"Dede" sözcüğünü duydum ya Çağlasu' dan
Dünyalar benim oldu
Allah' ı var, şikâyetim yok
Gelinden, damattan...
Geriye Pınar kaldı bizimle
Okul yolunda dilerim başarılı olur!
Şimdi, üç otuz emekli maaşına talim ederim
Şimdi, göğre açık ellerim,
Koskoca bir kelim...

Geçim derdi, seçim derdi derken
Nice ihanetler gördüm, yaşadım, duydum
Canımdan azizi bildiğim doğduğum yerde...
Şu an mısra kuyumcusuyum yapayalnız
Gurbet ellerde...

Düştük, kalktık, hastalandık
Sürüldük ilden ile,
Yıktık köprüleri dilimizle
Her seferinde uyuduk, uyandık
Güneş ne ki aşk ateşinin yanında
Biz kutlu aşklarda yandık...
Dayandık! ... Dayandık! ...

Kırık dökük birkaç şiir,
Kimsenin duymadığı şarkılar
Kalem, kâğıt, koltuk masa
Bütün zerrelerin özünde tasa
Ah şu ayrılık olmasa! ...

Elli yıl sonra
Bunu düşünüyor, bunu yazıyorum
Diyorum ki:
Ah şu öfke çıkmasa kınından
Ne güzel geçinirdi kurtla kuzu...
Ölmeseydi, yaşasaydı muhabbet kuşum
Yaşasaydı baş ucumdaki kafesinde...
Düşmeseydi, gurbet rüzgârıyla
Balkondaki koltuğum... Özeti şu dostlar:
Elli dilim içinde zaman karpuzu...

26.11.2001 / 12.01.2002

Mustafa Ceylan

Zehr'oldu Gitti

İşte gidiyorum yalan dünyadan
Koskoca bir ömür mahvoldu gitti.
Nice umutlarla diktiğim fidan
Eridi gün güne hep soldu gitti.

Bu nasıl döngüdür, bu nasıl oluş?
Dünya, bu durakta durmayan dolmuş,
Tutmakta bin güçlük çektiğimiz kuş
Öfkeyle kafese hapsedildi gitti.

Güneş gök yüzünün altın lâlesi
Güneş, ışık ama geceler nesi?
Çok muhkem sandığım gönül kalesi
Uç beş atlı ile zaptoldu gitti.

Apartman, yıkık ev, kerpiçten yayla
Kaynıyor her biri aynı olayla;
Düşmüş ortalığa efsane Leyla
Mecnun' da bu dertten kahroldu gitti.

Yoruldu dizlerim yürü ha yürü
Diz çöktü oturdu içimde biri,
Muhtarın del'oğlu çalmış mühürü
Kırk damlık köyümde şehr'oldu gitti.

Deme ey Ceylan'ım her şeyi deme
Dinleyen olmazsa gider gücüme;
Derman arar iken sonsuz acıma
Zaman çeşmesi de zehr'oldu gitti...

Mustafa Ceylan

Zevk

Kur' an' dan alınca yüce ilhamı
İlâhi zevklerin içinde gönlüm.
Eritip yok etti, dert ile gamı
İlâhi zevklerin içinde gönlüm.

Madde atom atom çözülür gider
Hakikat peşpeşe dizilir gider
Şiirle sevdamız yazılır gider
İlâhi zevklerin içinde gönlüm.

Geceler geceler aydınlanıyor,
Yıldızlar, yıldızlar seni anıyor,
Kâinat aşkınla yanıp dönüyor
İlâhi zevklerin içinde gönlüm.

Mecnun ne ki şimdi benim yanımda?
Adın dile gelir heyecanımda,
Emrini duydukça her an canımda
İlâhi zevklerin içinde gönlüm.

Mustafa Ceylan

Zindanlar

Ayrılığı aramıza kazmışlar,
Sevdamızı kurşunlara dizmişler,
Alnımıza kara yazı yazmışlar
Duyar mısın zindanlardan sesimi?

Sorma beni, uçuruma düşmüşüm
Sana değil kaderime küsmüşüm,
Elem yüklü hayâllerim ve düşün
Duyar mısın zindanlardan sesimi?

Dışarıda deniz dalgı dalgaymış,
Yakamozda serinleyen bir ay' mış,
Bilemedim meğır evim saraymış;
Duyar mısın zindanlardan sesimi?

İçeride dile gelir duvarlar,
Koynumdaki resmindedir baharlar,
Yandım hasretinle, yosun gözlü yâr
Duyar mısın zindanlardan sesimi?

Ayrılıklar yakamızdan düşmüyor,
Gönül kuşum havalanıp uçmuyor,
Kahrır dolu saniyeler geçmiyor;
Duyar mısın zindanlardan sesimi?

Mustafa Ceylan